

การใช้สารนิเทศเพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ปริญญานิพนธ์

ของ

อมรรัตน์ กาวารานรักษ์

2 ก.ย. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

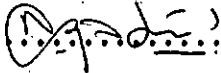
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์

ตุลาคม 2534

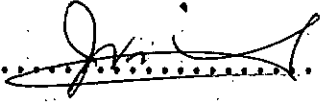
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

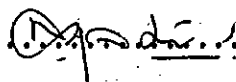
..... ประธาน

(ศ.ดร.ลมล รัตดากร)

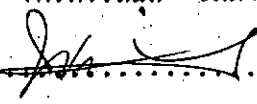
..... กรรมการ

(ผศ.พวา พันธุ์เมฆา)

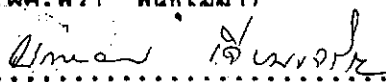
คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(ศ.ดร.ลมล รัตดากร)

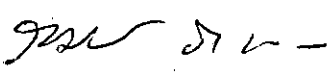
..... กรรมการ

(ผศ.พวา พันธุ์เมฆา)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อ.พกายวรรณ เจียมเจริญ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่... 30... เดือน... กันยายน... พ.ศ. 2534

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดีโดยได้รับความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา คำแนะนำ
ตลอดจนการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดียิ่งจากศาสตราจารย์ ดร.ลมูล รัตตากร ประธาน
ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์หา พันธ์เมธา กรรมการที่ปรึกษา และอาจารย์
ผกายวรรณ เจริญเจริญ กรรมการสอบปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
ขอขอบคุณนิสิตชั้นปีที่ 1 ทุกคนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการ
ตอบแบบสอบถาม

ขอขอบคุณ คุณวันชัย มีชาติ คุณรุจิรัตน์ อภัยโรจน์ คุณสุนทรี ใจวรรณวัฒน์ คุณชานนท์ บุรี
ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คุณนิทยา สุขศิริสันต์ ที่ช่วยเหลือจัดพิมพ์ปริญญานิพนธ์

ท้ายสุดนี้ ขอกราบขอบพระคุณบิดา-มารดา ซึ่งให้การสนับสนุนด้านการเงินและกำลังใจ
แก่ผู้วิจัยเสมอมา รวมทั้งขอขอบคุณเพื่อนทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ จนการวิจัยครั้งนี้
สำเร็จลงด้วยดี

อมรรัตน์ กาวรานุรักษ์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
	การมัธยมศึกษา	9
	การทววิชา	12
	สารนิเทศ	18
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	34
	การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	34
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	37
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	39
	การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	40

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	50
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	114
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	114
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	114
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	115
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	116
	อภิปรายผล	123
	ข้อเสนอแนะ	131
	บรรณานุกรม	132
	ภาคผนวก	138
	ประวัติย่อของผู้วิจัย	151

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามมหาวิทยาลัย และคณะวิชา ..	35
2	รายละเอียดส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ระดับคะแนนที่จบการศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มคณะวิชา และภูมิสำเนา	41
3	รายละเอียดส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกวดวิชา จำแนกตามเพศ ระดับคะแนน ที่จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มคณะวิชา และภูมิสำเนา	43
4	รายละเอียดส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เรียนกวดวิชา จำแนกตามเพศ ระดับ คะแนนที่จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มคณะวิชา และภูมิสำเนา ..	45
5	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับประโยชน์ของ การเรียนรายวิชาต่าง ๆ จากโรงเรียนที่มีผลต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ...	52
6	ค่าเฉลี่ยการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย ของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	53
7	เปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับประโยชน์ของการเรียนรายวิชาต่าง ๆ จากโรงเรียนที่มีผลต่อการ สอบเข้ามหาวิทยาลัย จำแนกตามเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	57
8	เปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับประโยชน์ของการเรียนรายวิชาต่าง ๆ จากโรงเรียนที่มีผลต่อการ สอบเข้ามหาวิทยาลัย จำแนกตามระดับคะแนนที่จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6	58

9	เปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับประโยชน์ของการเรียนรายวิชาต่าง ๆ จากโรงเรียนที่มีผลต่อการ สอบเข้ามหาวิทยาลัย จำแนกตามกลุ่มคณะวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6	59
10	เปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับประโยชน์ของการเรียนรายวิชาต่าง ๆ จากโรงเรียนที่มีผลต่อการ สอบเข้ามหาวิทยาลัย จำแนกตามภูมิสำเนาจากโรงเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6	60
11	เปรียบเทียบความแตกต่างการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัว สอบเข้ามหาวิทยาลัย จำแนกตามเพศของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ...	61
12	เปรียบเทียบความแตกต่างการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัว สอบเข้ามหาวิทยาลัย จำแนกตามระดับคะแนนที่จบการศึกษาจากระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6	65
13	เปรียบเทียบความแตกต่างการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัว สอบเข้ามหาวิทยาลัย จำแนกตามกลุ่มคณะวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6	71
14	เปรียบเทียบความแตกต่างการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัว สอบเข้ามหาวิทยาลัย จำแนกตามภูมิสำเนาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6	76
15	จำนวนของผู้ที่เรียนและไม่เรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย	82

16	ค่าเฉลี่ยเหตุผลในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	83
17	เปรียบเทียบความแตกต่างเหตุผลในการเรียนกวดวิชา จำแนกตามเพศของ นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	85
18	เปรียบเทียบความแตกต่างเหตุผลในการเรียนกวดวิชา จำแนกตามระดับคะแนน ที่จบการศึกษาจากระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	88
19	เปรียบเทียบความแตกต่างเหตุผลในการเรียนกวดวิชา จำแนกตามกลุ่มคณะวิชา ของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	90
20	เปรียบเทียบความแตกต่างเหตุผลในการเรียนกวดวิชา จำแนกตามภูมิลำเนาจาก โรงเรียนที่นักเรียนเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	93
21	คำร้อยละของจำนวนนักเรียนที่เรียนกวดวิชาต่าง ๆ และความคิดเห็นเกี่ยวกับ ผลของการกวดวิชาที่มีต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัย	96
22	จำนวนโรงเรียนกวดวิชาที่นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนเพื่อใช้ในการ เตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย	97
23	ค่าเฉลี่ยเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	102
24	เปรียบเทียบความแตกต่างเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชา จำแนกตามเพศของ นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	104
25	เปรียบเทียบความแตกต่างเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชา จำแนกตามระดับคะแนน ที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	106
26	เปรียบเทียบความแตกต่างเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชา จำแนกตามกลุ่มคณะวิชา ของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	108
27	เปรียบเทียบความแตกต่างเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชา จำแนกตามภูมิลำเนาจาก โรงเรียนที่นักเรียนเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	111

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ		หน้า
1	การตัดสินใจเมื่อบุคคลต้องการสารนิเทศก่อนมีการเจรจากับบรรณารักษ์	23
2	แผนภูมิแสดงขอบเขตการศึกษาผู้ใช้สารนิเทศ	25

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาเป็นการศึกษาที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะเป็นช่วงของการศึกษาที่ต่อเนื่องจากการศึกษาขั้นพื้นฐานคือ ระดับประถมศึกษาและยังเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาระดับสูงขึ้นไปอีกด้วย แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 6 (2530-2534) กำหนดไว้ว่า การศึกษาระดับมัธยมศึกษาจัดให้มีการจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพ ปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและฝึกอาชีพ เพื่อให้ผู้จบการศึกษาสามารถศึกษาต่อ หรือประกอบอาชีพได้ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2529 : 15) การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ มัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี และมัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี (แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520. 2526 : 8) การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการเรียนรู้ คิดเป็น ทำเป็น รู้จักแก้ปัญหาและมีนิสัยใฝ่หาความรู้และทักษะอยู่เสมอ และตามหลักการของหลักสูตร มัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 กล่าวว่า เป็นหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนใฝ่ใจแสวงหาความรู้ ความจริง เพื่อให้เกิดความงอกงามทางสติปัญญา ความสำนึก ความซาบซึ้งในคุณค่าของธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม และงานสร้างสรรค์ของมนุษย์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2531 : 8)

การเรียนระดับมัธยมศึกษาได้มีการจัดแผนการเรียนเพื่อเปิดโอกาสให้เลือกเรียนตามความสนใจ นักเรียนต้องมีแผนการเรียนของตนเองที่จะเน้นวิชาชีพ หรือวิชาสามัญ แผนการเรียนดังกล่าวจะเป็นการเรียนต่อเนื่องในระดับที่สูงขึ้น (เจลิยา เรืองเดช. 2527 : 32-34) นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนแผนการเรียนสายสามัญส่วนใหญ่มีความมุ่งหวังที่จะเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา นักเรียนเหล่านี้ต้องรู้จักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจากแหล่งวิทยาการต่าง ๆ

ครูผู้สอนเป็นเพียงผู้สนับสนุน และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าอย่างขยันขันแข็ง และชี้แนะแนวทาง วิธีการให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน (ปริยาฉัตร อดุลมะโยธิน. 2529 : 21) ในปัจจุบันโอกาสของความเสมอภาคทางการศึกษาในระดับสูงมีน้อยลง ผู้มีสิทธิ์ที่จะได้รับโอกาสทางการศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงของรัฐ จึงเป็นผู้ที่มีความฉลาด หรือผู้ที่มีความสามารถเหนือกว่าคนอื่น นักเรียนจึงต้องพยายามขวนขวายหาความรู้ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ (สำนักนายกรัฐมนตรี. 2533 : 136) การศึกษาค้นคว้าจากการเรียนตามเวลาปกตินี้ยังไม่เพียงพอ ความรู้ต่าง ๆ เกิดขึ้นใหม่อยู่ตลอดเวลา จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องติดตามความก้าวหน้าและความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ อีกทั้งระบบการเรียนการสอนมิได้มุ่งเน้นให้นักเรียนฟังคำสอน หรือคำบรรยายของครูในห้องเรียนเท่านั้น แต่ยังต้องการส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง เพื่อส่งเสริมบทเรียนในหลักสูตร และเสริมสร้างประสบการณ์ในชีวิตโดยการค้นคว้า และการอ่านจากหนังสือและวัสดุความรู้ การเรียนรู้เป็นไปในลักษณะอยากรู้อยากเห็นมากกว่าการบังคับอย่างแต่ก่อน นักเรียนสามารถค้นคว้าหาความรู้ได้สะดวกเพราะมีแหล่งในการศึกษาค้นคว้ามากขึ้น (พรเทพ เมืองแมน. 2533 : 52-54)

ปัจจุบันโลกกำลังก้าวเข้าสู่ยุคใหม่ คือ สังคมยุคข่าวสาร ในชีวิตประจำวันจะได้รับข้อมูลข่าวสารออกมาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น หนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์ โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ ภาพเขียน เป็นต้น จนกระทั่งทำให้เกิดภาวะการทะลักทลายของสารนิเทศ (Information Explosion) สารนิเทศมีความสำคัญ และมีบทบาทในวงการศึกษาและวิจัย เพราะจะเป็นปัจจัยพื้นฐานช่วยพัฒนาความรู้ ความเชี่ยวชาญทางวิชาการ และเป็นพื้นฐานของการเรียนการสอน การค้นคว้าวิจัยของนักเรียน นักศึกษา ครู อาจารย์ นักวิชาการและนักวิจัย (สุชุม เฉลยทรัพย์. 2531 : 31-37) การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยเฉพาะในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งจะต้องสอบคัดเลือก และแข่งขันเพื่อที่จะได้รับโอกาสทางการศึกษาในมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ นักเรียนต้องแสวงหาความรู้ ข่าวสาร ข้อมูลเพิ่มมากขึ้นจากแหล่งวิทยาการทั้งในโรงเรียน และ

นอกโรงเรียน ตามความสนใจของนักเรียน นอกเหนือจากชั่วโมงที่นักเรียนเรียนตามปกติ เพราะในแต่ละปีจะมีนักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐสามารถสอบคัดเลือกเข้าศึกษาได้เพียง 1 ใน 5 ของนักเรียนทั้งหมด สาเหตุดังกล่าวทำให้เกิดประโยชน์ในการเพิ่มพูนความรู้ของนักเรียน เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ ความเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าทางวิทยาการ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจต้องการทราบว่า นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการใช้สารนิเทศเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัยจากสารนิเทศทั้งภายในโรงเรียน และภายนอกโรงเรียนอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางแก่นักเรียนในการศึกษาค้นคว้าและเป็นแนวทางให้บรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียนในการจัดหาสารนิเทศให้ตรงตามความต้องการของนักเรียน

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาการใช้สารนิเทศเพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้สารนิเทศของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำแนกตาม เพศ ระดับคะแนนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มคณะวิชา และภูมิสำเนา
3. เพื่อเปรียบเทียบเหตุผลในการเรียนกวดวิชาและไม่เรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำแนกตามเพศ ระดับคะแนนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มคณะวิชา และภูมิสำเนา

๕.๖

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าทำให้ทราบถึงการใช้สารนิเทศเพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย ของ นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และความแตกต่าง ของการใช้สารนิเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่มี เพศ ระดับคะแนนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มคณะวิชา และภูมิสำเนาที่ต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่จบระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งปัจจุบันเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยปิตุภพของรัฐในกรุงเทพมหานคร จำนวน 8 สถาบัน จำนวนนิสิต 14,041 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่จบระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งปัจจุบันศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยปิตุภพของรัฐใน กรุงเทพมหานคร เฉพาะที่เรียนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 จำนวน 8 สถาบัน จาก 8 สถาบันนี้ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายจากมหาวิทยาลัยที่มีขนาดใหญ่ 1 สถาบัน มหาวิทยาลัยขนาดกลาง 1 สถาบัน มหาวิทยาลัยขนาดเล็ก 1 สถาบัน ซึ่งจะได้ทั้งหมดจำนวน 3 สถาบัน เป็นจำนวนนิสิต 366 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 เพศ แบ่งเป็น

3.1.1.1 ชาย

3.1.1.2 หญิง

3.1.2 ระดับคะแนนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 แบ่งเป็น

3.1.2.1 ระดับคะแนนสูงตั้งแต่ 2.75 ขึ้นไป

3.1.2.2 ระดับคะแนนต่ำกว่า 2.75

3.1.3 กลุ่มคณะวิชา แบ่งเป็น

3.1.3.1 ด้านสังคมศาสตร์และด้านมนุษยศาสตร์

3.1.3.2 ด้านวิทยาศาสตร์

3.1.4 ภูมิสำเนาของโรงเรียนที่นักเรียนเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ซึ่งแบ่งเป็น

3.1.4.1 ในเขตกรุงเทพมหานคร

3.1.4.2 นอกเขตกรุงเทพมหานคร

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การใช้สารนิเทศ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การใช้สารนิเทศ หมายถึง การใช้ข้อมูลข่าวสารความรู้ข้อเท็จจริงเพื่อวัตถุประสงค์

ในการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยจากแหล่งสารนิเทศภายในโรงเรียนและแหล่งสารนิเทศ

ภายนอกโรงเรียน เช่น การใช้สารนิเทศภายในห้องสมุด หนังสือคู่มือเฉลยข้อสอบ ข่าวสาร ความรู้ต่าง ๆ ทางวิทยุ โทรทัศน์ และสถาบันกวดวิชา เป็นต้น

2. นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หมายถึง นักเรียนที่เรียนจบหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และสอบเข้าใน มหาวิทยาลัยปิตุภูมิของรัฐในกรุงเทพมหานครได้ ซึ่งปัจจุบันเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2534

3. ระดับคะแนนที่จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึงระดับคะแนนเฉลี่ยที่ได้รับจากการประเมินผลการเรียนเมื่อจบหลักสูตร โดยวัดได้จากเกรดเฉลี่ยสะสมดังนี้

3.1 ระดับสูง หมายถึง เกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.75 ขึ้นไป

3.2 ระดับต่ำ หมายถึง เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.75

ทั้งนี้โดยถือว่าเกรดเฉลี่ยสะสมของทุกโรงเรียนอยู่ในมาตรฐานเดียวกัน

4. กลุ่มคณะวิชา หมายถึง ลักษณะของสาขาวิชาที่คณะวิชาเปิดสอนซึ่งการวิจัยครั้งนี้ จะแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

4.1 กลุ่มวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์ ซึ่งจะครอบคลุมคณะแพทยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ พลศึกษา

4.2 กลุ่มวิชาทางด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ซึ่งจะครอบคลุม คณะเศรษฐศาสตร์ นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ อักษรศาสตร์ มนุษยศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี จิตกรรมการ มัณฑนศิลป์ โบราณคดี ศิลปกรรมศาสตร์ ครุศาสตร์ นิเทศศาสตร์

5. ภูมิสำเนา หมายถึง ภูมิสำเนาของโรงเรียนที่นักเรียนเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยแบ่งเป็น

5.1 ในเขตกรุงเทพมหานคร

5.2 นอกเขตกรุงเทพมหานคร

6. การเรียนกวดวิชา หมายถึง การเรียนวิชาบางวิชาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ นอกเวลาเรียน แต่การเรียนนี้มีใช่เป็นการศึกษาที่มีเนื้อหาใหม่ เป็นการเน้นเนื้อหาในบางเรื่อง บางตอนของเนื้อเรื่องทั้งหมดที่ได้ศึกษาแล้ว เพื่อเรียนให้ทันกับผู้อื่นหรือรู้มากกว่าผู้อื่น การเรียน กวดวิชายังมีคำอื่นที่ใช้เรียกกัน เช่น ติว เรียนพิเศษ เรียนเสริม เป็นต้น

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. การใช้สารนิเทศเพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามเพศ ระดับคะแนนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 และกลุ่มคณะวิชาที่เรียน และภูมิภาค ในชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยของรัฐ มีความแตกต่างกัน
2. เหตุผลในการเรียนกวดวิชาและไม่เรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามเพศ ระดับคะแนนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มคณะวิชาที่เรียน และภูมิภาค มีความแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้ แบ่งออกเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การมัธยมศึกษา

1.1 ความหมายของการมัธยมศึกษา

1.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524

1.3 การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย

2. การกวดวิชา

2.1 ความหมายของการเรียนกวดวิชา

2.2 ประเภทของโรงเรียนกวดวิชา

2.3 รูปแบบของการกวดวิชา

2.4 ลักษณะของการกวดวิชาเพื่อศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย

2.5 สาเหตุของการเรียนกวดวิชา

3. สารนิเทศ

3.1 ความหมายของสารนิเทศ

3.2 ความสำคัญของสารนิเทศ

3.3 ความต้องการสารนิเทศ

3.4 การใช้สารนิเทศ

3.5 แหล่งสารนิเทศ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

4.2 งานวิจัยในประเทศ

การมัธยมศึกษา

การมัธยมศึกษาเป็นการศึกษาระดับกลางระหว่างประถมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาขั้นมูลฐาน อันมุ่งหมายจะสร้างพัฒนาการของเด็ก กับอุดมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาวิชาชีพหรือวิชาการชั้นสูง การมัธยมศึกษาจึงเป็นตัวเชื่อมต่อการศึกษาระหว่างประถมศึกษาและอุดมศึกษา การมัธยมศึกษาเป็นการศึกษาสำหรับเด็กในวัยรุ่น จากการสำรวจขององค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม สหประชาชาติเกี่ยวกับการมัธยมศึกษาทั่วโลก พบว่าผู้ที่มีอายุระหว่าง 14-19 ปี จะเป็นช่วงที่ ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยม (Saylor, 1986 : 678) วัยนี้เป็นวัยที่กำลังจะเป็นผู้ใหญ่ที่มีความ สำคัญต่อสังคม ดังนั้น การจัดการมัธยมศึกษาที่ดี ควรจะสนองความต้องการของทั้งผู้ที่ศึกษาต่อ และผู้ที่ไม่ประสงค์จะศึกษาต่อด้วย ฉะนั้น การจัดการศึกษาระดับนี้จึงต้องดูความต้องการของ การศึกษาในระดับอุดมศึกษา และควรศึกษาความต้องการและความสนใจของสังคม เพื่อทำหน้าที่ ในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม (กาญจนา คุรุรักษ์. 2522 : 9)

ความหมายของการมัธยมศึกษา

กู๊ด (Good, 1973 : 552) นักการศึกษาชาวอเมริกันได้ให้ความหมายของ การมัธยมศึกษาไว้ในพจนานุกรมการศึกษาว่า การมัธยมศึกษาคือ การศึกษาที่วางแผนไว้สำหรับ เยาวชน เน้นหนักในการเป็นเครื่องมือค้นหา เรียนรู้ แสดงออก และทำความเข้าใจกับสภาพ ความเป็นไปของชีวิตที่แท้จริง และเป็นการพัฒนาทัศนคติในการคิดค้น นิสัยและสละอันเกี่ยวกับ สังคม ร่างกายและสติปัญญา

ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2520 กล่าวว่า การศึกษาระดับมัธยมศึกษาเป็นการศึกษาหลังระดับประถมศึกษา มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ทั้งวิชาการ และวิชาชีพที่เหมาะสมกับวัย ความต้องการ ความสนใจและความถนัด เพื่อให้แต่ละบุคคลเข้าใจและรู้จักเลือกอาชีพที่เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคม

การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ มัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี และมัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนั้น มุ่งให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนกลุ่มวิชาการ และวิชาชีพตามความถนัดและความสนใจอย่างกว้างขวาง สำหรับในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มุ่งให้ผู้เรียนได้เน้นการเรียนกลุ่มวิชาที่ผู้เรียนจะยึดเป็นวิชาชีพต่อไป (แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520. 2526 : 8)

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 มีดังนี้

1. เพื่อให้รู้จักดำรงชีวิตบนพื้นฐานแห่งคุณธรรม ไม่เบียดเบียนผู้อื่น มีความซื่อสัตย์ สุจริต และยุติธรรม มีระเบียบวินัย มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ท้องถิ่นและประเทศชาติ
2. เพื่อให้รู้จักวิธีการเรียนรู้ คิดเป็น ทำเป็น รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีนิสัยใฝ่หาความรู้และทักษะอยู่เสมอ รักการทำงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะ มีความขยันหมั่นเพียรอดทนและรู้จักประหยัด
3. เพื่อให้มีความรู้ ทักษะในวิชาอาชีพเพียงพอแก่การดำเนินชีวิต มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ รู้ช่องทางในการประกอบสัมมาชีพที่เหมาะสมกับตน เพื่อสร้างสรรค์ความเจริญต่อท้องถิ่นและประเทศชาติ

4. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ และเห็นคุณค่าในด้านวิทยาการ ศิลปะ วัฒนธรรม ธรรมชาติ รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
5. เพื่อให้รู้จักเคารพสิทธิ เสรีภาพของผู้อื่น รู้จักหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น รู้จักใช้สิทธิเสรีภาพของตนในทางสร้างสรรค์ บนรากฐานแห่งกฎหมาย จริยธรรมและศาสนา
6. เพื่อให้มีความสำนึกในการเป็นคนไทยร่วมกัน เสียสละเพื่อส่วนรวม มีความรักชาติ รักประชาธิปไตย รู้จักใช้สติและปัญญาในการดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์
7. เพื่อให้เข้าใจพื้นฐานและปัญหาการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของประเทศและของโลกปัจจุบัน มีความสำนึกในการเป็นส่วนหนึ่งของมนุษยชาติ รู้จักแก้ปัญหาและข้อขัดแย้งด้วยวิธีการแห่งปัญญาและสันติวิธี (กระทรวงศึกษาธิการ. 2531 : 7)

การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย

การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับสูงทุกระดับของการศึกษา ใช้วิธีการสอบคัดเลือก ซึ่งเน้นความรู้ทางด้านวิชาการเป็นประการสำคัญ แต่เนื่องจากความต้องการศึกษาต่อในระดับสูงขยายตัวไปรวดเร็วกว่าการขยายสถานศึกษาของรัฐที่จะสามารถรับได้ และยิ่งเวลาผ่านไปโอกาสที่จะได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อระดับสูงก็ยิ่งมีน้อยลง (ประยูร ศรีประสาธน์. 2526 : 59) เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีข้อจำกัดเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนที่จะรับเข้าศึกษาต่อ ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงมีความจำเป็นที่จะต้องคัดเลือกบุคคลที่เป็นคนดี มีความรู้ มีทักษะพื้นฐานดีที่สุด เพื่อให้ นักเรียนสามารถศึกษาต่อได้อย่างตลอดรอดฝั่ง การสอบคัดเลือกจึงควรมุ่งวัดใน 2 ประเด็น คือ

1. นักเรียนมีความรู้-ความคิด มีทักษะพื้นฐานดีอย่างน้อยเพียงใด
2. นักเรียนมีคุณลักษณะ (ความเป็นคนดี) ตามที่ต้องการอย่างน้อยเพียงใด (อนันต์ จันทร์ทวี. 2529 : 12)

ทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดหลักเกณฑ์การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
ดังนี้

1. ข้อสอบคัดเลือกเป็นไปตามข้อบ่งชี้เนื้อหาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ.
2524 ของกระทรวงศึกษาธิการ

2. ผู้สมัครสอบในสายวิทยาศาสตร์ จะต้องสอบวิชาสามัญ 1 คือ ภาษาไทย และ
สังคมศึกษา รวม 1 วิชา

ส่วนผู้สมัครสอบในสายสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ จะต้องสอบวิชาสามัญ 2 คือ ภาษา
ไทยและวิทยาศาสตร์กายภาพชีวภาพ รวม 1 วิชา

3. การจัดน้ำหนักคะแนนของข้อสอบ กำหนดดังนี้ วิชาสามัญ 1 หรือวิชาสามัญ 2
ให้น้ำหนักคะแนนเท่ากัน สำหรับวิชาสามัญ 1 หรือ วิชาสามัญ 2 ให้น้ำหนักคะแนนไม่น้อยกว่า
ร้อยละ 15 ของคะแนนรวมทั้งหมด (ศีกดา ญูโต. 2527 : 61)

การกวตริวิชา

การแข่งขันเพื่อให้ได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยปีนี้มีจำนวนเพิ่มสูงขึ้น
มากทุกปี ต้องใช้เวลาเตรียมตัวล่วงหน้ามาก นักเรียนต้องศึกษาค้นคว้าหาความรู้ต่าง ๆ ให้ได้
มากที่สุดด้วยการเรียนด้วยตนเอง และการกวตริวิชาในลักษณะต่าง ๆ ตลอดจนการเสาะหาคู่มือ
และการเฉลยข้อสอบคัดเลือกต่าง ๆ มาเป็นเครื่องเตรียมตัวนอกเหนือไปจากตำราเรียนที่มีอยู่
แล้ว จึงทำให้ธุรกิจเกี่ยวกับการกวตริวิชาในลักษณะต่าง ๆ มากขึ้น สถาบันกวตริวิชานับเป็นแหล่ง
เสริมความรู้ที่สำคัญของนักเรียนเป็นที่นิยมมากเหมือนกับเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรที่นักเรียนทุกคนจะ
ต้องเรียนกัน จากการสำรวจของทบวงมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับผู้ที่สอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่
ผ่านการเรียนกวตริวิชา พบว่าร้อยละของผู้เรียนกวตริวิชาที่สามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้จำนวน
เพิ่มขึ้นเกือบทุกปีดังนี้

ปี 2518	ผู้ที่กวดวิชาและสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้มีจำนวนร้อยละ	36.24
ปี 2523	ผู้ที่กวดวิชาและสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้มีจำนวนร้อยละ	55.11
ปี 2525	ผู้ที่กวดวิชาและสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้มีจำนวนร้อยละ	61.27
ปี 2528	ผู้ที่กวดวิชาและสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้มีจำนวนร้อยละ	54.54
ปี 2529	ผู้ที่กวดวิชาและสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้มีจำนวนร้อยละ	54.74

(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2529-2530 : 74)

ความหมายของการเรียนกวดวิชา

การเรียนกวดวิชา คือ การเรียนบางวิชาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการนอกเวลาเรียน การเรียนนี้มีไว้เพื่อเป็นการศึกษาที่มีเนื้อหาใหม่แต่เป็นการเน้นเนื้อหาในบางเรื่องบางตอนของเนื้อเรื่องทั้งหมดที่ได้ศึกษาแล้ว เพื่อเรียนให้ทันกับผู้อื่นหรือรู้มากกว่าผู้อื่น แต่เดิมการกวดวิชานั้นหนักเฉพาะการสอบเข้ามหาวิทยาลัย หรือการสอบเข้าโรงเรียนเตรียมทหาร หรือโรงเรียนพยาบาล แต่ในปัจจุบันการเรียนกวดวิชาครอบคลุมเกือบทุกวิชาที่มีการเรียนการสอน และเป็นการกวดวิชาในทุกระดับการศึกษา นับตั้งแต่การสอบแข่งขันเพื่อเข้าเรียนระดับอนุบาล มัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 4 หรือแม้แต่การสอบบรรจุเข้าทำงานก็ยังมีกวดวิชา บางครั้งการเรียนกวดวิชา มีคำอื่นที่ใช้เรียกกัน เช่น ดิว เรียนพิเศษ เรียนเสริม (สุพรรณ สุขมลลันต์. 2530 : 34-42)

ประเภทของโรงเรียนกวดวิชา

โรงเรียนกวดวิชาจำแนกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. ประเภทเรียนลัด โรงเรียนประเภทนี้ผู้เรียนต้องการเรียนเพื่อที่จะไปสมัครสอบเทียบความรู้ เช่น สอบเทียบความรู้ขึ้นตัวประโยคทำให้ผู้เรียนสามารถประหยัดเวลา ประหยัดเงิน ได้มากเพราะใช้เวลาเรียนน้อยและเสียค่าใช้จ่ายน้อย

2. ประเภทเฉพาะกาล โรงเรียนประเภทนี้ คือ โรงเรียนที่เปิดสอนเฉพาะเวลา หรือเฉพาะกิจ ส่วนใหญ่จะเปิดเรียนภาคฤดูร้อน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่ไม่มีโอกาสเรียน ในโรงเรียนมาตรฐานดี ได้มีโอกาสเรียนเพื่อเพิ่มเติมความรู้

3. ประเภทกวดวิชาตลอดปี โรงเรียนประเภทนี้เปิดสอนตามหลักสูตรกระทรวง ศึกษาธิการ แต่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนเสริมในวิชาที่ตนเรียนอ่อนหรือไม่เข้าใจดีพอ เพื่อ จะเป็นพื้นฐานการเรียนในโรงเรียนสามัญและเพื่อเป็นความรู้สะสมที่จะใช้สอบแข่งขันต่อสถาบันชั้นสูง อื่นเมื่อเรียนจบชั้นประโยคสูงสุดในโรงเรียนสามัญภาคปกติแล้ว (พอดู สุวรรณทัต. 2530 : 52-53)

รูปแบบของการกวดวิชา

การกวดวิชามีหลายรูปแบบที่เข้าใจกัน รูปแบบที่เห็นได้ชัดเจน คือ

1. การจัดสถานศึกษาของตนเป็นสถาบันกวดวิชา ได้แก่ สถาบันที่จัดกวดวิชาสำหรับผู้ที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จะศึกษาต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
2. สถาบันจัดกวดวิชาสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเพื่อให้สอบไล่จบการศึกษา และสามารถสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา
3. สถาบันที่เปิดกวดวิชาสำหรับการสอบคัดเลือกเพื่อศึกษาในระดับปริญญาโท (อภิชัย พันธเสน. 2530 : 14-18)

ลักษณะของการกวดวิชาเพื่อศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย

การศึกษาคือในมหาวิทยาลัยมีการเรียนกวดวิชา 5 ลักษณะ คือ

1. การเรียนกวดวิชาโดยการจ้างครูมาสอนเองที่บ้าน
2. การเรียนในสถานศึกษากวดวิชาที่เปิดสอนตลอดปี

3. การเรียนในสถานกวดวิชาที่เปิดสอนในช่วงก่อนสอบ เก่งข้อสอบ

4. การเรียนกวดวิชาในโรงเรียนของตนโดยเฉพาะในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครหรือมัธยมศึกษาขนาดใหญ่

5. ลักษณะการสอบ ฟรี-เอ็นทรานซ์ เพื่อเป็นการทดสอบความรู้ก่อนการสอบเข้ามหาวิทยาลัย (ประยูร ศรีประสาธน์. 2530 : 58-62)

สาเหตุของการเรียนกวดวิชา

การเรียนกวดวิชาอาจมีสาเหตุมาจากด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. เหตุผลทางวิชาการ

1.1 ต้องการแก้ไขข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาด หรือทดแทนความรู้ที่ขาดหายไป เพื่อให้เรียนทันเพื่อนร่วมชั้นหรือเพื่อนร่วมรุ่น

1.2 ต้องการเรียนเนื้อหาวิชาเพิ่มเติมจากที่เรียนรู้แล้วในหลักสูตรซึ่งตนได้เรียนรู้แล้ว เพื่อให้ตนมีความรู้ความสามารถมากขึ้น

1.3 ต้องการเรียนเนื้อหาเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถเรียนลัดไปเรียนชั้น หรือหลักสูตรที่สูงกว่าได้

1.4 ต้องการทบทวน ตรวจสอบหรือให้แน่ใจเนื้อหาต่าง ๆ ที่ตนเรียนหรือรู้อยู่ เพื่อให้แม่นยำมากขึ้นในการสอบเลื่อนระดับที่ตนเรียนอยู่ในปัจจุบัน หรือระดับที่สูงกว่าหรือในตำแหน่งหน้าที่ต่าง ๆ ที่ตนต้องสอบแข่งขันเพื่อบรรจุ

1.5 ต้องการเรียนปูพื้นฐานความรู้บางอย่างที่มีการเรียนรู้เป็นลำดับขั้น เพื่อให้สามารถเรียนรู้เนื้อหาขั้นที่ยากยิ่งขึ้นไปได้

2. เหตุผลทางด้านสติปัญญาและจิตวิทยา

2.1 สถิติปัญหาของผู้เรียนแตกต่างกัน ทำให้เรียนรู้ได้มากน้อยต่างกันในเวลาเท่า ๆ กัน

2.2 ความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้ผู้เรียนมีวิธีการเรียนรู้ เจตคติและแรงจูงใจในการเรียนแตกต่างกัน จึงเรียนรู้ได้มากน้อยต่างกันในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

3. เหตุผลเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอน

3.1 จุดประสงค์ในการเรียนตึงไว้มากเกินไป ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้ประสบผลสำเร็จ

3.2 จุดประสงค์ในการเรียนการสอนไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลมากเท่าที่ควร เช่น ไม่มีหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อนและนักเรียนที่เรียนเก่ง แต่มุ่งสนองความต้องการเฉพาะนักเรียนที่มีความรู้ระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ทำให้นักเรียนอ่อนและนักเรียนเก่งมีปัญหาในการเรียน

3.3 หลักสูตรไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างทางสภาพเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของผู้เรียนที่แตกต่างกันมากเท่าที่ควร ทำให้นักเรียนมีปัญหาในการเรียนหรือไม่เข้าใจความแตกต่างของสภาพเหล่านี้

3.4 วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมในการเรียนของนักเรียนในแต่ละชั้น และในแต่ละระดับมีมากมายเกินไป และแยกย่อยมากเกินไป จนทำให้ผู้สอนและผู้เรียนไม่สามารถจะทำได้สำเร็จทุกอย่างในเวลาที่กำหนด

3.5 หลักสูตรการสอนไม่สอดคล้องกับการวัดและประเมินผลของสถานศึกษาที่ผู้เรียนต้องการจะศึกษาต่อ

3.6 หลักสูตรกำหนดให้โรงเรียนสอนในสิ่งที่เป็นไปได้ หรือเป็นไปได้น้อยมากในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการให้เรียนตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม และให้มีการเรียนซ่อมในกรณีที่นักเรียนไม่อาจบรรลุสิ่งที่สอนได้

4. เหตุผลจากการถูกบังคับทางสังคม

4.1 สังคมปัจจุบันนี้มีการแข่งขันกันในระดับสูงมาก รวมทั้งการแข่งขันกันทางด้านการศึกษาด้วย เพราะโรงเรียนและสถานศึกษา รวมทั้งตำแหน่งหน้าที่การงานมีจำนวนจำกัดไม่เพียงพอสำหรับนักเรียนและบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามาแล้ว จึงทำให้บุคคลเหล่านี้ต้องพยายามขวนขวายหาความรู้ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ เพื่อแข่งขันกับผู้อื่น ผลที่ตามมาอย่างหนึ่งก็คือ การต้องเรียนกวดวิชา

4.2 สังคมมีค่านิยมยกย่องคนเก่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนเรียนเก่ง ซึ่งเป็นที่ภาคภูมิใจของพี่น้องและวงศ์ตระกูล จึงทำให้ทุกคนพยายามเรียนให้ได้มากที่สุดและสูงที่สุด

4.3 สังคมยังคงมีความเห่อความเป็นนักเรียนนอกอยู่ แม้ว่าการศึกษาวិทยาการต่าง ๆ บางสาขาจะเรียนจากในประเทศหรือต่างประเทศก็ไม่แตกต่างกันมากนัก แต่ก็ยังมีลูกหลานของครอบครัวที่มีฐานะดี หรือฐานะปานกลางที่เรียนเก่ง หรือพอเรียนได้จำนวนมากต้องการ จะไปรับการศึกษาในต่างประเทศ จึงต้องมีการกวดวิชากันมาก เพื่อให้สอบชิงทุนให้ได้หรือเพื่อให้สามารถสอบภาษาอังกฤษให้ผ่านตามที่มหาวิทยาลัยต่าง ๆ กำหนดไว้ จึงทำให้มีการกวดวิชาภาษาอังกฤษกันมากที่สุดสำหรับบุคคลเหล่านี้ ที่รองลงมาก็คงจะได้แก่กวดวิชาคณิตศาสตร์ ทั้งนี้ เพราะบุคคลเหล่านี้ต้องสอบ TOEFL (TEST OF ENGLISH AS A FOREIGN LANGUAGE) และ GRE (GRADUATE RECORD EXAMINATION) เป็นต้น

4.4 จากการถูก "ลัทธิเอาอย่าง" บังคับให้จำยอมต้องกวดวิชา ซึ่งลัทธิเอาอย่างนี้อาจเกิดจากที่ผู้ปกครองชักจูง ชี้นำ เกลี้ยกล่อมหรือข่มขู่ให้เด็กเรียนแล้วว่า การที่ไม่ได้เรียนกวดวิชานั้นเป็นปมด้อยของเด็ก จะทำให้เด็กเรียนแข่งขันหรือสอบแข่งขันสู้ผู้อื่นไม่ได้ ทำให้เด็กเรียนจำต้องเรียนกวดวิชาด้วยเพื่อตามใจผู้ปกครอง (สุทัศน์ สุกมลสันต์. 2530 : 34-42)

สารนิเทศ

ความหมายของสารนิเทศ

คำว่า สารนิเทศ ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Information ในภาษาไทยมีผู้แปลคำว่า Information ไว้แตกต่างกันไป บางท่านใช้คำว่า ข้อมูลข่าวสาร ข้อสนเทศ สนเทศ สารนิเทศ ความรู้ ข้อความหรือแม้กระทั่งความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร อาทิ เช่น ราชบัณฑิตยสถานได้บัญญัติศัพท์ของคำว่า Information คือ สารนิเทศ (ราชบัณฑิตยสถาน. 2530 : 50) ส่วนพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525 : 768) ให้นิยามคำว่า "สนเทศ" หมายถึง คำสั่ง ข่าวสาร ใบบอก ในขณะที่สุทธิลักษณ์ อำพันวงศ์ (2521 : 25) อธิบายว่า สารนิเทศ หมายถึง การผลิต ข่าวสาร ความรู้และข้อสนเทศต่าง ๆ มีทั้งในรูปแบบของสิ่งพิมพ์ วัสดุย่อส่วน โสตทัศนวัสดุและผู้ที่เกี่ยวข้องกับโดยตรงกับสารนิเทศ ได้แก่ ผู้ผลิตหรือผู้จัดพิมพ์ออกเผยแพร่ ผู้เก็บรวบรวมและจัดให้ใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งได้แก่ ศูนย์เอกสาร ห้องสมุดและรวมถึงผู้ใช้ซึ่งได้แก่บุคคลในทุกอาชีพและนักศึกษา เช่นเดียวกับแมนมาล ซวลิต (2528 : 5) กล่าวว่า สารนิเทศ หมายถึง ความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร ซึ่งมีผู้ทำให้เกิดขึ้น รวบรวมเก็บในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ใช้คำพูด ภาพเขียน ที่มองเห็นด้วยตาเปล่า และที่ต้องใช้เครื่องแสดง เพื่อส่งต่อไปหรือกระจายออกไปสู่ผู้ที่ต้องการใช้ นอกจากนี้ อัมพร ทิชะระ และชุตินา สัจจามันท์ได้ใช้คำพ้องกันว่าสารนิเทศ โดยอัมพร ทิชะระ (2528 : 160) กล่าวว่า สารนิเทศ หมายถึง ข่าวสาร เรื่องราว ข้อความรู้ ข้อสนเทศ สนเทศ ข่าวสาร และความรู้ ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Information ส่วนชุตินา สัจจามันท์ (2530 : 37) ให้ความหมายคำ Information ว่า หมายถึงข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ ข้อสนเทศ สารนิเทศ ทั้งในรูปแบบของสิ่งพิมพ์ โสตทัศนวัสดุและวัสดุย่อส่วน เพื่อใช้ประโยชน์ทางการสื่อสารและการพัฒนาต่าง ๆ ทั้งส่วนบุคคลและสังคม ปัจจุบันความหมายของสารนิเทศขยายขอบเขตออกไปมาก คือ รวมแหล่งกำเนิดสารนิเทศไว้ด้วย เช่น สำนักข่าวสาร สำนักพิมพ์หนังสือ สถาบันการวิจัย สมาคม

ทางวิชาชีพซึ่งผลิตวารสารและเอกสารทางวิชาการ เป็นต้น ในหนังสือ The ALA Glossary of Library and Information Science ยังได้ให้ความหมายของสารนิเทศ ว่าหมายถึง ความคิด ข้อเท็จจริง งานจินตนาการซึ่งได้มีการสื่อสาร บันทึกพิมพ์เผยแพร่ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดก็ตาม

จากความหมายข้างต้น อาจสรุปได้ว่า สารนิเทศ หมายถึง ข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ ข้อเท็จจริง คำแนะนำ คำบอกเล่าหรือความคิดที่ถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูด หรือข้อเขียนซึ่งบันทึก หรือเสนอไว้ในรูปแบบต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้รับสารนิเทศได้ใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำคัญของสารนิเทศ

ปัจจุบันนี้โลกกำลังเข้าสู่ยุคใหม่ คือ ยุคข่าวสาร ในชีวิตประจำวันมีข่าวสารหรือสารนิเทศ เผยแพร่ออกมาอย่างมากมายและรวดเร็ว สารนิเทศที่บันทึกไว้นั้นเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อรัฐบาล วงการธุรกิจ การวิจัยและต่อบุคคลทั่วไป ส่วนระดับและประเภทของสารนิเทศที่ต้องการนั้นขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล แต่ละหน่วยงาน สำหรับวงการการศึกษาและการวิจัย สารนิเทศเป็นปัจจัยพื้นฐานประกอบ การเรียนการสอน การค้นคว้าและการวิจัยของนักเรียน นักศึกษา ครูอาจารย์และนักวิจัย ส่วน บุคคลทั่วไปนั้นต้องการสารนิเทศเพื่อใช้ในการพัฒนาอาชีพ การศึกษาในเรื่องต่าง ๆ ที่สนใจและ เพื่อความบันเทิง ดังนั้น ห้องสมุดและศูนย์สารนิเทศ ซึ่งเป็นแหล่งรวบรวมสารนิเทศต่าง ๆ จึง จำเป็นต้องทำหน้าที่บริการแก่ผู้ใช้ให้ได้รับประโยชน์จากสารนิเทศที่มีอยู่มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ (นงลักษณ์ ไม่น่ายกิจ. 2526 : 26-27) ที่ประชุมครั้งแรกของระบบสารนิเทศระหว่างชาติ เกี่ยวกับสารนิเทศทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ณ เมืองเฮร์เชดโนวี ประเทศ ยูโกสลาเวียระหว่างวันที่ 20-23 เมษายน พ.ศ.2519 ได้เน้นความสำคัญของความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร (สารนิเทศ) ว่าเป็น ทรัพยากรสำคัญประการหนึ่งสำหรับการพัฒนา ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่า

ทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรมนุษย์ (แม้นมาส ชาลิต. 2528 : 6) ไม่ว่ายุคใดสมัยใด
 สารนิเทศ ทำให้บุคคลสามารถใช้ความรู้ที่จะนำไปต่อสู้อย่างมีประสิทธิภาพ และปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม ประกอบ
 การงานเพื่อการดำรงชีวิตอยู่ได้ดี ต่อสู้กับความไม่รู้ ความงมงายและความหวาดกลัวในสิ่งที่ไม่
 ควรกลัว เป็นคนฉลาดเกิดความรู้ความเข้าใจธรรมชาติแวดล้อมของตนเองและเพื่อนบ้าน สร้าง
 สัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนบ้าน สร้างความเจริญทางจิตใจ สงบเยือกเย็น ควบคุมอารมณ์อันไม่พึง
 ประสงค์ รู้จักความสวยงามและมีรสนิยมดี ในทางสังคม สารนิเทศก่อให้เกิดการศึกษาซึ่งจำเป็น
 ต่อการพัฒนาสังคม รักษาไว้และถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม และสติปัญญาเสริมสร้างความรู้ ความ
 สามารถของสังคมทางด้านเทคโนโลยี และวิชาการต่าง ๆ ที่เป็นพื้นฐานจำเป็นต่อการพัฒนาสังคม
 การขาดสารนิเทศทำให้เกิดความยากไร้ ไร้เวลา ไร้วิสัยทัศน์ ล้าหลังในการพัฒนา (มหาวิทยาลัย
 สุโขทัยธรรมาธิราช. 2532 : 13) สารนิเทศนับว่ามีความสำคัญที่ช่วยในการถ่ายทอดเทคโนโลยี
 และวิชาการต่าง ๆ จากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหนึ่ง จากองค์กรหนึ่งไปสู่อีกองค์กรหนึ่ง จากประเทศ
 หนึ่งไปสู่อีกประเทศหนึ่ง นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดแนวคิดและแนวทางการเริ่มต้นงานใหม่ ๆ เพื่อนำ
 ไปสู่การพัฒนา ประเทศที่เจริญแล้วต่างตระหนักถึงความสำคัญของสารนิเทศ และส่งเสริมให้มีการ
 นำสารนิเทศไปใช้เพื่อการพัฒนาประเทศอย่างกว้างขวาง เพราะสารนิเทศมีความสำคัญต่อชีวิต
 ประจำวันของมนุษย์มากขึ้นทุกที การขยายตัวอย่างรวดเร็วของวิทยาการด้วยการรู้จักวิธีการค้นหา
 สารนิเทศ และรู้จักแหล่งสารนิเทศเพื่อให้ตนเองสามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าสารนิเทศเปรียบเสมือนทรัพย์สมบัติ เป็นทรัพยากรและเป็นสินค้า
 ซึ่งมีคุณค่าทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง นับเป็นรากฐานสำคัญต่อศิลปศาสตร์ วิทยาศาสตร์
 สื่อมวลชน การพาณิชย์ทั้งมวล ไม่มีผู้ใดผูกขาดความช่างคิด ช่างประดิษฐ์และความริเริ่มไว้ได้
 ทุก ๆ แห่งล้วนได้รับคุณประโยชน์อย่างอเนกอนันต์จากสารนิเทศทุกรูปแบบทั้งสิ้น (สุริพร เมืองอ่ำ.
 2529 : 14)

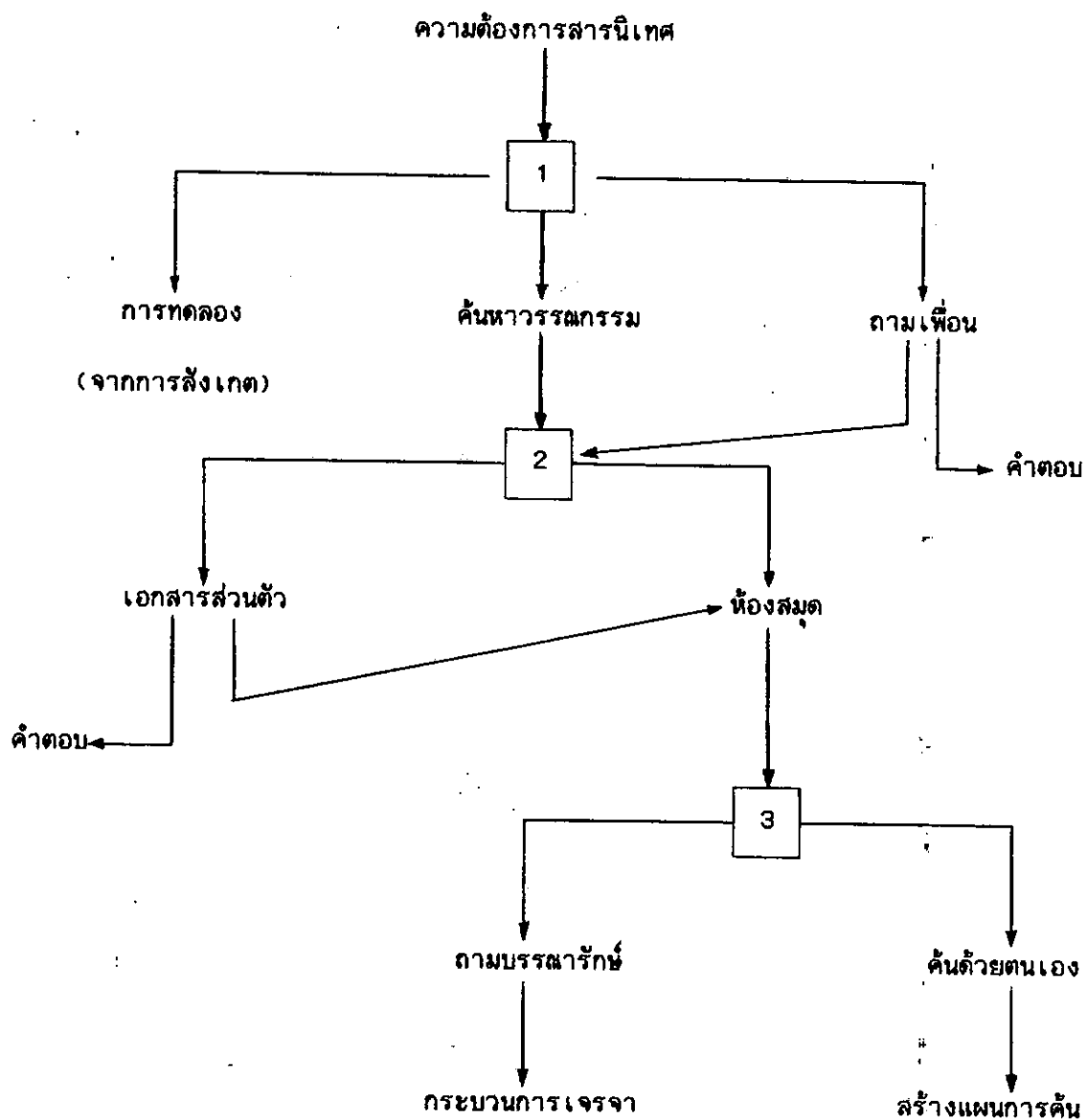
ความต้องการสารสนเทศ

ความต้องการสารสนเทศในภาษาอังกฤษใช้คำว่า Information Needs หรือ Information Demands ความต้องการสารสนเทศเกิดขึ้นเมื่อบุคคลนั้นพบว่าตนเองตกอยู่ในสภาพการณ์ที่ต้องตัดสินใจ หาคำตอบ ข้อเท็จจริง แก้ปัญหา หรือแม้แต่ทำความเข้าใจเรื่องใดเรื่องหนึ่ง (ประภาวดี สืบสนธิ์. 2531 : 23) ความต้องการสารสนเทศของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกันไป โดยผลสืบเนื่องมาจากความสนใจ อาชีพ ประเภทของงานที่ทำ สภาพแวดล้อม ระดับการศึกษา และจุดมุ่งหมายในการนำไปใช้ กลุ่มนักเรียนและนักศึกษาต้องการสารสนเทศที่ประกอบการเรียนในวิชาต่าง ๆ ของตน อาจไม่ใช่สารสนเทศที่เน้นหนักทางวิชาการที่ลึกซึ้งนัก อาจอยู่ในรูปของแบบเรียน ตำรา สารคดี ข่าวเหตุการณ์ปัจจุบันและประจำวันทางหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ถ้าเป็นนักศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีต้องการสารสนเทศที่ลึกซึ้งเฉพาะวิชาที่ศึกษา (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2532 : 171)

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความต้องการสารสนเทศ 5 ประการ ได้แก่

1. แหล่งสารสนเทศนั้นหาง่าย (อันเนื่องมาจากความจำเป็น)
2. ประโยชน์หรือคุณค่าที่สารสนเทศมีอยู่ เช่น ประโยชน์ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ
3. ลักษณะเฉพาะบุคคลของผู้ใช้ ได้แก่ ประสบการณ์ อาวุโส ระดับการศึกษา กิจกรรมทางวิชาการ ลักษณะเหล่านี้จะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการค้นหาสารสนเทศ
4. ระบบสังคม การเมืองและเศรษฐกิจรอบตัวผู้ใช้ โดยเฉพาะตำแหน่งในสังคมจะเป็นตัวกำหนดความต้องการและการใช้สารสนเทศได้
5. ผลของการใช้สารสนเทศครั้งที่ผ่านมามีว่าได้รับสารสนเทศตามความต้องการหรือไม่ (Cronin. 1981 : 42)

เมื่อบุคคลเกิดความต้องการสารนิเทศ จะแสวงหาสารนิเทศมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ
 สิ่งที่มาคือ พฤติกรรมการค้นหาสารนิเทศจากแหล่งสารนิเทศที่บุคคลนั้นคาดว่าจะมีสารนิเทศที่ตน
 ต้องการอยู่ แหล่งสารนิเทศนั้นอาจจะเป็นห้องสมุด ศูนย์สารนิเทศ ตลอดจนตัวบุคคลที่มีความรู้มี
 ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน สามารถให้ข้อมูลหรือแนวทางแก้ปัญหาเฉพาะด้านได้ เทย์เลอร์
 (Taylor, 1968 : 181-182) กล่าวว่า เมื่อบุคคลต้องการสารนิเทศ ขั้นตอนแรกของการค้นหา
 สารนิเทศคือ การถามเพื่อน เพื่อทราบถึงแหล่งวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ขั้นตอนต่อมาเป็นการค้นหา
 เอกสารส่วนตัว และ/หรือการเข้าใช้ห้องสมุด พฤติกรรมการค้นหาสารนิเทศอาจแยกได้เป็น 2
 กรณี คือ การถามบรรณารักษ์ และการค้นหาสารนิเทศด้วยตนเอง ดังขั้นตอนต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 การตัดสินใจเมื่อบุคคลต้องการสารนิเทศก่อนมีการเจรจากับบรรณารักษ์

(Taylor. 1968 : 181)

สรุปได้ว่าเมื่อบุคคลต้องการสารนิเทศ จะแสวงหาสารนิเทศมาใช้จากแหล่งสารนิเทศที่บุคคลนั้นคาดว่าจะมีสารนิเทศที่ตนต้องการอยู่ แหล่งสารนิเทศนั้นอาจจะเป็นห้องสมุด ศูนย์สารนิเทศ ตลอดจนตัวบุคคลที่มีความรู้ มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเพื่อให้ได้ข้อมูล หรือแนวทางแก้ปัญหาตามความต้องการของตน

การใช้สารนิเทศ

เมื่อบุคคลเกิดความต้องการสารนิเทศจะแสวงหาสารนิเทศมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ โดยอาจจะเลือกปฏิบัติตามวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น การศึกษาค้นคว้าจากห้องสมุด สอบถามจากบุคคลที่มีความรู้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หรือจากแหล่งสารนิเทศอื่น ๆ ในการใช้สารนิเทศเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นหลังจากบุคคลนั้นสามารถค้นหาสารนิเทศที่ต้องการได้ตามวัตถุประสงค์

ในการใช้สารนิเทศมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการศึกษาผู้ใช้ ซึ่งวิลสัน (Wilson. 1981 : 4) ให้แนวความคิดของการศึกษาผู้ใช้ว่า มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบพฤติกรรมการค้นหาสารนิเทศ อันเป็นผลจากความต้องการใช้สารนิเทศจากระบบและแหล่งต่าง ๆ เช่น ห้องสมุด ศูนย์สารนิเทศระบบออนไลน์ ตลอดจนสารนิเทศจากตัวบุคคล ซึ่งก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนสารนิเทศดังภาพประกอบ

แต่ได้เพิ่มประสบการณ์การใช้สารนิเทศเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นหลังจากที่สามารถค้นหาสารนิเทศที่ต้องการได้แล้ว สารนิเทศที่ได้อาจสนองตอบความต้องการหรือไม่สนองตอบความต้องการเป็นได้ทั้งสองกรณี

ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้สารนิเทศ ตามความเห็นของ นีดแฮม (Needham, 1981 : 30-43) แบ่งได้ 4 ข้อ ได้แก่

1. ตัวสารนิเทศนั่นเอง ได้แก่ ประเภทของสารนิเทศที่แตกต่างกันอาจทำให้เกิดผลต่อการใช้ในรูปแบบที่ต่างกัน แหล่งสารนิเทศที่แตกต่างกันบางแหล่งเป็นที่ยอมรับและน่าเชื่อถือกว่า รวมทั้งอาจเกิดจากแรงกระตุ้น เช่น ต้องการค้นหาคำตอบปัญหานั้นอย่างเร่งด่วน ถ้าค้นหาได้ง่ายก็อาจจะทำให้เกิดการใช้สารนิเทศ

2. ลักษณะขององค์กร เช่น โรงเรียนที่มีการสอนแบบ Open Plan Teaching ครูมีโอกาสในการเสนอความคิดและแนวปฏิบัติ อันจะนำไปสู่การอภิปรายกันมากขึ้นระหว่างครูด้วยกัน และอาจขึ้นอยู่กับการบริหารของครูใหญ่และวิธีที่ครูใหญ่ติดต่อกับกลุ่มครู โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบและการตัดสินใจของครูก็มีส่วนด้วย

3. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การสื่อสารแบบไม่เป็นทางการระหว่างกลุ่มครูจะมีบทบาทในการกระจายความคิดไม่ว่าจะเป็นการพูดคุยและการอภิปรายอย่างไม่เป็นทางการ

4. ลักษณะเฉพาะบุคคล ได้แก่ บุคลิกภาพ ประสบการณ์ในการสอน พื้นฐานการสอน วิธีการสอน ตำแหน่งหน้าที่ ก็ส่งผลต่อการใช้สารนิเทศ

แหล่งสารนิเทศ

แหล่งสารนิเทศ หมายถึง ศูนย์รวมข้อมูลทางสารนิเทศ แหล่งเกิดข้อมูลสารนิเทศ และแหล่งผลิตสารนิเทศ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. แหล่งศูนย์รวมข้อมูลทางสารนิเทศ แหล่งศูนย์รวมข้อมูลนี้ถือว่าเป็นแหล่งสารนิเทศที่เป็นทางการ แบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1.1 ศูนย์รวมที่เป็นสิ่งพิมพ์และสิ่งไม่ตีพิมพ์หรือโสตทัศนวัสดุ

1.2 ศูนย์รวมที่เป็นสถานที่ ได้แก่ ห้องสมุดต่าง ๆ ศูนย์เอกสารสนเทศ หรือศูนย์สารนิเทศและรายงานต่าง ๆ ที่รวมสารนิเทศเพื่อการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

2. แหล่งเกิดข้อมูลทางสารนิเทศ แหล่งเกิดข้อมูล คือ ต้นตอที่ทำให้เกิดข้อมูลนั้น ๆ ได้แก่หน่วยงานที่ปฏิบัติจริงในแต่ละงาน ทำให้เกิดข้อมูลสะสมและแปรสภาพเป็นสารนิเทศที่นำมาใช้ประโยชน์ ต้นตอที่ทำให้เกิดสารนิเทศเป็นบุคคลก็คือ นักเขียน นักวิชาการ นักวิจัย ผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ ที่ประมวลข้อมูลและเขียนข้อมูลนั้น ๆ ออกมาเป็นตำราวิชาการ ผลงานวิจัย บทความ

3. แหล่งผลิตสารนิเทศ แหล่งผลิตนี้คือหน่วยงานผลิตสารนิเทศ เพื่อการเผยแพร่

แหล่งสารนิเทศอีกแหล่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งก็คือ แหล่งบุคคล บุคคลในที่นี้หมายถึงผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชา บุคลากรผู้ปฏิบัติงานในหน้าที่ต่าง ๆ มีความชำนาญหรือรอบรู้ในงานนั้น ๆ มากพอที่จะทำให้อสารนิเทศแก่ผู้ต้องการติดต่อ บุคคลดังกล่าว ได้แก่ นักวิจัย ครู อาจารย์ เป็นต้น (สุขุม เฉลยทรัพย์. 2531 : 72-75)

แหล่งสารนิเทศอาจมีการสร้างขึ้นอย่างเป็นทางการ ได้แก่ การจัดตั้งห้องสมุด ศูนย์เอกสาร ศูนย์สารนิเทศ เพื่อรับผิดชอบงานจัดหา ดำเนินงานและบริหารสารนิเทศ แหล่งสารนิเทศนี้อาจมีขึ้นอย่างไม่เป็นทางการในองค์การนั้น เช่นเป็นบุคลากร/ประชากร ต้องการสารนิเทศก็จะติดต่อหาสารนิเทศจากเพื่อนร่วมงาน (ซึ่งเป็นแหล่งสารนิเทศบุคคล) จากหน่วยงานอื่น หรือแม้แต่หาสารนิเทศจากห้องสมุดของหน่วยงานอื่นอันเป็นแหล่งสารนิเทศที่หน่วยงานได้ตั้งขึ้นมาอย่างเป็นทางการ (ประภาวดี สืบสนธิ์. 2527 : 92-93)

การศึกษาค้นคว้าในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย นอกจากการเรียนตามปกติแล้ว นักเรียนจะต้องศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง นักเรียนสามารถค้นหาสารนิเทศได้จากหนังสือและวัสดุที่ช่วยในการ

ค้นคว้าชนิดต่าง ๆ จากแหล่งสารนิเทศ เช่น ห้องสมุดและแหล่งวิทยาการทั้งหลายทำให้ได้ความรู้กว้างขวาง ลึกซึ้งกว่าการฟังบรรยายจากอาจารย์ผู้สอนเพียงท่านเดียว หรืออ่านหนังสือตำราประกอบการเรียนวิชานั้นเพียงเล่มเดียว ห้องสมุดเป็นศูนย์รวมทางวิชาการที่นักเรียนสามารถมาใช้ค้นหาสารนิเทศได้ เพราะห้องสมุดมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อการศึกษา (For Education) คือ เป็นสถาบันสำหรับศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เป็นตลาดวิชาให้แก่ผู้สนใจใฝ่หาความรู้ทุกเพศทุกวัย และทุกระดับการศึกษา
2. เพื่อความรู้ (For Information) และข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง อันเป็นการสนองความใคร่รู้ ใคร่เห็นที่เป็นธรรมชาติของมนุษย์ทุกคน ซึ่งปัจจุบันก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว
3. เพื่อการค้นคว้าวิจัย (For Research) สำหรับผู้ใฝ่รู้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัย โดยอาศัยห้องสมุดเป็นครูและแหล่งวิเคราะห์ทางปัญญา เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ใหม่สำหรับโลกปัจจุบันที่จะได้มีชีวิตที่สุขสบายยิ่งขึ้น
4. เพื่อความจรรโลงใจ (For Inspiration) ที่มีต่อชีวิตทางด้านจิตใจอันได้แก่ความซาบซึ้งในรสความไพเราะ ความละเอียดอ่อนและความงดงามในศิลปะการเขียน ตลอดจนสำนวนภาษาและซาบซึ้งในอุดมคติอันก่อปรไปด้วยศีลธรรมอันดีงาม ก่อให้เกิดความสุขสันต์บรรเทาและความประทับใจ
5. เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ (For Recreation) เป็นการผ่อนคลาย ความกังวล ความทุกข์ใจ ไปสู่ความรื่นเริงเบิกบานใจในที่สุด (เจลิยา พันธุ์ลีดา. 2532 : 16)

โกรแกน (Grogan. 1973 : 16) ได้จำแนกแหล่งสารนิเทศออกเป็นลักษณะ คือ

1. สมาคมวิชาการ สมาคมวิชาชีพ หน่วยงานของรัฐและเอกชน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาเฉพาะ
2. แหล่งข้อสนเทศที่ไม่เป็นทางการ ได้แก่ การสนทนาอภิปรายกับเพื่อนร่วมงานและผู้อื่น การประชุมสัมมนา การสังสรรค์สมาคม การติดต่อสื่อสารด้วยวาจา เป็นต้น นอกจากนี้

พาล์มเมอร์ และรัทบัน (สุกัญญา ภิญญิตระกุล. 2530 : 8 ; อ้างอิงมาจาก Palmer and Rathbun. n.d.) ได้จำแนกแหล่งสารนิเทศเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1. ผู้ให้สารนิเทศที่เป็นบุคคล เช่น ตนเอง เพื่อนร่วมงาน สมาชิกในครอบครัว
2. ผู้ให้สารนิเทศที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน เช่น บุคคลที่ประกอบอาชีพเฉพาะหน่วยงาน

สถาบัน สมาคม

3. สื่อ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หนังสือ โทรทัศน์ วิทยุ สมุดโทรศัพท์

มอร์ริสและเอลคินส์ (Morris and Elkins. 1978 : 17-18) ได้แบ่งประเภทของแหล่งสารนิเทศออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. แหล่งปฐมภูมิ (Primary Sources) หมายถึง แหล่งที่เผยแพร่ความรู้เป็นครั้งแรก เช่น รายงานการวิจัย เป็นต้น มีหลายรูปแบบ ได้แก่ เอกสาร วารสาร รายงาน การประชุมทางวิชาการ ลิขิตบัตร ปริณิธานิพนธ์ ตลอดจนวัสดุที่ไม่ตีพิมพ์ เช่น จดหมายโต้ตอบ สมุดบันทึกผลการทดลอง เป็นต้น

2. แหล่งทุติยภูมิ (Secondary Sources) หมายถึง แหล่งที่เป็นคู่มือ นำผู้ใช้ไปยังแหล่งปฐมภูมิ เช่น บทความที่แปลหรือวิจารณ์สารนิเทศที่ปรากฏอยู่ในแหล่งปฐมภูมิ ได้แก่ สิ่งพิมพ์ที่ใช้ชื่อ Review Journals, Annual Review of..., Advances in... และหนังสืออ้างอิงอื่น ๆ เช่น สารานุกรม พจนานุกรม คู่มือ ตาราง ตราชนีและสาระสังเขป

3. แหล่งตติยภูมิ (Tertiary Sources) หมายถึง แหล่งที่ทำหน้าที่ชี้นำผู้ใช้ไปยังแหล่งปฐมภูมิและทุติยภูมิ ได้แก่ นามานุกรม บรรณานุกรม คู่มือแนะนำวรรณกรรม คู่มือห้องสมุด และคู่มือแนะนำองค์การต่าง ๆ

4. แหล่งที่ไม่ใช่เอกสาร (Non-documentary Sources) หมายถึง แหล่งที่ก่อให้เกิดแหล่งปฐมภูมิ เพราะมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ แหล่งที่เป็นทางการ (Formal Sources) ได้แก่ องค์การวิจัย องค์การวิชาชีพ มหาวิทยาลัยและผู้นำ

คำปรึกษา เป็นต้น และแหล่งที่ไม่เป็นทางการ (Informal Sources) ได้แก่ การสนทนากับ
เพื่อนร่วมงาน การสนทนาหรือปรึกษากันในการประชุมวิชาการ เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

แมนคอลล (Mancall. 1979 : 5193-A) ได้ศึกษาถึงการใช้แหล่งความรู้ของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโครงการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผลการวิจัยมีสาระสำคัญบางประการ
ดังนี้

1. นักเรียนสามารถค้นหาสารนิเทศได้จากห้องสมุดหลาย ๆ ประเภท
2. นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าห้องสมุดเป็นสถานที่ให้ความช่วยเหลือได้
3. การใช้ห้องสมุดบ้านให้ผลต่อโครงการศึกษาห้องสมุดสำหรับบ้านและโรงเรียน
4. นักเรียนส่วนมากต้องการใช้หนังสือที่เป็นเล่มมากกว่าวารสารหรือสิ่งพิมพ์อื่น
5. เอกสารอ้างอิงและการอ้างอิงจากวารสาร (Journal References) ส่วนมาก

มีเนื้อหาล้าสมัย

6. นักเรียนยังประสบปัญหาในการค้นหาชื่อเรื่องจากการอ่านวารสาร
7. วรรณกรรมวารสารที่ได้รับความพอใจมาก คือ Readers' Guide to Periodical

Literature

แบลคกีและสมิธ (Blackie and Smith. 1981 : 16-23) ได้ศึกษาความต้องการ
และการใช้สารนิเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีโพลิเทคนิค พบว่า นักศึกษาต้องการซื้อสารนิเทศเพื่อ
สัมมนา และการอ่านที่เกี่ยวกับรายวิชาต่าง ๆ ที่อาจารย์ผู้สอนกำหนด ส่วนแหล่งสารนิเทศที่นักศึกษา
นิยมใช้คือ ห้องสมุดภายในมหาวิทยาลัย ทรัพยากรของภาควิชา ห้องสมุดอื่น ๆ ภายนอกมหาวิทยาลัย

และใช้แหล่งสารนิเทศตัวบุคคล ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่สูงกว่า เป็นต้น

เซฟเพิร์ด (Sheppard. 1983 : 149-156) ได้ศึกษาการค้นหาสารนิเทศของ นักศึกษาครูฝึกอาชีพของ TAFE (Technical and Further Education) โดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการศึกษาถึงแหล่งสารนิเทศที่นักศึกษาค้นคว้า รวมทั้งปัญหาที่นักศึกษาประสบ ผลการศึกษาพบว่า แหล่งสารนิเทศที่นักศึกษาใช้มากที่สุด คือ แหล่งสารนิเทศที่เป็นทางการ ซึ่งได้แก่ห้องสมุด ส่วนแหล่งสารนิเทศที่ไม่เป็นทางการที่นักศึกษาใช้มากเช่นกัน ได้แก่ แหล่ง สารนิเทศที่เป็นบุคคล

โอชิโอเบ (Osiope. 1984 : 1562-1563-A) ได้ศึกษาการใช้แหล่งสารนิเทศของ คณาจารย์และนักศึกษาของโรงเรียนแพทยศาสตร์ในไนจีเรีย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแหล่ง สารนิเทศที่คณาจารย์และนักศึกษาในโรงเรียนแพทยศาสตร์ใช้เพื่อการปฏิบัติงาน เช่น การวิจัย การสอน การเรียน การรักษาคนไข้ เป็นต้น โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยพบว่า วารสารทางด้านวิทยาศาสตร์เป็นแหล่งสารนิเทศที่สำคัญที่สุดในการทำวิจัยและการรักษาคนไข้ของ อาจารย์โรงเรียนแพทยศาสตร์ ในขณะที่หนังสือตำราเป็นแหล่งสารนิเทศที่สำคัญที่สุดของนักศึกษา แพทย์

งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการใช้แหล่งสารนิเทศ พบว่า มีผู้วิจัยดังต่อไปนี้

ละออง แก้วเกาะจาก (2530 : 37-40) ได้ศึกษาแหล่งสารนิเทศเพื่อการศึกษาของ นักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยสภากาชาดไทย ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบที่เป็นทางการที่นักศึกษาพยาบาล จำนวนมากที่สุดใช้ คือ การศึกษาค้นคว้าจากห้องสมุดของสถาบัน การศึกษาจากเอกสารประกอบ คำบรรยายของอาจารย์ผู้สอน การศึกษาค้นคว้าจากแผนกการพยาบาลผู้ป่วย และการฟังวิทยุ หรือดู โทรทัศน์ ส่วนรูปแบบที่ไม่เป็นทางการที่นักศึกษาพยาบาลนิยมใช้มาก คือ การสนทนาหรือทบทวนวิชา กับเพื่อน

ปราณี สารมาศ (2530 : 58-59) ได้ศึกษาการใช้แหล่งสารนิเทศของครูในการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 3 ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยใช้แหล่งสารนิเทศประเภทหนังสือ บัตรคำ หนังสือพิมพ์และกฤตภาคมากที่สุดในการสอนวิชาภาษาไทย ครูใช้แหล่งสารนิเทศประเภทต่าง ๆ ในห้องสมุดโรงเรียน หมวดวิชาและของส่วนตัวประกอบการสอนวิชาภาษาไทย ด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ดังนี้

1. ห้องสมุดโรงเรียน ครูใช้บัตรคำสอนด้านการพูดและการเขียน ใช้แผ่นป้ายสาธิตสอนด้านการฟัง โดยใช้อยู่ในระดับมาก และใช้กิจกรรมประเภทอื่น ๆ สอนด้านการอ่าน อยู่ในระดับปานกลาง

2. หมวดวิชา ครูใช้ภาพนิ่งสอนด้านการเขียน ใช้แถบบันทึกภาพสอนด้านการพูด ใช้แผ่นป้ายสาธิตสอนด้านการอ่าน และใช้บัตรคำสอนด้านการฟัง โดยใช้อยู่ในระดับมาก

3. ของส่วนตัว ครูใช้แถบบันทึกเสียงสอนด้านการเขียนมากที่สุด ใช้โทรทัศน์สอนด้านการพูดและการอ่านอยู่ในระดับมาก ใช้วารสารสอนด้านการอ่านอยู่ในระดับมาก และใช้หนังสือสอนด้านการฟังอยู่ในระดับมาก

พรทิพย์ สุวันทารัตน์ (2530 : 68-73) ได้ศึกษาการใช้แหล่งสารนิเทศในการศึกษาค้นคว้าของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ทั้งที่เป็นแหล่งสารนิเทศที่เป็นทรัพยากรของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช และแหล่งสารนิเทศอื่น ๆ ผลการวิจัยพบว่า แหล่งสารนิเทศที่ใช้มาก คือ เอกสารการสอนชุดวิชา เทปลับประกอบเอกสารการสอนชุดวิชา ส่วนแหล่งสารนิเทศอื่น ๆ ที่บัณฑิตใช้ในระดับมากได้แก่ ความรู้จากประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ส่วนตัว ในระดับปานกลาง ได้แก่ ความรู้จากการสนทนา กับเพื่อนร่วมงาน และจากการอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับต่าง ๆ และเมื่อเปรียบเทียบการใช้แหล่งสารนิเทศที่เป็นทรัพยากรของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช จำแนกตามสาขาวิชาพบว่า บัณฑิตที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันใช้แหล่งสารนิเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 บัณฑิตที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่างกันใช้แหล่งสารนิเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เทพิน จิรคุณเตชะ (2532 : 146-149) ได้ศึกษาการใช้แหล่งสารนิเทศทางวิทยาศาสตร์ของครูวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นครูวิทยาศาสตร์ในเขตกรุงเทพมหานคร และในเขตการศึกษา 1 ผลการวิจัยพบว่า แหล่งสารนิเทศทางวิทยาศาสตร์ที่ครูวิทยาศาสตร์ใช้ในระดับมาก คือ หนังสือส่งเสริมความรู้ทางวิทยาศาสตร์หรือตำราวิทยาศาสตร์ ใช้ในระดับกลาง ได้แก่ การเข้าร่วมงานสัปดาห์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ การชมรายการทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง 5 และช่อง 3 การชมนิทรรศการเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ตามสถาบันต่าง ๆ และการใช้ประโยชน์จากสถาบันที่เป็นแหล่งสารนิเทศทางวิทยาศาสตร์พบว่า ครูวิทยาศาสตร์ใช้ห้องสมุดโรงเรียนที่ครูวิทยาศาสตร์สอนอยู่ในระดับมาก

ศักดิ์ชัย สุกาคง (2533 : 243-250) ได้ศึกษาการใช้แหล่งสารนิเทศในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีปริมาณการใช้และประโยชน์ที่ได้รับจากแหล่งสารนิเทศในการศึกษาค้นคว้าในระดับมาก ได้แก่ ตำราประกอบการสอนวิชาต่าง ๆ ที่ผลิตโดยมหาวิทยาลัย และการเข้าฟังการบรรยายในชั้นเรียนที่มหาวิทยาลัย ในระดับปานกลางค่าเฉลี่ยเกิน 3.00 มี 5 รายการ คือ การสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อน การชมและฟังรายการข่าวและสารคดีวิชาการที่ให้ความรู้ถ่ายทอดทางสถานีโทรทัศน์ต่าง ๆ การอ่านเอกสารแนบแนวข้อสอบคำตอบและสรุปคำบรรยายที่มีจำหน่ายตามร้านค้า หนังสือพิมพ์และหนังสือทั่วไปภาษาไทย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แบ่งวิธีดำเนินการวิจัยออกเป็นขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่จบระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่ผ่านการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยปิดของรัฐในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2534 จำนวน 8 สถาบัน ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศิลปากร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี รวมจำนวนนิสิตทั้งหมด 14,041 คน จาก 8 สถาบันนี้แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ มหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ที่รับนิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 15,00-3,000 คน มหาวิทยาลัยขนาดกลางที่รับนิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 800-1,499 คน และมหาวิทยาลัยขนาดเล็กที่รับนิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 300-799 คน จาก 3 กลุ่มนี้ใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายมากลุ่มละ 1 สถาบันรวมเป็น 3 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขนาดกลาง ได้แก่

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มหาวิทยาลัยขนาดเล็ก ได้แก่ มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งคณะวิชาใน 3 สถาบันนี้ มีจำนวน 29 คณะ รวมนิสิตทั้งหมดจำนวน 4,900 คน

กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยอาศัยตารางสำเร็จของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 606 - 610) ปรากฏว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างควรจะประมาณ 356 คน ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างนิสิตชั้นปีที่ 1 ของทุกคณะตามสัดส่วน ปรากฏว่าได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 366 คน ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามมหาวิทยาลัยและคณะวิชา

มหาวิทยาลัย/คณะวิชา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
<u>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</u>		
คณะแพทยศาสตร์	155	12
คณะเภสัชศาสตร์	180	14
คณะสัตวแพทยศาสตร์	100	8
คณะทันตแพทยศาสตร์	100	8
คณะวิทยาศาสตร์	280	20
คณะวิศวกรรมศาสตร์	682	50
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	110	8
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี	510	38
คณะเศรษฐศาสตร์	132	10
คณะครุศาสตร์	289	20

ตาราง 1 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย/คณะวิชา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
คณะอักษรศาสตร์	218	16
คณะรัฐศาสตร์	240	18
คณะนิติศาสตร์	180	14
คณะนิเทศศาสตร์	116	8
คณะศิลปกรรมศาสตร์	64	4
รวม	3,356	248
<u>มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร</u>		
คณะแพทยศาสตร์	40	4
คณะวิทยาศาสตร์	220	16
คณะพลศึกษา	120	10
คณะศึกษาศาสตร์	225	16
คณะสังคมศาสตร์	80	6
คณะมนุษยศาสตร์	175	12
รวม	860	64
<u>มหาวิทยาลัยศิลปากร</u>		
คณะวิทยาศาสตร์	120	100
คณะเกษตรศาสตร์	40	4

ตาราง 1 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย/คณะวิชา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
คณะจิตรกรรม	50	4
คณะสถาปัตยกรรม	45	4
คณะมัณฑนศิลป์	115	8
คณะโบราณคดี	104	8
คณะอักษรศาสตร์	140	10
คณะศึกษาศาสตร์	70	6
รวม	684	54
รวมทั้งหมด	4,900	366

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 สัมภาษณ์กลุ่มนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการใช้สารนิเทศในการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย

1.3 นำข้อมูลที่ได้มาสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมเนื้อหาตามความมุ่งหมายที่วางไว้

1.4 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จไปปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมปริญานิพนธ์จำนวน

2 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมในการใช้ถ้อยคำ สำนวนภาษา ความชัดเจนในข้อคำถาม

1.5 นำแบบสอบถามไปทดลองกับนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำนวน 20 คน เพื่อตรวจสอบว่า ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการหรือไม่ เกี่ยวกับความชัดเจนของข้อคำถาม และความสมบูรณ์ของเนื้อหา

1.6 แก้ไข ปรับปรุง เพิ่มเติมแบบสอบถาม ตามคำแนะนำของอาจารย์ผู้ควบคุมปริญานิพนธ์ เพื่อให้เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ แล้วให้คณะกรรมการควบคุมปริญานิพนธ์ตรวจสอบเสร็จแล้วนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

2. ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

2.1 ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ภูมิลำเนา คณะแผนก วิชา ฯลฯ เป็นแบบสอบถามชนิดเติมคำและเลือกตอบ จำนวน 6 ข้อ

2.2 ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 28 ข้อ

2.3 ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับสาเหตุในการเรียนและไม่เรียนทววิชาเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 41 ข้อ

แบบสอบถามที่สมบูรณ์ปรากฏอยู่ในภาคผนวก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยของรัฐ เพื่อขออนุญาตทำวิจัย และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากมหาวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยและผู้ช่วยแจกแบบสอบถามจำนวน 1 คน เริ่มเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 5 มิถุนายน 2534 จนถึงวันที่ 19 กรกฎาคม 2534 โดยแบ่งวิธีการเก็บ ดังนี้

2.1 วันที่ 5 มิถุนายน 2534 ถึงวันที่ 10 มิถุนายน 2534 แจกแบบสอบถามที่มหาวิทยาลัยศิลปากรด้วยตนเอง แล้วรับคืนในวันเดียวกัน

2.2 วันที่ 11 มิถุนายน 2534 ถึงวันที่ 18 มิถุนายน 2534 แจกแบบสอบถามที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้วยตนเอง แล้วรับคืนในวันเดียวกัน

2.3 วันที่ 19 มิถุนายน 2534 ถึงวันที่ 19 กรกฎาคม 2534 แจกแบบสอบถามที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยขอความร่วมมือจากอาจารย์คณะต่าง ๆ ในการแจกแบบสอบถามแก่นิสิต ได้จำนวน 7 คณะ ที่เหลืออีกจำนวน 8 คณะ ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง

3. ผู้วิจัยพยายามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคณะวิชาต่าง ๆ ตามตาราง 1 ให้ได้กลุ่มตัวอย่างตามตัวแปร เช่น คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 16 คน

จะแจกแบบสอบถามให้ได้ ชาย 8 คน หญิง 8 คน และในจำนวน 8 คน ของแต่ละกลุ่มจะสุ่มเป็น
 นิสิตที่จบการศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร 4 คน นอกเขตกรุงเทพมหานคร 4 คน และในจำนวน
 4 คน ของแต่ละกลุ่มจะสุ่มให้ได้ระดับคะแนนสูงตั้งแต่ 2.75 จำนวน 2 คน ระดับคะแนนต่ำกว่า
 2.75 จำนวน 2 คน แต่อย่างไรก็ดีข้อมูลในตัวแปรที่เป็นระดับคะแนนอาจได้ข้อมูลไม่ตรงตามต้องการ
 แบบสอบถามจำนวน 366 ฉบับ ได้รับคืนจำนวน 366 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามจากแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดและคัดเลือก
 แบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออกได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 359 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.09 ของ
 จำนวนตามเป้าหมาย

2. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 359 ฉบับ มาวิเคราะห์โดยนำเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์
 โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS-X วิเคราะห์ค่าดังต่อไปนี้

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
 วิเคราะห์หาค่าร้อยละ ดังตาราง 2

ตาราง 2 รายละเอียดส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ระดับคะแนนที่จบการศึกษา ระดับคะแนนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มคณะวิชา และภูมิภาค

	ภูมิภาค														รวม			
	ภูมิภาค																	
	ในเขตกรุงเทพมหานคร								นอกเขตกรุงเทพมหานคร						รวม			
	ชาย		หญิง		รวม		ชาย		หญิง		รวม		ชาย					
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กลุ่มคณะวิชา	57	15.88	57	15.88	114	31.75	38	10.58	44	12.26	82	22.84	95	26.46	101	28.13	196	54.60
	ด้านสังคมศาสตร์และด้านมนุษยศาสตร์																	
	52	15.81	50	13.93	102	28.41	34	9.47	27	7.52	61	16.99	86	23.96	77	21.45	163	45.40
	ด้านวิทยาศาสตร์																	
	109	30.36	107	29.81	216	60.17	72	20.06	71	19.78	143	39.83	181	50.42	178	49.58	359	100.00
	รวม																	
ระดับคะแนน	59	16.43	79	22.01	138	38.44	35	9.75	49	13.65	84	23.40	94	26.18	128	35.65	222	61.84
	ระดับคะแนนตั้งแต่ 2.75																	
	50	13.93	28	7.80	78	21.73	37	10.31	22	6.13	59	16.43	87	24.23	50	13.93	137	38.16
	ระดับคะแนนต่ำกว่า 2.75																	
	109	30.36	107	29.81	216	60.17	72	20.06	71	19.78	143	39.83	181	50.42	178	49.58	359	100.00
	รวม																	

จากตาราง 2 แสดงว่านักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย ร้อยละ 50.42 เพศหญิงร้อยละ 49.58 เมื่อแยกตามกลุ่มคณะวิชาเป็นคณะทางด้านสังคมศาสตร์ ด้านมนุษยศาสตร์ร้อยละ 54.60 ด้านวิทยาศาสตร์ร้อยละ 45.40 เมื่อแยกตามระดับเป็นระดับ คะเนนสูงตั้งแต่ 2.75 ร้อยละ 61.84 ระดับคะแนนต่ำกว่า 2.75 ร้อยละ 38.16 เมื่อแยกตามภูมิลำเนาเป็นเขตกรุงเทพมหานครร้อยละ 60.17 นอกเขตกรุงเทพมหานครร้อยละ 39.83

ตาราง 3 รายละเอียดส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างที่เรียนภาควิชา จำนวนตามเพศ ระดับคะแนนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มคณะวิชา และภูมิภาค

	ภูมิภาค												รวม				
	ภูมิภาค																
	ในเขตกรุงเทพมหานคร						นอกเขตกรุงเทพมหานคร										
	ชาย		หญิง		รวม		ชาย		หญิง		รวม						
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ					
กลุ่มคณะวิชา	ด้านสังคมศาสตร์และด้านมนุษยศาสตร์																
	13	18.38	46	19.66	89	38.03	15	6.41	21	8.97	36	15.38	58	24.79	67	28.63	125
	ด้านวิทยาศาสตร์																
	39	10.86	41	17.52	80	34.19	14	5.98	15	6.41	29	12.39	53	22.65	56	23.93	109
	รวม																
	82	35.04	87	37.18	169	72.22	29	12.39	36	15.38	65	27.78	111	47.44	123	52.56	234
ระดับคะแนน	ระดับคะแนนสูงตั้งแต่ 2.75																
	48	20.51	67	28.63	115	49.15	17	7.26	25	10.68	42	17.95	65	27.78	92	39.32	157
	ระดับคะแนนต่ำกว่า 2.75																
	34	14.53	20	8.55	54	23.08	12	5.13	11	4.70	23	9.83	46	19.66	31	13.25	77
	รวม																
	82	35.04	87	37.18	169	72.22	29	12.39	36	15.38	65	27.78	111	47.44	123	52.56	234

จากตาราง 3 แสดงว่านักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกวดวิชาที่เป็นเพศชายและเพศหญิงจำนวนใกล้เคียงกัน คือ เพศชายร้อยละ 47.44 เพศหญิงร้อยละ 52.26 เมื่อแยกตามกลุ่มคณะวิชาที่มีจำนวนใกล้เคียงคือเป็นคณะวิชาด้านสังคมศาสตร์ ด้านมนุษยศาสตร์ร้อยละ 53.42 ด้านวิทยาศาสตร์ร้อยละ 46.58 เมื่อแยกตามระดับคะแนนเป็นระดับคะแนนสูงถึงร้อยละ 67.09 ระดับคะแนนต่ำเพียงร้อยละ 32.91 เมื่อแยกตามภูมิภาคเป็นเขตกรุงเทพมหานครถึงร้อยละ 72.22 นอกเขตกรุงเทพมหานครเพียงร้อยละ 27.78

จากตาราง 4 แสดงว่านักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เรียน กวดวิชาเป็นเพศชายและเพศหญิงจำนวนใกล้เคียงกันคือ เพศชายร้อยละ 56.00 เพศหญิงร้อยละ 44.00 เมื่อแยกตามกลุ่มคณะวิชาที่มีจำนวนใกล้เคียงกันคือเป็นคณะวิชาด้านสังคมศาสตร์ ด้านมนุษยศาสตร์ร้อยละ 56.80 ด้านวิทยาศาสตร์ร้อยละ 43.20 เมื่อแยกตามระดับคะแนนก็มีจำนวนใกล้เคียงกันเป็นระดับคะแนนสูงร้อยละ 52.00 ระดับคะแนนต่ำร้อยละ 48.00 เมื่อแยกตามภูมิลำเนาเป็นในเขตกรุงเทพมหานครร้อยละ 37.60 นอกเขตกรุงเทพมหานครร้อยละ 62.40

2.2. ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้สารนิเทศ และสาเหตุในการเรียนและไม่เรียนกวดวิชา

กำหนดค่าคะแนน ดังนี้ (Best. 1981 : 175)

มากที่สุด	กำหนดให้	5	คะแนน
มาก	กำหนดให้	4	คะแนน
ปานกลาง	กำหนดให้	3	คะแนน
น้อย	กำหนดให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	กำหนดให้	1	คะแนน
จากนั้นนำมาหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน			สำหรับค่าเฉลี่ยจะแปลผล

โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00-1.50	หมายความว่า	มีปริมาณการใช้หรือเป็น เหตุผลในระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.51-2.50	หมายความว่า	มีปริมาณการใช้หรือเป็น เหตุผลในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.51-3.50	หมายความว่า	มีปริมาณการใช้หรือเป็น เหตุผลในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายความว่า มีปริมาณการใช้หรือเป็น
เหตุผลในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.50 หมายความว่า มีปริมาณการใช้หรือเป็น
เหตุผลในระดับมากที่สุด

3. เปรียบเทียบความแตกต่างในการใช้สารนิเทศเพื่อการเตรียมตัวสอบเข้า
มหาวิทยาลัยระหว่างนักเรียนที่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีเพศต่างกัน ระดับคะแนนเฉลี่ย
ต่างกัน กลุ่มคณะวิชาต่างกัน และภูมิภาคต่างกัน โดยใช้ t-test

4. เปรียบเทียบความแตกต่างเหตุผลในการเรียนกวดวิชาและไม่เรียนกวดวิชาของ
นักเรียนที่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีเพศต่างกัน ระดับคะแนนเฉลี่ยต่างกัน กลุ่มคณะวิชา
ต่างกัน และภูมิภาคต่างกัน โดยใช้ t-test

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าคะแนนเฉลี่ยใช้สูตร (X) คำนวณจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2530 : 42)

$$X = \frac{\sum fx}{N}$$

เมื่อ	X	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum fx$	แทน	ผลรวมของคะแนนคูณกับความถี่ของคะแนนนั้น
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คำนวณจากสูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 152)

$$S = \sqrt{\frac{n \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	x	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	f	แทน	ความถี่
	n	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

3. เปรียบเทียบความแตกต่างในการใช้สารนิเทศเพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย
ของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีเพศ ระดับคะแนนเฉลี่ย กลุ่มคณะวิชา และภูมิลำเนา
คำนวณจากสูตร (วัฏญา วิศาลาภรณ์. 2531 : 244)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย
	$\bar{X}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1
	$\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2
	S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1
	S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 2
	N_1	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1
	N_2	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการวิเคราะห์ข้อมูล การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าทดสอบนัยสำคัญคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าและได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ปริมาณการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2. เปรียบเทียบปริมาณการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามเพศ ระดับคะแนนที่จบการศึกษาระดับ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มคณะวิชา และภูมิลำเนาที่แตกต่างกัน

3. เหตุผลในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

4. เปรียบเทียบเหตุผลในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามเพศ ระดับคะแนนที่จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มคณะวิชา และภูมิลำเนาที่แตกต่างกัน

5. เหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

6. เปรียบเทียบเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามเพศ ระดับคะแนนที่จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มคณะวิชาและภูมิลำเนาที่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ปริมาณการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปรากฏดังตาราง 5-6.

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับประโยชน์ของการเรียนรายวิชาต่าง ๆ จากโรงเรียนที่มีต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
1. การได้รับความรู้ที่จะนำมาใช้ประโยชน์ต่อการสอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยจากการเรียนวิชาต่าง ๆ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา	3.85	0.84	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นในการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ประโยชน์ต่อการสอบเข้าในมหาวิทยาลัยจากโรงเรียนมัธยมศึกษา ของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยส่วนรวมมีค่าเท่ากับ 3.85 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย
ของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

วิธีการเพิ่มพูนความรู้เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
1. ทบทวนวิชาที่ใช้สอบเข้ามหาวิทยาลัยจากหนังสือหรือตำรา ที่เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายด้วยตนเอง	4.03	0.96	มาก
2. ค้นคว้าในห้องสมุดโรงเรียน	2.69	1.14	ปานกลาง
3. เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่ทางโรงเรียนจัด เช่น กิจกรรมวิทยาศาสตร์ กิจกรรมคณิตศาสตร์ กิจกรรม การใช้ห้องสมุด เป็นต้น	2.67	1.05	ปานกลาง
4. ปรึกษาเนื้อหาวิชาต่าง ๆ กับอาจารย์ผู้สอนนอกเวลาเรียน	2.74	1.01	ปานกลาง
5. สนทนาซักถามกับบุคคลที่มีความรู้	3.06	0.97	ปานกลาง
6. ซื้อหนังสือคู่มือเฉลยข้อสอบเก่ามาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	4.04	0.95	มาก
7. ซื้อวารสารที่ให้ความรู้ทางวิชาการในการเตรียมตัว สอบเข้ามหาวิทยาลัยมาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เช่น วารสารแม็ค เพื่อนเรียน เรียนดี เป็นต้น	3.10	1.31	ปานกลาง
8. ผู้ปกครองจัดหาหนังสือคู่มือเตรียมการสอบเข้ามหาวิทยาลัย วิชาต่าง ๆ ให้	2.18	1.15	น้อย
9. ยืมหนังสือเฉลยข้อสอบจากเพื่อนหรือรุ่นพี่มาศึกษาค้นคว้า ด้วยตนเอง	2.85	1.15	ปานกลาง

ตาราง 6 (ต่อ)

วิธีการเพิ่มพูนความรู้เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
10. ติววิชากับเพื่อนนอกเวลาเรียน	2.99	0.98	ปานกลาง
11. เรียนพิเศษนอกเวลาเรียนที่ทางโรงเรียนจัดให้	2.54	1.31	ปานกลาง
12. เรียนกวดวิชาโดยจ้างครูสอนตัวต่อตัวหรือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สอนที่บ้านหรือตามบริเวณโรงเรียน	2.02	1.29	น้อย
13. เรียนพิเศษในสถานศึกษากวดวิชาที่เปิดสอนตลอดปี	2.77	1.49	ปานกลาง
14. เรียนพิเศษในสถานศึกษากวดวิชาที่เปิดสอนในช่วงก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัย	2.60	1.49	ปานกลาง
15. สมัครสอบ PRE-ENTRANCE เพื่อเป็นการทดสอบความรู้ก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัย	2.79	1.43	ปานกลาง
16. ชมรายการวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ของสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ออกอากาศวันจันทร์ เวลา 17.30 น.	1.66	0.87	น้อย
17. ชมรายการการบินไทยไซจักรวาลของสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ออกอากาศวันอังคารเวลา 18.00 น.	2.15	0.93	น้อย
18. ชมรายการ 180 ไอคิว ของสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ออกอากาศวันอังคาร เวลา 18.30 น.	2.62	0.95	ปานกลาง
19. ชมรายการความรู้คือประทับของสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 ออกอากาศวันพุธ เวลา 19.00 น.	1.67	0.80	น้อย

ตาราง 6 (ต่อ)

วิธีการเพิ่มพูนความรู้เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
20. ชมรายการเยาวชนคนเก่งของสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 ออกอากาศวันอาทิตย์ เวลา 19.00 น.	2.00	0.97	น้อย
21. ชมรายการสนุกกับคณิตศาสตร์ของสถานีโทรทัศน์ช่อง 11 ออกอากาศวันจันทร์-ศุกร์ เวลา 16.30 น.	1.70	0.89	น้อย
22. ฟังรายการวิทยุโรงเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ	1.52	0.88	น้อย
23. ศึกษาจากวิดีโอประกอบการเรียนวิชาต่าง ๆ	1.88	0.97	น้อย
24. ชมนิทรรศการทางวิชาการตามสถาบันต่าง ๆ ทั้งของรัฐ และของเอกชน	2.55	1.00	ปานกลาง
25. เข้าร่วมตอบปัญหาแข่งขันทางวิชาการที่จัดขึ้นตามสถาบัน ต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน	1.89	1.09	น้อย
26. ค้นคว้าในห้องสมุดประชาชน	2.12	1.76	น้อย
27. ค้นคว้าในห้องสมุดแห่งชาติ	1.47	0.92	น้อย
รวม	2.56	0.41	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงว่าค่าคะแนนเฉลี่ยการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยส่วนรวมมีค่าเท่ากับ 2.56 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อพบว่านักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยในระดับมากมี 2 ข้อ คือ ชื่อนิ่งสือคู่มือเฉลยข้อสอบเก่ามาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.04$) ทบทวนวิชาที่ใช้สอบเข้ามหาวิทยาลัยจากหนังสือหรือตำราที่เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.03$) ส่วนที่มีค่าระดับปานกลางมี 13 ข้อ คือ ชื่อวารสารที่ให้ความรู้ทางวิชาการในการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยมาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.10$) สนทนาซักถามกับบุคคลที่มีความรู้ ($\bar{X} = 3.06$) ติววิชา กับเพื่อนนอกเวลาเรียน ($\bar{X} = 2.99$) ยืมหนังสือเฉลยข้อสอบจากเพื่อนหรือรุ่นพี่มาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ($\bar{X} = 2.85$) สัมผัสสอบฟรี-เอ็นทรานซ์ เพื่อเป็นการทดสอบความรู้ก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 2.79$) เรียนพิเศษในสถานศึกษากวดวิชาที่เปิดสอนตลอดปี ($\bar{X} = 2.77$) ปรึกษาเนื้อหาวิชาต่าง ๆ กับอาจารย์ผู้สอนนอกเวลาเรียน ($\bar{X} = 2.74$) ค้นคว้าในห้องสมุดโรงเรียน ($\bar{X} = 2.69$) เข้าร่วมกิจกรรมส่วนเสริมการเรียนรู้ที่ทางโรงเรียนจัด ($\bar{X} = 2.67$) ชมรายการ 180 ไอคิว ของสถานีกองทัพบกช่อง 5 ($\bar{X} = 2.62$) เรียนพิเศษในสถานศึกษากวดวิชาที่เปิดสอนในช่วงก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 2.60$) ชมนิทรรศการทางวิชาการตามสถาบันต่าง ๆ ทั้งของรัฐและของเอกชน ($\bar{X} = 2.55$) เรียนพิเศษนอกเวลาที่ทางโรงเรียนจัดให้ ($\bar{X} = 2.54$) นอกนั้นมีค่าในระดับน้อย

2. เปรียบเทียบปริมาณการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามเพศ ระดับคะแนนที่จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มคณะวิชา และภูมิลำเนาที่แตกต่างกัน ปรากฏดังตาราง 7-14

ตาราง 7 เปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับประโยชน์ของการเรียนรายวิชาต่าง ๆ จากโรงเรียนที่มีต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัย จำแนกตามเพศของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

	ชาย		หญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การได้รับความรู้ที่จะนำมาใช้ประโยชน์ต่อการสอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยจากการเรียนวิชาต่าง ๆ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา	3.75	0.88	3.96	0.78	-2.38*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 แสดงว่าความคิดเห็นในการเรียนวิชาต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ประโยชน์ต่อการสอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยจากโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพศหญิงมีความคิดเห็นในการเรียนวิชาต่าง ๆ จากโรงเรียนมัธยมศึกษาจะนำมาใช้ประโยชน์ต่อการสอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยมากกว่านักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพศชาย

ตาราง 8 เปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับการ
ประโยชน์ของการเรียนรายวิชาต่าง ๆ จากโรงเรียนที่มีต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัยจำแนกตาม
ระดับคะแนนที่จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

	ระดับคะแนนสูง ตั้งแต่ 2.75		ระดับคะแนนต่ำกว่า 2.75		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การได้รับความรู้ที่จะนำมาใช้ประโยชน์ ต่อการสอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัย จากการเรียนวิชาต่าง ๆ ในโรงเรียน มัธยมศึกษา	3.96	0.83	3.68	0.83	3.07**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 แสดงว่าความคิดเห็นในการเรียนวิชาต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ประโยชน์ต่อ
การสอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยจากโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
ระหว่างนักเรียนที่มีระดับคะแนนที่จบการศึกษาจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่างกัน มีความแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่มีระดับคะแนนสูงมีความคิดเห็นในการเรียน
วิชาต่าง ๆ จากโรงเรียนมัธยมศึกษาจะนำมาใช้ประโยชน์ต่อการสอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัย
มากกว่านักเรียนที่มีระดับคะแนนต่ำ

ตาราง 9 เปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับการ
ประโยชน์ของการเรียนรายวิชาต่าง ๆ จากโรงเรียนที่มีต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัยจำแนกตาม
กลุ่มคณะวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

	ด้านสังคมศาสตร์และ ด้านมนุษยศาสตร์		ด้านวิทยาศาสตร์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การได้รับความรู้ที่จะนำมาใช้ประโยชน์ ต่อการสอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัย จากการเรียนวิชาต่าง ๆ ในโรงเรียน มัธยมศึกษา	3.76	0.84	3.94	0.83	-1.84

จากตาราง 9 แสดงว่าความคิดเห็นในการเรียนวิชาต่าง ๆ จากโรงเรียนมัธยมศึกษา
ที่จะนำมาใช้ประโยชน์ต่อการสอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
ระหว่างคณะวิชาด้านสังคมศาสตร์ ด้านมนุษยศาสตร์กับด้านวิทยาศาสตร์แตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 เปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับประโยชน์ของการเรียนรายวิชาต่าง ๆ จากโรงเรียนที่มีต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัยจำแนกตามภูมิสำเนาจากโรงเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

	ในเขต กรุงเทพมหานคร		นอกเขต กรุงเทพมหานคร		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การได้รับความรู้ที่จะนำมาใช้ประโยชน์ต่อการสอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยจากการเรียนวิชาต่าง ๆ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา	3.88	0.83	3.80	0.85	0.83

จากตาราง 10 แสดงว่าความคิดเห็นในการเรียนวิชาต่าง ๆ จากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่จะนำมาใช้ประโยชน์ต่อการสอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างนักเรียนที่จบจากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร กับนอกเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 11 เปรียบเทียบความแตกต่างการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบ
เข้ามหาวิทยาลัยจำแนกตามเพศของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

วิธีการเพิ่มพูนความรู้เพื่อการเตรียมตัว สอบเข้ามหาวิทยาลัย	ชาย		หญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ทบทวนวิชาที่ใช้สอบเข้ามหาวิทยาลัยจากหนังสือ หรือตำราที่เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายด้วยตนเอง	4.04	0.99	4.02	0.93	0.27
2. ค้นคว้าในห้องสมุดโรงเรียน	2.65	1.77	2.72	1.10	-0.56
3. เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่ทาง โรงเรียนจัด เช่น กิจกรรมวิทยาศาสตร์ กิจกรรมคณิตศาสตร์ กิจกรรมการใช้ห้องสมุด เป็นต้น	2.64	1.09	2.69	1.01	-0.45
4. ปรึกษาเนื้อหาวิชาต่าง ๆ กับอาจารย์ผู้สอน นอกเวลาเรียน	2.68	1.08	2.80	0.94	-1.16
5. สนทนาซักถามกับบุคคลที่มีความรู้	3.28	0.97	3.08	0.95	-0.55
6. ชื่อนหนังสือคู่มือเฉลยข้อสอบเก่ามาศึกษาค้นคว้า ด้วยตนเอง	4.05	0.95	4.03	0.96	0.16

ตาราง 11 (ต่อ)

วิธีการเพิ่มพูนความรู้เพื่อการเตรียมตัว สอบเข้ามหาวิทยาลัย	ชาย		หญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
7. ชื่อวารสารที่ให้ความรู้ทางวิชาการในการ เตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยมาศึกษาค้นคว้า ค้นคว้าด้วยตนเอง เช่น วารสารแม่ฉัตร เพื่อนเรียน เรียนดี เป็นต้น	2.97	1.38	3.24	1.24	-1.91
8. ผู้ปกครองจัดหาหนังสือคู่มือเตรียมการสอบเข้า มหาวิทยาลัยวิชาต่าง ๆ ให้	2.03	1.10	2.33	1.19	-2.74*
9. ยืมหนังสือเลขยข้อสอบจากเพื่อนหรือรุ่นพี่มา ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	2.97	1.10	2.74	1.71	1.93
10. ดิวิวิชากับเพื่อนนอกเวลาเรียน	3.01	0.99	2.97	1.07	0.38
11. เรียนพิเศษนอกเวลาเรียนที่ทางโรงเรียนจัดให้	2.41	1.31	2.65	1.30	-1.68
12. เรียนกวดวิชาโดยจ้างครูสอนตัวต่อตัวหรือเป็น กลุ่มเล็ก ๆ สอนที่บ้านหรือตามบริเวณโรงเรียน	1.83	1.23	2.22	1.31	-2.91**
13. เรียนพิเศษในสถานศึกษากวดวิชาที่เปิดสอน ตลอดปี	2.65	1.46	2.89	1.51	-1.54
14. เรียนพิเศษในสถานศึกษากวดวิชาที่เปิดสอนใน ช่วงก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัย	2.41	1.48	2.79	1.48	-2.45*

ตาราง 11 (ต่อ)

วิธีการเพิ่มพูนความรู้เพื่อการเตรียมตัว สอบเข้ามหาวิทยาลัย	ชาย		หญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
15. สมัครสอบ PRE-ENTRANCE เพื่อเป็นการ ทดสอบความรู้ก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัย	2.83	1.41	2.71	1.46	0.58
16. ชมรายการวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ของสถานี โทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ออกอากาศวันจันทร์ เวลา 17.30 น.	1.68	0.91	1.64	0.83	0.43
17. ชมรายการการบินไทยไซจักรวาลของสถานี โทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ออกอากาศวัน อังคารเวลา 18.00 น.	2.24	0.95	2.06	0.91	1.85
18. ชมรายการ 180 ไอคิว ของสถานีโทรทัศน์ กองทัพบกช่อง 5 ออกอากาศวันอังคาร เวลา 18.30 น.	2.67	0.93	2.57	0.97	0.95
19. ชมรายการความรู้คือประทับของสถานีโทรทัศน์ ช่อง 9 ออกอากาศวันพุธ เวลา 19.00 น.	1.69	0.84	1.66	0.76	0.33
20. ชมรายการเยาวชนคนเก่งของสถานีโทรทัศน์ ช่อง 9 ออกอากาศวันอาทิตย์ เวลา 19.00 น.	1.99	0.99	2.02	0.96	-0.27

ตาราง 11 (ต่อ)

วิธีการเพิ่มพูนความรู้เพื่อการเตรียมตัว สอบเข้ามหาวิทยาลัย	ชาย		หญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
21. ชมรายการสนุกกับคณิตศาสตร์ของสถานี โทรทัศน์สีช่อง 11 ออกอากาศวันจันทร์-ศุกร์ เวลา 16.30 น.	1.71	0.92	1.69	0.86	0.23
22. ฟังรายการวิทยุโรงเรียนของกระทรวง ศึกษาธิการ	1.48	0.89	1.58	0.88	-1.05
23. ศึกษาจากวิดีโอประกอบการเรียนวิชาต่าง ๆ	1.83	0.98	1.94	0.96	-1.07
24. ชมนิทรรศการทางวิชาการตามสถาบันต่าง ๆ ทั้งของรัฐและของเอกชน	2.56	1.04	2.53	0.95	0.34
25. เข้าร่วมตอบปัญหาแข่งขันทางวิชาการที่จัดขึ้น ตามสถาบันต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน	1.93	1.14	1.84	1.04	0.84
26. ค้นคว้าในห้องสมุดประชาชน	2.20	1.21	2.01	1.32	1.29
27. ค้นคว้าในห้องสมุดแห่งชาติ	1.56	0.83	1.77	1.00	-2.13*
รวม	2.44	0.41	2.49	0.41	-1.27

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงว่าการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามึบางข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ นักเรียนเพศหญิงมีการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่านักเรียนเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ เรียนกวดวิชาโดยจ้างครูสอนตัวต่อตัวหรือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สอนที่บ้านหรือตามบริเวณโรงเรียน และมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ผู้ปกครองจัดหาหนังสือคู่มือเตรียมการสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาต่าง ๆ ให้ เรียนพิเศษในสถานศึกษากวดวิชาที่เปิดสอนในช่วงก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัยและค้นคว้าในห้องสมุดแห่งชาติ

ตาราง 12 เปรียบเทียบความแตกต่างการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยจำแนกตามระดับคะแนนที่จบการศึกษาจากระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

วิธีการเพิ่มพูนความรู้เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย	ระดับคะแนนสูง ตั้งแต่ 2.75		ระดับคะแนน ต่ำกว่า 2.75		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ทบทวนวิชาที่ใช้สอบเข้ามหาวิทยาลัยจากหนังสือหรือตำราที่เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายด้วยตนเอง	4.11	0.94	3.91	0.94	1.95
2. ค้นคว้าในห้องสมุดโรงเรียน	2.72	1.16	2.63	1.11	0.75

ตาราง 12 (ต่อ)

วิธีการเพิ่มพูนความรู้เพื่อการเตรียมตัว สอบเข้ามหาวิทยาลัย	ระดับคะแนนสูง ตั้งแต่ 2.75		ระดับคะแนน ต่ำกว่า 2.75		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
3. เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่ทาง โรงเรียนจัด เช่น กิจกรรมวิทยาศาสตร์ กิจกรรมคณิตศาสตร์ กิจกรรมการใช้ห้องสมุด เป็นต้น	2.72	1.01	2.58	1.10	1.16
4. ปรึกษาเนื้อหาวิชาต่าง ๆ กับอาจารย์ผู้สอน นอกเวลาเรียน	2.82	1.01	2.61	1.00	1.89
5. สนทนาซักถามกับบุคคลที่มีความรู้	3.00	0.96	3.05	0.98	0.07
6. ขีดหนังสือคู่มือเฉลยข้อสอบเก่ามาศึกษาค้นคว้า ด้วยตนเอง	4.07	0.95	4.00	0.96	0.65
7. ขีดวารสารที่ให้ความรู้ทางวิชาการในการ เตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยมาศึกษาค้นคว้า ค้นคว้าด้วยตนเอง เช่น วารสารแม็ค เพื่อนเรียน เรียนดี เป็นต้น	3.09	1.33	3.13	1.29	-0.32
8. ผู้ปกครองจัดหาหนังสือคู่มือเตรียมการสอบเข้า มหาวิทยาลัยวิชาต่าง ๆ ให้	2.19	1.19	2.15	1.08	0.29

ตาราง 12 (ต่อ)

วิธีการเพิ่มพูนความรู้เพื่อการเตรียมตัว สอบเข้ามหาวิทยาลัย	ระดับคะแนนสูง ตั้งแต่ 2.75		ระดับคะแนน ต่ำกว่า 2.75		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
9. ยืมหนังสือเฉลยข้อสอบจากเพื่อนหรือรุ่นพี่มา ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	2.77	1.14	2.98	1.13	-1.65
10. ติววิชากับเพื่อนนอกเวลาเรียน	3.03	0.96	2.93	1.01	0.98
11. เรียนพิเศษนอกเวลาเรียนที่ทางโรงเรียนจัดให้	2.53	1.32	2.54	1.30	-0.06
12. เรียนกวดวิชาโดยจ้างครูสอนตัวต่อตัวหรือเป็น กลุ่มเล็ก ๆ สอนที่บ้านหรือตามบริเวณโรงเรียน	2.11	1.32	1.88	1.21	1.61
13. เรียนพิเศษในสถานศึกษากวดวิชาที่เปิดสอน ตลอดปี	2.90	1.47	2.53	1.50	2.35*
14. เรียนพิเศษในสถานศึกษากวดวิชาที่เปิดสอนใน ช่วงก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัย	2.71	1.52	2.42	1.43	1.76
15. สมัครสอบ PRE-ENTRANCE เพื่อเป็นการ ทดสอบความรู้ก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัย	2.79	1.44	2.77	1.42	0.12
16. ชมรายการวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ของสถานี โทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ออกอากาศวันจันทร์ เวลา 17.30 น.	1.60	0.84	1.75	0.91	-1.57

ตาราง 12 (ต่อ)

วิธีการเพิ่มพูนความรู้เพื่อการเตรียมตัว สอบเข้ามหาวิทยาลัย	ระดับคะแนนสูง ตั้งแต่ 2.75		ระดับคะแนน ต่ำกว่า 2.75		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
17. ชมรายการการบินไทยไซจักรวาลของสถานี โทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ออกอากาศวัน อังคารเวลา 18.00 น.	2.04	0.93	2.32	0.91	-2.80**
18. ชมรายการ 180 ไอศวิ ของสถานีโทรทัศน์ กองทัพบกช่อง 5 ออกอากาศวันอังคาร เวลา 18.30 น.	2.64	0.95	2.58	0.94	0.58
19. ชมรายการความรู้คือประทีปของสถานีโทรทัศน์ส ช่อง 9 ออกอากาศวันพุธ เวลา 19.00 น.	1.58	0.76	1.82	0.85	-2.74**
20. ชมรายการเยาวชนคนเก่งของสถานีโทรทัศน์ส ช่อง 9 ออกอากาศวันอาทิตย์ เวลา 19.00 น	1.96	0.96	2.08	0.99	-1.19
21. ชมรายการสนุกกับคณิตศาสตร์ของสถานี โทรทัศน์สช่อง 11 ออกอากาศวันจันทร์-ศุกร์ เวลา 16.30 น.	1.67	0.86	1.74	0.93	-0.68
22. ฟังรายการวิทยุโรงเรียนของกระทรวง ศึกษาธิการ	1.56	0.89	1.48	0.86	0.80

ตาราง 12 (ต่อ)

วิธีการเพิ่มพูนความรู้เพื่อการเตรียมตัว สอบเข้ามหาวิทยาลัย	ระดับคะแนนสูง ตั้งแต่ 2.75		ระดับคะแนน ต่ำกว่า 2.75		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
23. ศึกษาจากวิดีโอประกอบการเรียนวิชาต่าง ๆ	1.93	0.99	1.80	0.93	1.23
24. ชมนิทรรศการทางวิชาการตามสถาบันต่าง ๆ ทั้งของรัฐและของเอกชน	2.50	0.98	2.63	1.03	-1.14
25. เข้าร่วมตอบปัญหาแข่งขันทางวิชาการที่จัดขึ้น ตามสถาบันต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน	2.02	1.19	1.67	0.89	3.15**
26. ค้นคว้าในห้องสมุดประชาชน	2.05	1.17	2.23	1.77	-1.35
27. ค้นคว้าในห้องสมุดแห่งชาติ	1.64	0.93	1.72	0.90	-0.80
รวม	2.74	0.42	2.44	0.41	0.73

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 แสดงว่าการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างนักเรียนที่มีระดับคะแนนที่จบการศึกษาจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในระดับคะแนนสูงกับระดับคะแนนต่ำ โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามียางข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ นักเรียนที่มีระดับคะแนนสูงมีการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่านักเรียนที่มีระดับคะแนนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ เข้าร่วมตอบปัญหาแข่งขันทางวิชาการที่จัดขึ้นตามสถาบันต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน และมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ เรียนพิเศษในสถานศึกษาภาควิชาที่เปิดสอนตลอดปี

ส่วนนักเรียนที่มีระดับคะแนนต่ำมีการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่านักเรียนที่มีระดับคะแนนสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ชมรายการความรู้คือประทีปของสถานีโทรทัศน์สี ช่อง 9 ชมรายการการบินไทยไซจักรวาลของสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5

ตาราง 13 เปรียบเทียบความแตกต่างการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยจำแนกตามกลุ่มคณะวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

วิธีการเพิ่มพูนความรู้เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย	ด้านสังคมศาสตร์ และ ด้านมนุษยศาสตร์		ด้านวิทยาศาสตร์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ทบทวนวิชาที่ใช้สอบเข้ามหาวิทยาลัยจากหนังสือหรือตำราที่เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายด้วยตนเอง	3.95	1.00	4.13	0.90	-1.77
2. ค้นคว้าในห้องสมุดโรงเรียน	2.54	1.13	2.86	1.11	-2.66**
3. เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่ทางโรงเรียนจัด เช่น กิจกรรมวิทยาศาสตร์ กิจกรรมคณิตศาสตร์ กิจกรรมการใช้ห้องสมุด เป็นต้น	2.60	1.28	2.75	1.00	-1.36
4. ปรึกษาเนื้อหาวิชาต่าง ๆ กับอาจารย์ผู้สอนนอกเวลาเรียน	2.76	1.06	2.70	0.95	0.71
5. สนทนาซักถามกับบุคคลที่มีความรู้	3.05	1.01	3.07	0.91	-0.21
6. ชื้อหนังสือคู่มือเฉลยข้อสอบเก่ามาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	4.01	1.03	4.08	0.85	-0.70

ตาราง 13 (ต่อ)

วิธีการเพิ่มพูนความรู้เพื่อการเตรียมตัว สอบเข้ามหาวิทยาลัย	ด้านสังคมศาสตร์ และ ด้านมนุษยศาสตร์		ด้านวิทยาศาสตร์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
7. ชื่อวารสารที่ให้ความรู้ทางวิชาการในการ เตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยมาศึกษาค้นคว้า ค้นคว้าด้วยตนเอง เช่น วารสารแม่ค เพื่อนเรียน เรียนดี เป็นต้น	3.12	1.36	3.08	1.26	0.31
8. ผู้ปกครองจัดหาหนังสือคู่มือเตรียมการสอบเข้า มหาวิทยาลัยวิชาต่าง ๆ ให้	2.15	1.13	2.20	1.17	-0.40
9. ยืมหนังสือเฉลยข้อสอบจากเพื่อนหรือรุ่นพี่มา ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	2.94	1.20	2.74	1.06	1.67
10. ติววิชากับเพื่อนนอกเวลาเรียน	3.00	1.02	2.98	0.92	0.29
11. เรียนพิเศษนอกเวลาเรียนที่ทางโรงเรียนจัดให้	2.58	1.32	2.48	1.30	0.66
12. เรียนกวดวิชาโดยจ้างครูสอนตัวต่อตัวหรือเป็น กลุ่มเล็ก ๆ สอนที่บ้านหรือตามบริเวณโรงเรียน	2.11	1.34	1.91	1.21	1.46
13. เรียนพิเศษในสถานศึกษากวดวิชาที่เปิดสอน ตลอดปี	2.71	1.49	2.82	1.49	-0.65

ตาราง 13 (ต่อ)

วิธีการเพิ่มพูนความรู้เพื่อการเตรียมตัว สอบเข้ามหาวิทยาลัย	ด้านสังคมศาสตร์ และ ด้านมนุษยศาสตร์		ด้านวิทยาศาสตร์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
14. เรียนพิเศษในสถานศึกษากวดวิชาที่เปิดสอนใน ช่วงก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัย	2.70	1.52	2.47	1.45	1.47
15. สมัครสอบ PRE-ENTRANCE เพื่อเป็นการ ทดสอบความรู้ก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัย	2.86	1.52	2.69	1.32	1.11
16. ชมรายการวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ของสถานี โทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ออกอากาศวันจันทร์ เวลา 17.30 น.	1.64	0.86	1.68	0.88	-0.41
17. ชมรายการการบินไทยไซจักรวาลของสถานี โทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ออกอากาศวัน อังคารเวลา 18.00 น.	2.16	0.95	2.13	0.91	0.35
18. ชมรายการ 180 ไร่ควิ ของสถานีโทรทัศน์ กองทัพบกช่อง 5 ออกอากาศวันอังคาร	2.62	0.98	2.62	0.91	0.03
19. ชมรายการความรู้คือประทับของสถานีโทรทัศน์ ช่อง 9 ออกอากาศวันพุธ เวลา 19.00 น.	1.75	0.84	1.58	0.74	2.05 ^{**}

ตาราง 13 (ต่อ)

วิธีการเพิ่มพูนความรู้เพื่อการเตรียมตัว สอบเข้ามหาวิทยาลัย	ด้านสังคมศาสตร์ และ ด้านมนุษยศาสตร์		ด้านวิทยาศาสตร์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
20. ชมรายการเยาวชนคนเก่งของสถานีโทรทัศน์ ช่อง 9 ออกอากาศวันอาทิตย์ เวลา 19.00 น	2.04	1.01	1.96	0.93	0.81
21. ชมรายการสนุกกับคณิตศาสตร์ของสถานี โทรทัศน์ช่อง 11 ออกอากาศวันจันทร์-ศุกร์ เวลา 16.30 น.	1.65	0.86	1.75	0.89	-1.13
22. ฟังรายการวิทยุโรงเรียนของกระทรวง ศึกษาธิการ	1.55	0.89	1.51	0.87	0.39
23. ศึกษาจากวิดีโอประกอบการเรียนวิชาต่าง ๆ	1.88	0.99	1.88	0.94	-0.01
24. ชมนิทรรศการทางวิชาการตามสถาบันต่าง ๆ	2.64	1.08	2.44	0.88	1.94
25. เข้าร่วมตอบปัญหาแข่งขันทางวิชาการที่จัดขึ้น ตามสถาบันต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน	1.80	1.07	1.99	1.10	-1.72
26. ค้นคว้าในห้องสมุดประชาชน	2.25	1.23	1.96	1.09	2.32*

ตาราง 13 (ต่อ)

วิธีการเพิ่มพูนความรู้เพื่อการเตรียมตัว สอบเข้ามหาวิทยาลัย	ด้านสังคมศาสตร์ และ ด้านมนุษยศาสตร์		ด้านวิทยาศาสตร์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
27. คำนวณในหอสมุดแห่งชาติ	1.78	1.01	1.53	0.76	2.69**
รวม	2.48	0.44	2.44	0.38	0.74

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 แสดงว่าการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างคณะวิชาด้านสังคมศาสตร์ ด้านมนุษยศาสตร์ กับด้านวิทยาศาสตร์ โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีบางข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ นักเรียนที่อยู่ในคณะวิชาด้านสังคมศาสตร์ ด้านมนุษยศาสตร์ มีการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่านักเรียนที่อยู่ในคณะวิชาด้านวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ คำนวณในหอสมุดแห่งชาติ และมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ชมรายการความรู้คือประทับของสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 และคำนวณในห้องสมุดประชาชน

ส่วนนักเรียนที่อยู่ในคณะวิชาด้านวิทยาศาสตร์มีการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่านักเรียนที่อยู่ในคณะวิชาด้านสังคมศาสตร์ ด้านมนุษยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ คัดคว้าในห้องสมุดโรงเรียน

ตาราง 14 เปรียบเทียบความแตกต่างการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยจำแนกตามภูมิฐานะของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

วิธีการเพิ่มพูนความรู้เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย	ในเขต กรุงเทพมหานคร		นอกเขต กรุงเทพมหานคร		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ทบทวนวิชาที่ใช้สอบเข้ามหาวิทยาลัยจากหนังสือหรือตำราที่เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายด้วยตนเอง	4.06	0.94	3.99	1.00	0.60
2. คัดคว้าในห้องสมุดโรงเรียน	2.52	1.17	2.94	1.05	-3.46**
3. เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่ทางโรงเรียนจัด เช่น กิจกรรมวิทยาศาสตร์ กิจกรรมคณิตศาสตร์ กิจกรรมการใช้ห้องสมุด เป็นต้น	2.51	1.01	2.90	1.08	-3.52**
4. ปรึกษาเนื้อหาวิชาต่าง ๆ กับอาจารย์ผู้สอนนอกเวลาเรียน	2.68	1.02	2.84	1.00	-1.50

ตาราง 14 (ต่อ)

วิธีการเพิ่มพูนความรู้เพื่อการเตรียมตัว สอบเข้ามหาวิทยาลัย	ในเขต		นอกเขต		t
	กรุงเทพมหานคร		กรุงเทพมหานคร		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
5. สนทนากับบุคคลที่มีความรู้	3.06	0.94	3.06	1.01	0.00
6. ชื่อนี้หนังสือคู่มือเฉลยข้อสอบเก่ามาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	4.00	0.99	4.09	0.90	-0.91
7. ชื่อนี้วารสารที่ให้ความรู้ทางวิชาการในการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยมาศึกษาค้นคว้าค้นคว้าด้วยตนเอง เช่น วารสารแม่ไก่ เพื่อนเรียน เรียนดี เป็นต้น	2.92	1.33	3.38	1.24	-3.35**
8. ผู้ปกครองจัดหาหนังสือคู่มือเตรียมการสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาต่าง ๆ ให้	2.15	1.20	2.21	1.07	-0.46
9. ยืมหนังสือเฉลยข้อสอบจากเพื่อนหรือรุ่นพี่มาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	2.87	1.18	2.83	1.08	0.27
10. ติววิชากับเพื่อนนอกเวลาเรียน	3.07	1.00	2.87	0.94	1.86
11. เรียนพิเศษนอกเวลาเรียนที่ทางโรงเรียนจัดให้	2.57	1.35	2.48	1.25	0.70
12. เรียนกวดวิชาโดยจ้างครูสอนตัวต่อตัวหรือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สอนที่บ้านหรือตามบริเวณโรงเรียน	2.14	1.35	1.85	1.17	2.12*

ตาราง 14 (ต่อ)

วิธีการเพิ่มพูนความรู้เพื่อการเตรียมตัว สอบเข้ามหาวิทยาลัย	ในเขต กรุงเทพมหานคร		นอกเขต กรุงเทพมหานคร		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
13. เรียนพิเศษในสถานศึกษาภาควิชาที่เปิดสอน ตลอดปี	3.15	1.41	2.19	1.41	6.30**
14. เรียนพิเศษในสถานศึกษาภาควิชาที่เปิดสอนใน ช่วงก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัย	2.77	1.47	2.33	1.48	2.75**
15. สมัครสอบ PRE-ENTRANCE เพื่อเป็นการ ทดสอบความรู้ก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัย	2.57	1.43	3.11	1.38	-3.57**
16. ชมรายการวิทยุศาสตร์เทคโนโลยี ของสถานี โทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ออกอากาศวันจันทร์ เวลา 17.30 น.	1.56	0.83	1.80	0.91	-2.57*
17. ชมรายการการบินไทย ไซจักรวาลของสถานี โทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ออกอากาศวัน อังคารเวลา 18.00 น.	2.09	0.92	2.23	0.96	-1.38
18. ชมรายการ 180 โอคิว ของสถานีโทรทัศน์ กองทัพบกช่อง 5 ออกอากาศวันอังคาร	2.59	0.91	2.67	1.01	-0.81

ตาราง 14 (ต่อ)

วิธีการเพิ่มพูนความรู้เพื่อการเตรียมตัว สอบเข้ามหาวิทยาลัย	ในเขต		นอกเขต		t
	กรุงเทพมหานคร		กรุงเทพมหานคร		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
19. ชมรายการความรู้คือประทับของสถานีโทรทัศน์ ช่อง 9 ออกอากาศวันพุธ เวลา 19.00 น.	1.56	0.76	1.84	0.83	-3.28**
20. ชมรายการเยาวชนคนเก่งของสถานีโทรทัศน์ ช่อง 9 ออกอากาศวันอาทิตย์ เวลา 19.00 น	1.90	0.92	2.16	1.03	-2.52*
21. ชมรายการสนุกกับคณิตศาสตร์ของสถานี โทรทัศน์ช่อง 11 ออกอากาศวันจันทร์-ศุกร์ เวลา 16.30 น.	1.63	0.85	1.80	0.93	-1.76
22. ฟังรายการวิทยุโรงเรียนของกระทรวง ศึกษาธิการ	1.42	0.79	1.70	0.98	-2.89**
23. ศึกษาจากวิดีโอประกอบการเรียนวิชาต่าง ๆ	1.75	0.89	2.08	1.04	-3.03**
24. ชมนิทรรศการทางวิชาการตามสถาบันต่าง ๆ ทั้งของรัฐและของเอกชน	2.53	1.01	2.58	0.97	-0.45
25. เข้าร่วมตอบปัญหาแข่งขันทางวิชาการที่จัดขึ้น ตามสถาบันต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน	1.69	1.00	2.19	1.15	-4.39**

ตาราง 14 (ต่อ)

วิธีการเพิ่มพูนความรู้เพื่อการเตรียมตัว สอบเข้ามหาวิทยาลัย	ในเขต		นอกเขต		t
	กรุงเทพมหานคร		กรุงเทพมหานคร		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
26. ค้นคว้าในห้องสมุดประชาชน	1.70	0.99	2.75	1.16	-8.86**
27. ค้นคว้าในห้องสมุดแห่งชาติ	1.78	0.99	1.49	0.78	3.14**
รวม	2.42	0.39	2.53	0.43	-2.40**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 แสดงว่าการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างนักเรียนที่จบจากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร กับนอกเขตกรุงเทพมหานครโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่จบจากโรงเรียนนอกเขตกรุงเทพมหานครมีการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่านักเรียนที่จบจากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีบางข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ นักเรียนที่จบจากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัว

สอบเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่านักเรียนที่จบจากโรงเรียนนอกเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่อง การเรียนพิเศษในสถานศึกษากวดวิชาที่เปิดสอนตลอดปี การเรียนพิเศษในสถานศึกษากวดวิชาที่เปิดสอนในช่วงก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัย การค้นคว้าในห้องสมุดแห่งชาติและมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง การเรียนกวดวิชาโดยจ้างครูสอนตัวต่อตัวหรือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สอนที่บ้านหรือตามบริเวณโรงเรียน

ส่วนนักเรียนที่จบจากโรงเรียนนอกเขตกรุงเทพมหานครมีการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่านักเรียนที่จบจากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่อง การค้นคว้าในห้องสมุดโรงเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่ทางโรงเรียนจัด การซื้อวารสารที่ให้ความรู้ทางวิชาการในการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยมาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การสมัครสอบฟรี-เอ็นทรานซ์ การชมรายการความรู้คือประทีปของสถานีโทรทัศน์สีกองทัพอากาศ การฟังรายการวิทยุโรงเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ การศึกษาจากวิดีโอประกอบการเรียนวิชาต่าง ๆ การเข้าร่วมตอบปัญหาแข่งขันทางวิชาการ การค้นคว้าในห้องสมุดประชาชน และมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง การชมรายการทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีของสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 การชมรายการเยาวชนคนเก่งของสถานีโทรทัศน์สีกองทัพอากาศ 9

ตาราง 15 จำนวนของผู้ที่เรียนและไม่เรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

เพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
ผู้เรียนกวดวิชา	234	65.20
ผู้ไม่เรียนกวดวิชา	125	34.80
รวม	359	100.00

จากตาราง 15 แสดงว่านักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีผู้เรียนกวดวิชาร้อยละ 65.20 และผู้ที่ไม่เรียนกวดวิชาร้อยละ 34.80

3. เหตุผลในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปรากฏดังตาราง 16

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยเหตุผลในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

สาเหตุที่เรียนกวดวิชา	ค่าเฉลี่ย N=234	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลความ
1. คิดว่าโรงเรียนที่เรียนอยู่ยังไม่ได้มาตรฐานจึงเกรงว่า จะสอบแข่งขันเพื่อเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยไม่ได้	2.14	1.20	น้อย
2. ความรู้ที่อาจารย์สอนในโรงเรียนยังไม่เพียงพอ	2.50	1.48	น้อย
3. เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่มีอยู่ เช่น ผลการเรียนต่ำ หรือขาดเรียน	3.01	1.26	ปานกลาง
4. เพื่อให้เรียนทันเพื่อนร่วมชั้น	2.42	1.22	น้อย
5. ต้องการเรียนเนื้อหาเพิ่มเติมจากที่เรียนมาแล้ว	4.05	1.00	มาก
6. เพื่อทบทวนเนื้อหาต่าง ๆ ที่เรียนอยู่	4.04	0.95	มาก
7. เพื่อให้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	3.41	1.27	ปานกลาง
8. เพื่อไม่ให้เหนื่อยหน้าผู้อื่น	2.04	1.23	น้อย
9. เพื่อสร้างความมั่นใจในตนเองเมื่อถึงเวลาสอบเอ็นทรานซ์	3.93	1.09	มาก
10. ทางโรงเรียนจัดโปรแกรมให้มีการเรียนกวดวิชา	2.29	1.26	น้อย
11. ได้รับการโฆษณาเชิญชวนจากโรงเรียนกวดวิชาต่าง ๆ	2.44	1.26	น้อย
12. ผู้ปกครองชักจูงหรือบีบบังคับให้เรียน	1.66	0.99	น้อย

ตาราง 16 (ต่อ)

สาเหตุที่เรียนกวดวิชา	ค่าเฉลี่ย N=234	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลความ
13. อาจารย์ในโรงเรียนแนะนำให้เรียน	1.80	1.02	น้อย
14. เพื่อนชักชวนให้เรียน	3.02	1.20	ปานกลาง
15. ทำให้รู้แนวข้อสอบในการสอบเอ็นทรานซ์	3.96	1.01	มาก
16. ครูอาจารย์ที่สอนในโรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่เป็นผู้ชำนาญ ในแต่ละวิชาที่สอน	3.84	0.87	มาก
17. คิดว่าการกวดวิชาจะทำให้มีโอกาสสอบเอ็นทรานซ์ ได้มากขึ้น	3.70	0.93	มาก
รวม	2.96	0.54	ปานกลาง

จากตาราง 16 แสดงว่าค่าคะแนนเฉลี่ยเหตุผลในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยส่วนรวมมีค่าเท่ากับ 2.96 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีบางข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ นักเรียนที่
จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีเหตุผลในการเรียนกวดวิชาในระดับมากมี 6 ข้อ ดังนี้คือ ต้องการเรียน
เนื้อหาเพิ่มเติมจากที่เรียนมาแล้ว ($\bar{X} = 4.05$) เพื่อทบทวนเนื้อหาต่าง ๆ ที่เรียนอยู่ ($\bar{X} = 4.04$)

ทำให้รู้แนวข้อสอบในการสอบเอ็นทรานซ์ ($\bar{X} = 3.96$) เพื่อสร้างความมั่นใจในตนเองเมื่อถึงเวลาสอบเอ็นทรานซ์ ($\bar{X} = 3.93$) ครูอาจารย์ที่สอนในโรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่เป็นผู้ชำนาญในแต่ละวิชาที่สอน ($\bar{X} = 3.84$) คิดว่าการกวดวิชาจะทำให้มีโอกาสสอบเอ็นทรานซ์ได้มากขึ้น ($\bar{X} = 3.70$) นอกนั้นเป็นเหตุผลในระดับปานกลางและน้อย

4. เปรียบเทียบเหตุผลในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามเพศ ระดับคะแนนที่จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มคณะวิชา และภูมิสำเนาที่ต่างกัน ดังปรากฏในตาราง 17-20

ตาราง 17 เปรียบเทียบความแตกต่างเหตุผลในการเรียนกวดวิชาจำแนกตามเพศของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

สาเหตุที่เรียนกวดวิชา	ชาย		หญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. คิดว่าโรงเรียนที่เรียนอยู่ยังไม่ได้มาตรฐานจึงเกรงว่าจะสอบแข่งขันเพื่อเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยไม่ได้	2.23	1.99	2.05	1.20	1.18
2. ความรู้ที่อาจารย์สอนในโรงเรียนยังไม่เพียงพอ	2.50	1.76	2.51	1.13	-0.11
3. เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่มีอยู่เช่น ผลการเรียนต่ำ หรือขาดเรียน	2.98	1.21	3.03	1.30	-0.31

ตาราง 17 (ต่อ)

สาเหตุที่เรียนกวดวิชา	ชาย		หญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
4. เพื่อให้เรียนทันเพื่อนร่วมชั้น	2.40	1.19	2.46	1.24	-0.37
5. ต้องการเรียนเนื้อหาเพิ่มเติมจากที่เรียนมาแล้ว	3.99	0.99	4.10	1.01	-0.81
6. เพื่อทบทวนเนื้อหาต่าง ๆ ที่เรียนอยู่	4.00	0.85	4.07	1.03	-0.59
7. เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	3.40	1.22	3.41	1.31	-0.11
8. เพื่อไม่ให้เหนื่อยหน้าผู้อื่น	2.02	1.21	2.06	1.26	-0.24
9. เพื่อสร้างความมั่นใจในตนเอง เมื่อถึงเวลาสอบ เอนทรานซ์	4.03	1.00	3.84	1.16	1.33
10. ทางโรงเรียนจัดโปรแกรมให้มีการเรียนกวดวิชา	2.25	1.22	2.32	1.31	-0.39
11. ได้รับการโฆษณาเชิญชวนจากโรงเรียนกวดวิชา ต่าง ๆ	2.49	1.68	2.41	1.31	0.49
12. ผู้ปกครองชักจูงหรือบีบบังคับให้เรียน	1.69	0.92	1.63	1.05	0.52
13. อาจารย์ในโรงเรียนแนะนำให้เรียน	1.84	1.00	1.76	1.05	0.61
14. เพื่อนชักชวนให้เรียน	2.98	1.11	3.06	1.28	-0.48
15. ทำให้รู้แนวข้อสอบในการสอบเอนทรานซ์	3.99	0.96	3.94	1.06	0.42
16. ครูอาจารย์ที่สอนในโรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่เป็น ผู้ชำนาญในแต่ละวิชาที่สอน	3.92	0.78	3.76	0.94	1.38

ตาราง 17 (ต่อ)

สาเหตุที่เรียนกวดวิชา	ชาย		หญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
17. คิดว่าการกวดวิชาจะทำให้มีโอกาสสอบเอ็นทรานซ์ ได้มากขึ้น	3.69	0.87	3.71	0.98	-0.11
รวม	2.96	0.50	2.95	0.57	0.25

จากตาราง 17 แสดงว่าเหตุผลในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงโดยส่วนรวมและรายชื่อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 18 เปรียบเทียบความแตกต่างเหตุผลในการเรียนกวดวิชาจำแนกตามระดับคะแนน

ที่จบการศึกษาจากระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

สาเหตุที่เรียนกวดวิชา	ระดับคะแนนสูง ตั้งแต่ 2.75		ระดับคะแนน ต่ำกว่า 2.75		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. คิดว่าโรงเรียนที่เรียนอยู่ยังไม่ได้มาตรฐานจึงเกรงว่า จะสอบแข่งขันเพื่อเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยไม่ได้	2.03	1.54	2.36	1.27	-2.04*
2. ความรู้ที่อาจารย์สอนในโรงเรียนยังไม่เพียงพอ	2.50	1.19	2.52	1.07	-0.14
3. เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่มีอยู่เช่น ผลการเรียนต่ำ หรือขาดเรียน	2.86	1.31	3.31	1.08	-2.62**
4. เพื่อให้เรียนทันเพื่อนร่วมชั้น	2.34	1.21	2.61	1.23	-1.62
5. ต้องการเรียนเนื้อหาเพิ่มเติมจากที่เรียนมาแล้ว	4.08	0.93	3.97	1.14	0.73
6. เพื่อทบทวนเนื้อหาต่าง ๆ ที่เรียนอยู่	4.10	0.92	3.92	1.01	1.31
7. เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	3.32	1.28	3.57	1.24	-1.40
8. เพื่อไม่ให้เหนื่อยหน้าผู้อื่น	2.06	1.27	2.00	1.16	0.33
9. เพื่อสร้างความมั่นใจในตนเองเมื่อถึงเวลาสอบ เอ็นทรานซ์	3.90	1.12	3.99	1.05	-0.58
10. ทางโรงเรียนจัดโปรแกรมให้มีการเรียนกวดวิชา	2.31	1.29	2.45	1.22	0.33

ตาราง 18 (ต่อ)

สาเหตุที่เรียนกวดวิชา	ระดับคะแนนสูง ตั้งแต่ 2.75		ระดับคะแนน ต่ำกว่า 2.75		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
11. ได้รับการโฆษณาเชิญชวนจากโรงเรียนกวดวิชา ต่าง ๆ	2.29	1.22	2.77	1.22	-2.82**
12. ผู้ปกครองชักจูงหรือบีบบังคับให้เรียน	1.55	0.91	1.87	1.12	-2.16*
13. อาจารย์ในโรงเรียนแนะนำให้เรียน	1.69	0.97	2.01	1.09	-2.30*
14. เพื่อนชักชวนให้เรียน	2.94	1.20	3.18	1.19	-1.44
15. ทำให้รู้แนวข้อสอบในการสอบเอ็นทรานซ์	3.94	1.00	4.01	1.03	-0.54
16. ครูอาจารย์ที่สอนในโรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่เป็น ผู้ชำนาญในแต่ละวิชาที่สอน	3.87	0.82	3.77	0.96	0.88
17. คิดว่าการกวดวิชาจะทำให้มีโอกาสสอบเอ็นทรานซ์ ได้มากขึ้น	3.69	0.95	3.73	0.90	-0.30
รวม	2.91	0.54	3.05	0.52	-1.89

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงว่าเหตุผลในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างนักเรียนที่มีระดับคะแนนที่จบการศึกษาจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในระดับคะแนนสูงกับระดับคะแนนต่ำ โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีบางข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ นักเรียนที่มีระดับคะแนนต่ำมีเหตุผลในการเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่มีระดับคะแนนสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่มีอยู่ ได้รับการโฆษณาเชิญชวนจากโรงเรียนกวดวิชาต่าง ๆ และมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ คิดว่าโรงเรียนที่เรียนอยู่ยังไม่ได้มาตรฐานจึงเกรงว่าจะสอบแข่งขันเพื่อเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยไม่ได้ ผู้ปกครองชักจูงหรือบีบบังคับให้เรียน อาจารย์ในโรงเรียนแนะนำให้เรียน

ตาราง 19 เปรียบเทียบความแตกต่างเหตุผลในการเรียนกวดวิชาจำแนกตามกลุ่มคณะวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

สาเหตุที่เรียนกวดวิชา	ด้านสังคมศาสตร์ และ ด้านมนุษยศาสตร์		ด้านวิทยาศาสตร์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. คิดว่าโรงเรียนที่เรียนอยู่ยังไม่ได้มาตรฐานจึงเกรงว่าจะสอบแข่งขันเพื่อเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยไม่ได้	2.29	1.27	1.96	1.10	2.08*
2. ความรู้ที่อาจารย์สอนในโรงเรียนยังไม่เพียงพอ	2.62	1.179	2.37	1.11	1.72

ตาราง 19 (ต่อ)

สาเหตุที่เรียนกวดวิชา	ด้านสังคมศาสตร์ และ ด้านมนุษยศาสตร์		ด้านวิทยาศาสตร์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
3. เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่มีอยู่เช่น ผลการเรียนต่ำ หรือขาดเรียน	3.24	1.22	2.74	1.25	3.07**
4. เพื่อให้เรียนทันเพื่อนร่วมชั้น	2.55	1.23	2.28	1.20	1.68
5. ต้องการเรียนเนื้อหาเพิ่มเติมจากที่เรียนมาแล้ว	4.12	1.04	3.96	0.94	1.20
6. เพื่อทบทวนเนื้อหาต่าง ๆ ที่เรียนอยู่	4.18	0.87	3.87	1.01	2.54*
7. เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	3.48	1.26	3.32	1.28	0.96
8. เพื่อไม่ให้เหนื่อยหน้าผู้อื่น	2.21	1.32	1.84	1.10	2.30*
9. เพื่อสร้างความมั่นใจในตนเองเมื่อถึงเวลาสอบ เอ็นทรานซ์	3.97	1.16	3.88	1.02	0.61
10. ทางโรงเรียนจัดโปรแกรมให้มีการเรียนกวดวิชา	2.31	1.25	2.26	1.28	0.33
11. ได้รับการโฆษณาเชิญชวนจากโรงเรียนกวดวิชา ต่าง ๆ	2.55	1.23	2.32	1.24	1.42
12. ผู้ปกครองชักจูงหรือบีบบังคับให้เรียน	1.78	1.08	1.52	0.86	1.99*
13. อาจารย์ในโรงเรียนแนะนำให้เรียน	1.90	1.08	1.68	0.95	1.62

ตาราง 19 (ต่อ)

สาเหตุที่เรียนกวดวิชา	ด้านสังคมศาสตร์ และ ด้านมนุษยศาสตร์		ด้านวิทยาศาสตร์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
14. เพื่อนชักชวนให้เรียน	3.06	1.26	2.97	1.13	0.58
15. ทำให้รู้แนวข้อสอบในการสอบเอ็นทรานซ์	4.16	0.95	3.73	1.04	3.28**
16. ครูอาจารย์ที่สอนในโรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่เป็น ผู้ชำนาญในแต่ละวิชาที่สอน	3.83	0.90	3.84	0.84	-0.11
17. คิดว่าการกวดวิชาจะทำให้มีโอกาสสอบเอ็นทรานซ์ ได้มากขึ้น	3.77	0.93	3.62	0.92	1.19
รวม	3.06	0.54	2.83	0.51	3.26**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 19 แสดงว่าเหตุผลในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างคณะวิชาด้านสังคมศาสตร์ ด้านมนุษยศาสตร์กับด้านวิทยาศาสตร์โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่อยู่ในคณะวิชาด้านสังคมศาสตร์ ด้านมนุษยศาสตร์ มีเหตุผลในการเรียนกวดวิชา มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในคณะวิชาด้านวิทยาศาสตร์

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักเรียนที่อยู่ในคณะวิชาด้านคณะวิชาสังคมศาสตร์ ด้านมนุษยศาสตร์มีเหตุผลในการเรียนกวดวิชา มากกว่านักเรียนที่อยู่ในคณะวิชาด้านวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่มีอยู่ ทำให้รู้แนวข้อสอบในการเอนทรานซ์ และมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ คิดว่าโรงเรียนที่เรียนอยู่ยังไม่ได้มาตรฐานจึงเกรงว่าจะสอบแข่งขันเพื่อเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยไม่ได้ เพื่อทบทวนเนื้อหาต่าง ๆ ที่เรียนอยู่ เพื่อไม่ให้เหนื่อยหน้าผู้อื่น ผู้ปกครองชักจูงหรือบีบบังคับให้เรียน

ตาราง 20 เปรียบเทียบความแตกต่างเหตุผลในการเรียนกวดวิชาจำแนกตามภูมิสำเนาจาก

โรงเรียนที่นักเรียนเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

สาเหตุที่เรียนกวดวิชา	ในเขต กรุงเทพมหานคร		นอกเขต กรุงเทพมหานคร		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. คิดว่าโรงเรียนที่เรียนอยู่ยังไม่ได้มาตรฐานจึงเกรงว่าจะสอบแข่งขันเพื่อเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยไม่ได้	1.99	1.18	2.51	1.17	-2.98**

ตาราง 20 (ต่อ)

สาเหตุที่เรียนกวดวิชา	ในเขต		นอกเขต		t
	กรุงเทพมหานคร		กรุงเทพมหานคร		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
2. ความรู้ที่อาจารย์สอนในโรงเรียนยังไม่เพียงพอ	2.38	1.17	2.82	1.01	-2.61**
3. เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่มีอยู่เช่น ผลการเรียนต่ำ หรือขาดเรียน	2.91	1.26	3.27	1.22	-2.04*
4. เพื่อให้เรียนทันเพื่อนร่วมชั้น	2.31	1.23	2.72	1.34	-2.33*
5. ต้องการเรียนเนื้อหาเพิ่มเติมจากที่เรียนมาแล้ว	4.06	0.97	4.02	1.07	0.30
6. เพื่อทบทวนเนื้อหาต่าง ๆ ที่เรียนอยู่	4.05	0.93	4.00	1.00	0.38
7. เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	3.36	1.30	3.54	1.19	-0.99
8. เพื่อไม่ให้เหนื่อยหน้าผู้อื่น	1.99	1.23	2.07	1.25	-1.01
9. เพื่อสร้างความมั่นใจในตนเองเมื่อถึงเวลาสอบ เอ็นทรานซ์	3.92	1.06	3.93	1.17	-0.10
10. ทางโรงเรียนจัดโปรแกรมให้มีการเรียนกวดวิชา	2.31	1.28	2.23	1.22	0.42
11. ได้รับการโฆษณาเชิญชวนจากโรงเรียนกวดวิชา ต่าง ๆ	2.37	1.26	2.64	1.18	-1.55
12. ผู้ปกครองชักจูงหรือบีบบังคับให้เรียน	1.63	0.97	1.74	1.04	-0.77

ตาราง 20 (ต่อ)

สาเหตุที่เรียนกวดวิชา	ในเขต กรุงเทพมหานคร		นอกเขต กรุงเทพมหานคร		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
13. อาจารย์ในโรงเรียนแนะนำให้เรียน	1.69	0.94	2.08	1.18	-2.40*
14. เพื่อนชักชวนให้เรียน	3.06	1.17	2.92	1.27	0.78
15. ทำให้รู้แนวข้อสอบในการสอบเอ็นทรานซ์	3.95	0.98	3.98	1.10	-0.22
16. ครูอาจารย์ที่สอนในโรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่เป็น ผู้ชำนาญในแต่ละวิชาที่สอน	3.88	0.82	3.72	0.98	1.25
17. คิดว่าการกวดวิชาจะทำให้มีโอกาสสอบเอ็นทรานซ์ ได้มากขึ้น	3.70	0.92	3.69	0.98	0.09
รวม	2.92	0.54	3.06	0.52	-1.83

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 แสดงว่าเหตุผลในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างนักเรียนที่จบจากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครกับนอกเขตกรุงเทพมหานครโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักเรียนที่จบจากโรงเรียนนอกเขตกรุงเทพมหานครมีเหตุผลในการเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่จบจากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ คิดว่าโรงเรียนที่เรียนอยู่ยังไม่ได้มาตรฐานจึงเกรงว่าจะสอบแข่งขันเพื่อเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยไม่ได้ ความรู้ที่อาจารย์สอนในโรงเรียนยังไม่เพียงพอ และมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่มีอยู่เช่น ผลการเรียนต่ำหรือขาดเรียน เพื่อให้เรียนทันเพื่อนร่วมชั้น อาจารย์ในโรงเรียนแนะนำให้เรียน

ตาราง 21 ค่าร้อยละของจำนวนนักเรียนที่เรียนกวดวิชาต่าง ๆ และความคิดเห็นเกี่ยวกับผลของการกวดวิชาที่มีต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

วิชา	จำนวน ผู้กวดวิชา	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ยความเห็นต่อผล การกวดวิชา N=234	S.D.	แปลความ
2.1 คณิตศาสตร์	181	77.35	3.45	1.54	ปานกลาง
2.2 ฟิสิกส์	145	61.97	2.89	1.66	ปานกลาง
2.3 เคมี	138	58.97	2.77	1.65	ปานกลาง
2.4 ชีววิทยา	73	31.19	1.81	1.33	น้อย
2.5 ภาษาอังกฤษ	177	75.64	3.12	1.50	ปานกลาง
2.6 ภาษาไทย	130	55.56	2.44	1.51	น้อย

ตาราง 21 (ต่อ)

วิชา	จำนวน ผู้กวตวิชา	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ยความเห็นต่อผล การกวตวิชา N=234	S.D.	แปลความ
2.7 ภาษาฝรั่งเศส	30	12.85	1.40	1.11	น้อยที่สุด
2.8 ภาษาเยอรมัน	9	3.85	1.09	0.50	น้อยที่สุด
2.9 สังคมศึกษา	98	41.88	2.11	1.48	น้อย

จากตาราง 21 แสดงว่านักเรียนในกลุ่มตัวอย่างมีการเรียนกวตวิชาคณิตศาสตร์มากที่สุดคือร้อยละ 77.35 รองลงไปคือภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 75.64) และฟิสิกส์ (ร้อยละ 61.97) ส่วนความเห็นที่ผลของการเรียนกวตวิชาจะมีผลทำให้สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้เพียงใด พบว่า ทั้ง 3 วิชาที่มีการเรียนสูงสุด ส่งผลในระดับปานกลาง

ตาราง 22 จำนวนโรงเรียนกวตวิชาที่นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนเพื่อใช้ในการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย

จังหวัด	ชื่อโรงเรียน	จำนวนผู้เรียน	อันดับที่
กรุงเทพมหานคร	1. PEP	33	1
	2. เสาวนิตย์เซ็นเตอร์	32	2

ตาราง 22 (ต่อ)

จังหวัด	ชื่อโรงเรียน	จำนวนผู้เรียน	อันดับที่
กรุงเทพมหานคร	3. MATHS CENTER	20	3
	4. MAC (ศึกษาวัฒนา)	20	3
	5. เสริมหลักสูตร (อ.สงวน วงศ์สุชาติ)	19	4
	6. ANOPCO	18	5
	7. PHYSIC CENTER	17	6
	8. TUTOR	17	6
	9. SMC	14	7
	10. THE BRAIN	13	8
	11. P.U. (กิตติคุณ)	13	8
	12. บ้านค่านวม	11	9
	13. HOME of ENGLISH	10	10
	14. พันธศึกษา	8	11
	15. CHEMISTRY CENTER	7	12
	16. สโมสรอาจารย์จุฬา (สอจ)	7	12
	17. พันธะเคมี	7	12
	18. เคมีเซนเตอร์	5	13
	19. สมานตรี (อ.อุทัยพันธ์)	5	13
	20. CAS	5	13

ตาราง 22 (ต่อ)

จังหวัด	ชื่อโรงเรียน	จำนวนผู้เรียน	อันดับที่
	21. บ้านฝรั่งเศษ	5	13
	22. MTC	5	13
	23. PCC (Prime Chem Center)	5	13
	24. SCC	5	13
	25. นิติพล	4	14
	26. ดวงใจ	4	14
	27. MATH TRAINING CENTER	3	15
	28. GRADE 4	3	15
	29. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	3	15
	30. C.C.U	2	16
	31. DA VANCE	2	16
	32. BRAND	2	16
	33. SAC	1	17
	34. บ้านเคมี	1	17
	35. ศรีอนุบาล	1	17
	36. จำอากาศ	1	17
	37. MSC	1	17
	38. Y.W.C.A.	1	17

ตาราง 22 (ต่อ)

จังหวัด	ชื่อโรงเรียน	จำนวนผู้เรียน	อันดับที่
	39. วัดราชนันทดา	1	17
	40. เทเวศน์วิทยาลัย	1	17
	41. สมาคมฝรั่งเศส	1	17
	42. PMS	1	17
	43. โอต้าเฮาส์	1	17
	44. English Club	1	17
	45. สมุดไทย	1	17
	46. ศูนย์ภาษารัชดา	1	17
	47. สตรีจุฬนาคร	1	17
	48. A.P.	1	17
	49. สวนหลวงเวลาพิเศษ	1	17
	50. รัชดาอคาเดมีค	1	17
	51. S.K. Center	1	17
	52. DANG GROUP	1	17
	53. ลัญญา เซนเตอร์	1	17
	54. House of Science	1	17
	55. บ้านความรู้	1	17

ตาราง 22 (ต่อ)

จังหวัด	ชื่อโรงเรียน	จำนวนผู้เรียน	อันดับที่
เชียงใหม่	56. สถาบัน I.U.E.	1	17
	57. เสริมหลักสูตร (SLS)	1	17
	58. RAC	1	17
นครปฐม	59. แมทเซนเตอร์	1	17
	60. มหาวิทยาลัยศิลปากร นครปฐม	1	17
นครราชสีมา	61. Physics Center	1	17
สงขลา	62. เพชรสยาม	1	17
ขอนแก่น	63. เสริมหลักสูตร	1	17
รวม	63	355	

จากตาราง 22 แสดงว่าชื่อของโรงเรียนกวดวิชาที่นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเรียนเพื่อใช้ในการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยมีการระบุชื่อมาจำนวน 63 แห่ง ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครจำนวน 55 แห่ง เชียงใหม่ 3 แห่ง นครปฐม 2 แห่ง นครราชสีมา 1 แห่ง สงขลา 1 แห่ง ขอนแก่น 1 แห่ง

5. เหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปรากฏใน

ตาราง 23

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ยเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

สาเหตุที่ไม่เรียนกวดวิชา	ค่าเฉลี่ย N=125	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลความ
1. ได้ศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงและมีมาตรฐานดีเด่นอยู่แล้ว	3.20	1.10	มาก
2. ได้รับความรู้จากการเรียนในห้องเรียนเพียงพอ	3.51	0.91	มาก
3. ผลการเรียนอยู่ในระดับดีแล้ว	2.94	0.81	ปานกลาง
4. ไม่เป็นการเพิ่มพูนความรู้จากที่ได้รับจากโรงเรียน เพราะส่วนใหญ่จะเน้นการเฉลยข้อสอบเก่า	3.07	0.99	ปานกลาง
5. ต้องการทบทวนวิชาต่าง ๆ ด้วยตนเอง	4.26	0.91	มาก
6. ไม่มีเวลาในการเรียนกวดวิชา (ไม่ว่าง)	2.86	1.31	ปานกลาง
7. คิดว่าการกวดวิชาไม่ใช่สิ่งสำคัญ	3.38	1.30	ปานกลาง
8. ผู้ปกครองไม่สนับสนุน	1.98	1.07	น้อย
9. เสียเงิน เสียเวลาโดยไม่จำเป็น	3.00	1.26	ปานกลาง
10. ขาดแคลนด้านการเงิน	2.25	1.34	น้อย
11. ไม่คาดหวังจะสอบเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย	1.46	0.85	น้อยที่สุด

ตาราง 23 (ต่อ)

สาเหตุที่ไม่เรียนกวดวิชา	ค่าเฉลี่ย N=125	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลความ ความ
12. อยู่ห่างไกลจากที่พักเสียเวลาในการเดินทางมาก	2.76	1.42	ปานกลาง
13. ไม่ทราบว่าจะสถาบันกวดวิชาอยู่ที่ใดบ้าง	1.82	1.04	น้อย
14. จะทำให้ต้องเรียนมากเกินไปความสามารถของร่างกายและจิตใจ อาจทำให้เกิดความเครียด	3.12	1.35	ปานกลาง
รวม	2.83	0.40	ปานกลาง

จากตาราง 23 แสดงว่าค่าคะแนนเฉลี่ยเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยส่วนรวมมีค่าเท่ากับ 2.83 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อพบว่านักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชาสูงสุดอยู่ในระดับมาก ซึ่งมี 3 ข้อดังนี้ คือ ต้องการทบทวนวิชาต่าง ๆ ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.26$) ได้รับความรู้จากการเรียนในห้องเรียนเพียงพอ ($\bar{X} = 3.51$) ได้ศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงและมีมาตรฐานดีเด่นอยู่แล้ว ($\bar{X} = 3.20$) ส่วนที่มีค่าระดับน้อยที่สุด คือ ไม่คาดหวังจะสอบเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 1.46$)

6. เปรียบเทียบเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
จำแนกตามเพศ ระดับคะแนนที่จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มคณะวิชา และภูมิสำเนา
ที่แตกต่างกัน ปรากฏในตาราง 24-27

ตาราง 24 เปรียบเทียบความแตกต่างเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชาจำแนกตามเพศของนักเรียน
ที่เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

สาเหตุที่ไม่เรียนกวดวิชา	ชาย		หญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ได้ศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงและมีมาตรฐาน ดีเด่นอยู่แล้ว	3.29	1.08	3.09	1.13	0.98
2. ได้รับความรู้จากการเรียนในห้องเรียนเพียงพอ	3.34	0.85	3.73	0.95	-2.38*
3. ผลการเรียนอยู่ในระดับดีแล้ว	2.83	0.85	3.07	0.74	-1.68
4. ไม่เป็นการเพิ่มพูนความรู้จากที่ได้รับจากโรงเรียน เพราะส่วนใหญ่จะเน้นการเฉลยข้อสอบเก่า	3.10	1.01	3.09	0.97	0.05
5. ต้องการทบทวนวิชาต่าง ๆ ด้วยตนเอง	4.24	0.91	4.29	0.92	-0.29
6. ไม่มีเวลาในการเรียนกวดวิชา (ไม่ว่าง)	2.69	1.34	3.09	1.21	-1.73
7. คิดว่าการกวดวิชาไม่ใช่สิ่งสำคัญ	3.61	1.33	3.09	1.21	2.27*
8. ผู้ปกครองไม่สนับสนุน	2.04	1.34	1.91	0.97	0.69
9. เสียเงิน เสียเวลาโดยไม่จำเป็น	3.13	1.32	2.84	1.17	1.29

ตาราง 24 (ต่อ)

สาเหตุที่ไม่เรียนกวดวิชา	ชาย		หญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
10. ขาดแคลนด้านการเงิน	2.59	1.42	1.82	1.11	3.30**
11. ไม่คาดหวังจะสอบเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย	1.50	0.93	1.40	0.74	0.65
12. อยู่ห่างไกลจากที่พักเสียเวลาในการเดินทางมาก	2.63	1.44	2.93	1.39	-1.17
13. ไม่ทราบว่าสถาบันกวดวิชาอยู่ที่ใดบ้าง	1.86	1.05	1.76	1.02	0.05
14. จะทำให้ต้องเรียนมากเกินไปความสามารถของร่างกายและจิตใจ อาจทำให้เกิดความเครียด	3.06	1.41	3.20	1.27	-0.59
รวม	2.85	0.40	2.81	0.40	0.58

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

▪ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 แสดงว่าเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีบางข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ นักเรียนเพศชายมีเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชา มากกว่านักเรียนเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ขาดแคลนด้านการเงิน และมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ คิดว่าการกวดวิชาไม่สำคัญ

ส่วนนักเรียนเพศหญิงมีเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชา มากกว่านักเรียนเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ได้รับความรู้จากการเรียนในห้องเรียนเพียงพอ

ตาราง 25 เปรียบเทียบความแตกต่างเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชา จำแนกตามระดับคะแนนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

สาเหตุที่ไม่เรียนกวดวิชา	ระดับคะแนนสูง ตั้งแต่ 2.75		ระดับคะแนน ต่ำกว่า 2.75		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ได้ศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงและมีมาตรฐาน ดีเด่นอยู่แล้ว	3.22	1.17	3.18	1.03	0.16
2. ได้รับความรู้จากการเรียนในห้องเรียนเพียงพอ	3.71	0.98	3.30	0.79	2.55 [*]
3. ผลการเรียนอยู่ในระดับดีแล้ว	3.14	0.85	2.72	0.72	3.00 ^{**}
4. ไม่เป็นการเพิ่มพูนความรู้จากที่ได้รับจากโรงเรียน เพราะส่วนใหญ่จะเน้นการเฉลยข้อสอบเก่า	2.92	0.99	3.28	0.96	-2.07 [*]

ตาราง 25 (ต่อ)

สาเหตุที่ไม่เรียนกวดวิชา	ระดับคะแนนสูง ตั้งแต่ 2.75		ระดับคะแนน ต่ำกว่า 2.75		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
5. ต้องการทบทวนวิชาต่าง ๆ ด้วยตนเอง	4.25	0.88	4.28	0.94	-0.23
6. ไม่มีเวลาในการเรียนกวดวิชา (ไม่ว่าง)	3.05	1.32	3.09	1.28	1.63
7. คิดว่าการกวดวิชาไม่ใช่สิ่งสำคัญ	3.31	1.21	3.47	1.40	-0.68
8. ผู้ปกครองไม่สนับสนุน	2.08	1.05	1.88	1.09	1.01
9. เสียเงิน เสียเวลาโดยไม่จำเป็น	3.01	1.22	2.98	1.31	0.14
10. ขาดแคลนด้านการเงิน	2.11	1.25	2.40	1.43	-1.22
11. ไม่คาดหวังจะสอบเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย	1.31	0.68	1.62	0.98	-2.04**
12. อยู่ห่างไกลจากที่พักเสียเวลาในการเดินทางมาก	2.85	1.48	2.68	1.35	0.71
13. ไม่ทราบว่าจะสถาบันกวดวิชาอยู่ที่ใดบ้าง	1.82	1.00	1.82	1.08	-0.01
14. จะทำให้ต้องเรียนมากเกินไปความสามารถของ ร่างกายและจิตใจ อาจทำให้เกิดความเครียด	2.95	1.32	3.30	1.37	-1.44
รวม	2.84	0.41	2.83	0.40	0.14

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 แสดงว่าเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างนักเรียนที่มีระดับคะแนนที่จบการศึกษาจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในระดับคะแนนสูง กับระดับคะแนนต่ำโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามียางข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ นักเรียนที่มีระดับคะแนนสูง มีเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่มีระดับคะแนนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ได้รับความรู้จากการเรียนในห้องเรียนเพียงพอ

ส่วนนักเรียนที่มีระดับคะแนนต่ำมีเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่มีระดับคะแนนสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ไม่เป็นการเพิ่มพูนความรู้จากที่ได้รับจากโรงเรียนเพราะส่วนใหญ่จะเน้นการเฉลยข้อสอบเก่า ไม่คาดหวังจะสอบเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย

ตาราง 26 เปรียบเทียบความแตกต่างเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชาจำแนกตามกลุ่มคณะวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

สาเหตุที่ไม่เรียนกวดวิชา	ด้านสังคมศาสตร์ และ ด้านมนุษยศาสตร์		ด้านวิทยาศาสตร์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ได้ศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงและมีมาตรฐาน ดีเด่นอยู่แล้ว	3.20	1.17	3.20	1.01	-0.03

ตาราง 26 (ต่อ)

สาเหตุที่ไม่เรียนกวดวิชา	ด้านสังคมศาสตร์ และ ด้านมนุษยศาสตร์		ด้านวิทยาศาสตร์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
2. ได้รับความรู้จากการเรียนในห้องเรียนเพียงพอ	3.48	0.91	3.56	0.93	-0.46
3. ผลการเรียนอยู่ในระดับดีแล้ว	2.92	0.87	2.96	0.73	-0.32
4. ไม่เป็นการเพิ่มพูนความรู้จากที่ได้รับจากโรงเรียน เพราะส่วนใหญ่จะเน้นการเฉลยข้อสอบเก่า	3.25	0.98	2.89	2.97	2.07*
5. ต้องการทบทวนวิชาต่าง ๆ ด้วยตนเอง	4.34	0.94	4.17	0.86	1.05
6. ไม่มีเวลาในการเรียนกวดวิชา (ไม่ว่าง)	2.69	1.33	3.09	1.26	-1.72
7. คิดว่าการกวดวิชาไม่ใช่สิ่งสำคัญ	3.35	1.41	3.43	1.16	-0.31
8. ผู้ปกครองไม่สนับสนุน	1.87	1.08	2.13	1.05	-1.33
9. เสียเงิน เสียเวลาโดยไม่จำเป็น	2.92	1.32	3.11	1.77	-0.86
10. ขาดแคลนด้านการเงิน	2.17	1.30	2.35	1.40	-0.75
11. ไม่คาดหวังจะสอบเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย	1.51	0.94	1.39	0.71	0.80
12. อยู่ห่างไกลจากที่พักเสียเวลาในการเดินทางมาก	2.58	1.37	3.00	1.45	-1.66
13. ไม่ทราบว่าสถาบันกวดวิชาอยู่ที่ใดบ้าง	1.82	1.05	1.81	1.03	0.01

ตาราง 26 (ต่อ)

สาเหตุที่ไม่เรียนกวดวิชา	ด้านสังคมศาสตร์ และ ด้านมนุษยศาสตร์		ด้านวิทยาศาสตร์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
14. จะทำให้ต้องเรียนมากเกินไปความสามารถของ ร่างกายและจิตใจ อาจทำให้เกิดความเครียด	3.17	1.36	3.06	1.34	0.46
รวม	2.85	0.40	2.81	0.40	0.58

•• มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

• มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 26 แสดงว่าเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างคณะวิชาด้านสังคมศาสตร์ ด้านมนุษยศาสตร์กับด้านวิทยาศาสตร์ โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักเรียนที่อยู่ในคณะวิชาด้านสังคมศาสตร์ ด้านมนุษยศาสตร์ มีเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชามากกว่าที่อยู่ในคณะวิชาด้านวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ไม่เป็นการเพิ่มพูนความรู้จากที่ได้รับจากโรงเรียนเพราะส่วนใหญ่จะเน้นการเฉลยข้อสอบเก่า

ตาราง 27 เปรียบเทียบความแตกต่างเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชาจำแนกตามภูมิฐานะ
โรงเรียนที่นักเรียนเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

สาเหตุที่ไม่เรียนกวดวิชา	ในเขต กรุงเทพมหานคร		นอกเขต กรุงเทพมหานคร		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ได้ศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงและมีมาตรฐาน ดีเด่นอยู่แล้ว	3.23	1.20	3.18	1.04	0.27
2. ได้รับความรู้จากการเรียนในห้องเรียนเพียงพอ	3.74	0.79	3.27	0.96	2.25 [*]
3. ผลการเรียนอยู่ในระดับดีแล้ว	3.00	0.86	2.90	0.78	0.68
4. ไม่เป็นการเพิ่มพูนความรู้จากที่ได้รับจากโรงเรียน เพราะส่วนใหญ่จะเน้นการเฉลยข้อสอบเก่า	3.09	1.06	3.10	0.95	-0.10
5. ต้องการทบทวนวิชาต่าง ๆ ด้วยตนเอง	4.34	0.87	4.22	0.94	0.73
6. ไม่มีเวลาในการเรียนกวดวิชา (ไม่ว่าง)	2.60	1.31	3.03	1.29	-1.79
7. คิดว่าการกวดวิชาไม่ใช่สิ่งสำคัญ	3.81	1.08	3.13	1.36	2.92 ^{**}
8. ผู้ปกครองไม่สนับสนุน	1.77	0.98	2.12	1.105	-1.78
9. เสียเงิน เสียเวลาโดยไม่จำเป็น	3.30	1.18	2.82	1.28	2.08 [*]
10. ขาดแคลนด้านการเงิน	1.83	0.99	2.50	1.47	-3.05 ^{**}
11. ไม่คาดหวังจะสอบเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย	1.28	0.58	1.56	0.96	-2.09 [*]
12. อยู่ห่างไกลจากที่พักเสียเวลาในการเดินทางมาก	2.47	1.38	2.94	1.42	-1.80

ตาราง 27 (ต่อ)

สาเหตุที่ไม่เรียนกวดวิชา	ในเขต กรุงเทพมหานคร		นอกเขต กรุงเทพมหานคร		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
13. ไม่ทราบว่าจะสถาบันกวดวิชาอยู่ที่ใดบ้าง	1.60	0.83	1.95	1.13	-2.01 ^{**}
14. จะทำให้ต้องเรียนมากเกินไปความสามารถของร่างกายและจิตใจ อาจทำให้เกิดความเครียด	3.13	3.12	3.12	1.39	0.05
รวม	2.80	0.33	2.85	0.44	-0.78

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 27 แสดงว่าเหตุผลในการเรียนไม่เรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างนักเรียนที่จบจากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครกับนอกกรุงเทพมหานครโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักเรียนที่จบจากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชาว่านักเรียนที่จบจากโรงเรียนนอกเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ได้รับความรู้จากการเรียนในห้องเรียนเพียงพอ เสียเงินเสียเวลา โดยไม่จำเป็น

ส่วนนักเรียนที่จบจากโรงเรียนนอกเขตกรุงเทพมหานครมีเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชา มากกว่านักเรียนที่จบจากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ขาดแคลนด้านการเงิน และมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ไม่คาดหวัง จะสอบเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย ไม่ทราบว่าสถาบันกวดวิชาอยู่ที่ใดบ้าง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาการใช้สารนิเทศเพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้สารนิเทศของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำแนกตามเพศ ระดับคะแนนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มคณะวิชา และภูมิสำเนา
3. เพื่อเปรียบเทียบเหตุผลในการเรียนกวดวิชาและไม่เรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำแนกตามเพศ ระดับคะแนนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มคณะวิชา และภูมิสำเนา

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. การใช้สารนิเทศเพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามเพศ ระดับคะแนนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มคณะวิชาที่เรียน และภูมิสำเนา มีความแตกต่างกัน

2. เหตุผลในการเรียนกวดวิชาและไม่เรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 6 จำแนกตามเพศ ระดับคะแนนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มคณะวิชาที่เรียน และภูมิสำเนา มีความแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งปัจจุบันเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยปิตุสงระฐั ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2534 จำนวน 3 สถาบัน ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และมหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวนนิสิต 366 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบสัดส่วน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามการใช้สารสนเทศในการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้แหล่งความรู้ (สารสนเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับสาเหตุในการเรียนและไม่เรียนกวดวิชา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยเริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 5 มิถุนายน - 19 กรกฎาคม 2534 ปรากฏว่าได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 359 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.09 ของจำนวนตามเป้าหมาย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ตามโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS-X เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิเคราะห์
หาค่าร้อยละ

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้สารนิเทศ และสาเหตุในการเรียนและไม่เรียนกวดวิชา
ของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คำนวณค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3 เปรียบเทียบความแตกต่างในการใช้สารนิเทศเพื่อการเตรียมตัวสอบเข้า
มหาวิทยาลัยระหว่างนักเรียนที่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีเพศต่างกัน ระดับคะแนนที่จบ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่างกัน กลุ่มคณะวิชาต่างกัน และภูมิสำเนาต่างกัน โดยใช้ t-test

4.4 เปรียบเทียบความแตกต่างเหตุผลในการเรียนกวดวิชาและไม่เรียนกวดวิชาของ
นักเรียนที่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีเพศต่างกัน ระดับคะแนนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
ต่างกัน กลุ่มคณะวิชาต่างกัน และภูมิสำเนาต่างกัน โดยใช้ t-test

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีความเห็นว่า การเรียนรายวิชาต่าง ๆ จากโรงเรียนเป็นประโยชน์ต่อ
การสอบเข้ามหาวิทยาลัยในระดับมาก
2. การใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียน
ที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า วิธีการเพิ่มพูนความรู้เพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยโดยส่วนรวม
อยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีวิธีการเพิ่มพูนความรู้ในระดับมาก
ได้แก่ ชื่อนั่งลือคู่มือเฉลยข้อสอบเก่ามาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ทบทวนวิชาที่ใช้สอบเข้ามหาวิทยาลัย
จากหนังสือหรือตำราที่เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายด้วยตนเอง ใช้ในระดับปานกลางได้แก่
ซื้อวารสารที่ให้ความรู้ทางวิชาการในการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยมาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
สนทนาซักถามกับบุคคลที่มีความรู้ ติววิชากับเพื่อนนอกเวลาเรียน ยืมหนังสือเฉลยข้อสอบจากเพื่อน

หรือรุ่นที่มาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง สัมผัสสอบฟรี-เอ็นทรานซ์ เพื่อเป็นการทดสอบความรู้ก่อนสอบ
เข้ามหาวิทยาลัย เรียนพิเศษในสถานศึกษากววิชาที่เปิดสอนตลอดปี ปรึกษาเนื้อหาวิชาต่าง ๆ
กับอาจารย์ผู้สอนนอกเวลาเรียน ค้นคว้าในห้องสมุดโรงเรียน เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้
ที่ทางโรงเรียนจัด เช่น กิจกรรมวิทยาศาสตร์ กิจกรรมคณิตศาสตร์ กิจกรรมการใช้ห้องสมุด
ชมรายการ 180 IQ ของสถานีกองทัพบกช่อง 5 เรียนพิเศษในสถานศึกษากววิชาที่เปิดสอนใน
ช่วงก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัย ชมนิทรรศการทางวิชาการตามสถาบันต่าง ๆ ทั้งของรัฐและของ
เอกชน เรียนพิเศษนอกเวลาที่ทางโรงเรียนจัดให้ นอกนั้นมีค่าในระดับน้อย

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับประโยชน์ของ
การเรียนรายวิชาต่าง ๆ จากโรงเรียนที่มีต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

3.1 นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีเพศต่างกัน เห็นว่า ประโยชน์จากการเรียน
รายวิชาต่าง ๆ ที่มีต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
โดยนักเรียนเพศหญิงเห็นว่าเป็นประโยชน์มากกว่าเพศชาย

3.2 นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับคะแนนที่จบการศึกษาต่างกัน เห็นว่า
ประโยชน์จากการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ที่มีต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่มีระดับคะแนนสูงเห็นว่าเป็นประโยชน์มากกว่านักเรียนที่มีระดับ
คะแนนต่ำ

3.3 นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีกลุ่มคณะวิชาต่างกัน เห็นว่า ประโยชน์
จากการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ที่มีต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีภูมิลำเนาจากโรงเรียนที่เรียนจบต่างกัน
เห็นว่ ประโยชน์จากการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ที่มีผลต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. เปรียบเทียบความแตกต่างการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามตัวแปรต่าง ๆ จะเสนอข้อที่แตกต่างกัน ซึ่งมีค่าระดับปานกลางขึ้นไปเท่านั้น มีดังนี้

4.1 นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีเพศต่างกันโดยส่วนรวมมีการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่ามีบางข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ นักเรียนเพศหญิงมีการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่านักเรียนเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ เรียนกวดวิชาโดยจ้างครูสอนตัวต่อตัว หรือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สอนที่บ้านหรือตามบริเวณโรงเรียน และมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ผู้ปกครองจัดหาหนังสือคู่มือเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาต่าง ๆ ให้ เรียนพิเศษในสถานศึกษา กวดวิชาที่เปิดสอนในช่วงก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัย

4.2 นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับคะแนนที่จบการศึกษาต่างกันโดยส่วนรวมมีการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยปานกลางขึ้นไปพบว่า มีบางข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ นักเรียนที่มีระดับคะแนนสูงมีการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่านักเรียนที่มีระดับคะแนนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ เรียนพิเศษในสถานศึกษา กวดวิชาที่เปิดสอนตลอดปี

4.3 นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีกลุ่มคณะวิชาต่างกัน โดยส่วนรวมมีการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยปานกลางขึ้นไปพบว่า มีบางข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ นักเรียนที่อยู่ในคณะวิชาด้านวิทยาศาสตร์มีการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่านักเรียนที่อยู่ในคณะวิชาด้านสังคมศาสตร์ ด้าน

มนุษยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ คำนว้าในห้องสมุดโรงเรียน

4.4 นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีภูมิลำเนาจากโรงเรียนที่เรียนจบต่างกัน โดยส่วนรวมมีการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่จบจากโรงเรียนนอกเขตกรุงเทพมหานครมีการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่านักเรียนที่จบจากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยปานกลางขึ้นไปพบว่า มีบางข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ นักเรียนที่จบจากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่านักเรียนที่จบจากโรงเรียนนอกเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ เรียนพิเศษในสถานศึกษากวดวิชาที่เปิดสอนตลอดปี เรียนพิเศษในสถานศึกษากวดวิชาที่เปิดสอนในช่วงก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัย ส่วนนักเรียนที่จบจากโรงเรียนนอกเขตกรุงเทพมหานครมีการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่านักเรียนที่จบจากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ คำนว้าในห้องสมุดโรงเรียน เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่ทางโรงเรียนจัด ชื้อวารสารที่ให้ความรู้ทางวิชาการในการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย สมัครสอบฟรี-เอ็นทรานซ์ เพื่อเป็นการทดสอบความรู้ก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัย

5. จำนวนของผู้เรียนและไม่เรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า มีผู้เรียนกวดวิชาคิดเป็นจำนวนร้อยละ 65.20 และผู้ไม่เรียนกวดวิชาจำนวนร้อยละ 34.80

6. เหตุผลในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อพบว่า มีบางข้อมีค่าในระดับมาก คือ ต้องการเรียนเนื้อหาเพิ่มเติมจากที่เรียนมาแล้ว เพื่อทบทวนเนื้อหาต่าง ๆ ที่เรียนอยู่ ทำให้รู้แนวข้อสอบในการเอ็นทรานซ์ เพื่อสร้างความมั่นใจในตนเองเมื่อถึงเวลาสอบเอ็นทรานซ์ ครูอาจารย์ที่สอน

ในโรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่เป็นผู้ชำนาญในแต่ละวิชาที่สอน คิดว่าการกวดวิชาจะทำให้มีโอกาสสอบเอ็นทรานซ์ได้มากขึ้น

7. เปรียบเทียบความแตกต่างเหตุผลในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า

7.1 นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีเพศต่างกัน คือ เพศชายกับเพศหญิงมีเหตุผลในการเรียนกวดวิชาโดยส่วนรวมและรายชื่อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

7.2 นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับคะแนนที่จบการศึกษาต่างกันมีเหตุผลในการเรียนกวดวิชาโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยปานกลางขึ้นไปพบว่า มีบางข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ นักเรียนที่มีระดับคะแนนต่ำมีเหตุผลในการเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่มีระดับคะแนนสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่มีอยู่ เช่น ผลการเรียนต่ำหรือขาดเรียน

7.3 นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีกลุ่มคณะวิชาต่างกัน โดยส่วนรวมมีเหตุผลในการเรียนกวดวิชาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่อยู่ในคณะวิชาด้านสังคมศาสตร์ ด้านมนุษยศาสตร์มีเหตุผลในการเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่อยู่ในคณะวิชาด้านวิทยาศาสตร์ เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยปานกลางขึ้นไปพบว่า นักเรียนที่อยู่ในคณะวิชาด้านสังคมศาสตร์ ด้านมนุษยศาสตร์มีเหตุผลในการเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่อยู่ในคณะวิชาด้านวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่มีอยู่ ทำให้รู้แนวข้อสอบในการเอ็นทรานซ์ และมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ เพื่อทบทวนเนื้อหาต่าง ๆ ที่เรียนอยู่

7.4 นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีภูมิลำเนาจากโรงเรียนที่เรียนจบต่างกัน โดยส่วนรวมมีเหตุผลในการเรียนกวดวิชาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณา

เป็นรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยปานกลางขึ้นไปพบว่า นักเรียนที่จบจากโรงเรียนนอกเขตกรุงเทพมหานคร มีเหตุผลในการเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่จบจากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่มีอยู่ เช่น ผลการเรียนต่ำหรือขาดเรียน

8. นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีการเรียนกวดวิชาในวิชาคณิตศาสตร์มากที่สุด รองลงไปคือ ภาษาอังกฤษ และฟิสิกส์ ส่วนผลของการเรียนกวดวิชาจะช่วยทำให้สอบเข้ามหาวิทยาลัยในระดับใด พบว่า ทั้ง 3 วิชา นักเรียนเห็นว่า ส่งผลในระดับปานกลาง

9. โรงเรียนกวดวิชาที่นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนเพื่อใช้ในการเตรียมตัว สอบเข้ามหาวิทยาลัยมีการระบุชื่อมาจำนวน 63 แห่ง ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครจำนวน 55 แห่ง เชียงใหม่ 3 แห่ง นครปฐม 2 แห่ง นครราชสีมา 1 แห่ง สงขลา 1 แห่ง ขอนแก่น 1 แห่ง

10. เหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยส่วนรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายชื่อพบว่า นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชาในระดับมาก ดังนี้คือ ต้องการทบทวนวิชาต่าง ๆ ด้วยตนเอง ได้รับความรู้จากการเรียนในห้องเรียนเพียงพอ ได้ศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงและมีมาตรฐานดีแต่ได้อยู่แล้ว ส่วนที่มีค่าระดับน้อยที่สุดคือ ไม่คาดหวังจะสอบเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย

11. เปรียบเทียบความแตกต่างเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า

11.1 นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีเพศต่างกันคือ เพศชายกับเพศหญิง โดยส่วนรวมมีเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยปานกลางขึ้นไปพบว่า มีบางข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ นักเรียนเพศชายมีเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ คิดว่าการกวดวิชาไม่สำคัญ ส่วนนักเรียนเพศหญิงมีเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ได้รับความรู้จากการเรียน

ในห้องเรียนเพียงพอ

11.2 นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับคะแนนที่จบการศึกษาต่างกัน โดยส่วนรวมมีเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยปานกลางขึ้นไปพบว่า มีบางข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ นักเรียนที่มีระดับคะแนนสูงมีเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่มีระดับคะแนนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ผลการเรียนรู้ในระดับดีแล้ว และมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ได้รับความรู้จากการเรียนในห้องเรียนเพียงพอ ส่วนนักเรียนที่มีระดับคะแนนต่ำมีเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่มีระดับคะแนนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ไม่เป็นการเพิ่มพูนความรู้จากที่ได้รับจากโรงเรียน เพราะส่วนใหญ่จะเน้นการเฉลยข้อสอบเก่า

11.3 นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีกลุ่มคณะวิชาต่างกัน โดยส่วนรวมมีเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยปานกลางขึ้นไปพบว่า นักเรียนที่อยู่ในคณะวิชาด้านสังคมศาสตร์ ด้านมนุษยศาสตร์มีเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่อยู่ในคณะวิชาด้านวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ไม่เป็นการเพิ่มพูนความรู้จากที่ได้รับจากโรงเรียน เพราะส่วนใหญ่จะเน้นการเฉลยข้อสอบเก่า

11.4 นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีภูมิลำเนาจากโรงเรียนที่เรียนจบต่างกัน โดยส่วนรวมมีเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยปานกลางขึ้นไปพบว่า นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่จบจากโรงเรียนนอกเขต กรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ได้รับความรู้จากการเรียนในห้องเรียนเพียงพอ เสียเงินเสียเวลาโดยไม่จำเป็น

อภิปรายผล

1. นักเรียนมีความเห็นว่าการเรียนรายวิชาต่าง ๆ จากโรงเรียนเป็นประโยชน์ต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัยในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนของกรมสามัญศึกษาได้จัดการเรียนการสอนให้ความรู้กับนักเรียนได้ตรงตามหลักสูตรและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยนั้น ข้อสอบส่วนใหญ่จะครอบคลุมเนื้อหาตามหลักสูตรมัธยมศึกษา แสดงให้เห็นว่าการเรียนในห้องเรียนเพียงอย่างเดียวน่าจะเพียงพอสำหรับการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

2. การใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่านักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีวิธีการเพิ่มพูนความรู้โดยการซื้อหนังสือคู่มือเฉลยข้อสอบเก่ามาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ทบทวนวิชาที่ใช้สอบเข้ามหาวิทยาลัยจากหนังสือหรือตำราที่เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายด้วยตนเองในระดับมาก แสดงว่า การอ่านหนังสือคู่มือเฉลยข้อสอบเก่าและการทบทวนวิชาที่ใช้สอบเข้ามหาวิทยาลัยจากหนังสือหรือตำราด้วยตนเองมีผลอย่างมากในการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของละออง แก้วเกาะจาก (2530 : 39) ที่พบว่า รูปแบบการรับสารนิเทศเพื่อการศึกษาของนักศึกษาพยาบาลใช้ในระดับมาก คือ การศึกษาค้นคว้าจากเอกสารหรือตำราที่จัดทำมาเองและนักศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่นิยมรับสารนิเทศเพื่อการศึกษาที่ได้จากสมุดจดคำบรรยายประจำวิชาและเอกสารประกอบคำบรรยายของอาจารย์ผู้สอน และพิกุล วงศ์ก้อม (2534 : 44) ที่พบว่า กลวิธีการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานครและเขตการศึกษา 9 ที่ใช้ในระดับมาก คือ นักเรียนซื้อหนังสือเฉลยข้อสอบและศึกษาแนวข้อสอบเก่าด้วยตนเอง

ส่วนวิธีการเพิ่มพูนความรู้ที่ใช้ในระดับปานกลางที่น่าสนใจคือ เรียนพิเศษในสถานศึกษากวดวิชาที่เปิดสอนตลอดปี เรียนพิเศษในสถานศึกษากวดวิชาที่เปิดสอนในช่วงก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัย เรียนพิเศษนอกเวลาที่ทางโรงเรียนจัดให้ ซึ่งจากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่านักเรียนที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้เรียนกวดวิชาสูงถึงร้อยละ 65.20 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีค่านิยมในการเรียนกวดวิชาเพื่อที่จะมุ่งหวังเข้ามหาวิทยาลัย

3. จากผลการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับประโยชน์ของการเรียนรายวิชาต่าง ๆ จากโรงเรียนที่มีต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ตามตัวแปรต่าง ๆ

3.1 นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีเพศต่างกันและระดับคะแนนต่างกัน พบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของการเรียนรายวิชาต่าง ๆ จากโรงเรียนที่มีผลต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระดับ .01 ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่านักเรียนหญิงและนักเรียนที่มีระดับคะแนนสูงมีความตั้งใจเรียน และเรียนรู้เนื้อหาได้ดีกว่านักเรียนชายและนักเรียนที่มีระดับคะแนนต่ำ

3.2 นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีกลุ่มคณะวิชาต่างกันและภูมิสำเนาจากโรงเรียนที่เรียนจบต่างกันไม่พบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของการเรียนรายวิชาต่าง ๆ จากโรงเรียนที่มีผลต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัยแตกต่างกัน แสดงว่าการเรียนการสอนทั้งด้านสังคมศาสตร์ ด้านมนุษยศาสตร์และด้านวิทยาศาสตร์ต่างมีความเข้มข้นพอ ๆ กัน และโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครกับนอกเขตกรุงเทพมหานครจัดการเรียนการสอนได้มีคุณภาพที่ไม่แตกต่างกัน ในความรู้สึกของนักเรียน

4. จากผลการศึกษาเปรียบเทียบการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามตัวแปรต่าง ๆ

4.1 นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีเพศต่างกันพบว่านักเรียนเพศหญิงใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่าเพศชาย โดยการเรียนกวดวิชาโดยจ้างครูสอนตัวต่อตัวหรือเป็นกลุ่มเล็กสอนที่บ้านหรือตามบริเวณโรงเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนหญิงส่วนใหญ่จะมีความสนิทสนมคุ้นเคยกับครู-อาจารย์ที่สอนจึงมักจะชักชวนเพื่อนเป็นกลุ่มเพื่อติดต่อขอเรียนพิเศษในวิชาต่าง ๆ ส่วนผู้ปกครองจัดหาหนังสือคู่มือเตรียมการสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาต่าง ๆ ให้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ปกครองของนักเรียนหญิงมีความห่วงใยดูแล

ในเรื่องการเรียนของบุตรหญิงมากกว่าบุตรชาย สำหรับการเรียนพิเศษในสถานศึกษากวตริษาที่เปิดสอนในช่วงก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัย ทั้งนี้อาจเป็นการสร้างความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย สอดคล้องกับรายงานการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (อภิชัย พันธเสน. 2530 : 26) ว่าผู้กวตริษาส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิง

4.2 นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับคะแนนที่จบการศึกษาต่างกัน พบว่านักเรียนที่มีระดับคะแนนสูงใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย โดยการเรียนพิเศษในสถานศึกษากวตริษาที่เปิดสอนตลอดปีมากกว่านักเรียนที่มีระดับคะแนนต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีระดับคะแนนสูงมีความกระตือรือร้นในการเรียนเสมอและต้องการเรียนเนื้อหาที่มากกว่าหรือสูงกว่าที่เรียนในชั้นเรียนซึ่งสอดคล้องกับรายงานการศึกษาของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (อภิชัย พันธเสน. 2530 : 26) ว่าผู้ที่กวตริษานั้นจะเป็นผู้ที่มีผลการเรียนดี และผลการเรียนปานกลาง

4.3 นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีกลุ่มคณะวิชาต่างกันพบว่านักเรียนที่อยู่ในคณะวิชาด้านวิทยาศาสตร์ใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย โดยการค้นคว้าในห้องสมุดโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่อยู่ในวิชาด้านสังคมศาสตร์ ด้านมนุษยศาสตร์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคณะวิชาด้านวิทยาศาสตร์จำเป็นต้องติดตามความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอยู่เสมอ ซึ่งห้องสมุดโรงเรียนนั้นเป็นแหล่งวิทยาการที่จะสนองความต้องการของนักเรียนได้มากแห่งหนึ่ง

4.4 นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีภูมิลำเนาจากโรงเรียนที่จบต่างกัน พบว่านักเรียนที่จบจากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยโดยการเรียนพิเศษในสถานศึกษากวตริษาที่เปิดสอนตลอดปีและเรียนพิเศษในสถานศึกษากวตริษาที่เปิดสอนในช่วงก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่านักเรียนที่จบจากโรงเรียนนอกเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในเขตกรุงเทพมหานครมีสถาบันกวตริษามาก

นักเรียนที่อยู่ในกรุงเทพมหานครจึงมีโอกาสได้เรียนมาก สอดคล้องกับแนวคิดของประยูร ศรีประสาน (2530 : 63) ว่าโดยทั่วไปสถาบันกวดวิชาส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ผู้ที่อยู่ในจังหวัดอื่นคงจะมีโอกาสมาเรียนได้ยาก

ส่วนนักเรียนที่จบจากโรงเรียนนอกเขตกรุงเทพมหานครใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) โดยการค้นคว้าในห้องสมุดโรงเรียน เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่ทางโรงเรียนจัด ชื่อวารสารที่ให้ความรู้ทางวิชาการมาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองสมัครสอบฟรี-เอ็นทรานซ์ และชมรายการต่าง ๆ ทางโทรทัศน์ และค้นคว้าในห้องสมุดประชาชน มากกว่านักเรียนที่จบจากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนในต่างจังหวัดมีความกระตือรือร้นที่จะหาความรู้จากแหล่งวิทยาการในหลายด้านเพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ให้มากที่สุด

5. จำนวนของผู้ที่เรียนกวดวิชาเป็นจำนวนมากกว่าผู้ที่ไม่เรียนกวดวิชาทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนมีความเชื่อว่าถ้าได้เรียนกวดวิชาแล้วอาจรู้แนวข้อสอบเข้าเรียนต่อและมีโอกาสเรียนกับอาจารย์ที่มีชื่อเสียงหรือไม่ก็มีโอกาสสอบเข้าได้มากกว่าวิธีอื่น ๆ อีกทั้งโรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่จะเป็นการนำเอาสิ่งที่นักเรียนได้เรียนจากแบบเรียนแล้วมาฝึกทดสอบหรือทำแบบฝึกหัด ดังนั้นนักเรียนจะมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้นและเกิดความมั่นใจในการสอบเข้าสถาบันอุดมศึกษา

6. เหตุผลในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในระดับมาก คือ ต้องการเรียนเนื้อหาเพิ่มเติมจากที่เรียนมา แต่ความจริงแล้วการเรียนรายวิชาต่าง ๆ จากโรงเรียนตามหลักสูตรส่งผลต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัยในระดับมากตามที่อภิปรายผลแล้วในข้อ 1 ฉะนั้น ในช่วงที่นักเรียนยังไม่สอบเข้ามหาวิทยาลัย นักเรียนจึงคิดว่าการเรียนกวดวิชาจะช่วยเพิ่มพูนความรู้และฝึกทักษะมากกว่าการเรียนตามหลักสูตร เพื่อทบทวนเนื้อหาต่าง ๆ ที่เรียนอยู่ เพราะโรงเรียนกวดวิชาจะเน้นด้านการฝึกทำแบบฝึกหัด ซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจมากขึ้นและอาจจะทำให้รู้แนวข้อสอบในการเอ็นทรานซ์ เพราะโรงเรียนกวดวิชาจะศึกษาแนวข้อสอบและแนวทางที่จะตอบ ช่วยให้ทราบจุดสำคัญเป็นประโยชน์ในการเตรียมตัวสอบสำหรับนักเรียน ส่วนการ

สร้างความมั่นใจในตนเองเมื่อถึงเวลาสอบเอ็นทรานซ์ เพราะนักเรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนทำข้อสอบเก่า ทำให้มีความมั่นใจยิ่งขึ้นและรู้แนวในการอ่านหนังสือ อีกทั้งครูอาจารย์ที่สอนในโรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่เป็นผู้ชำนาญในแต่ละวิชาที่สอน เพราะโรงเรียนกวดวิชามักจะเลือกครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนมากเพื่อให้นักเรียนเชื่อถือ สำหรับการคิดว่าการกวดวิชาจะทำให้มีโอกาสสอบเอ็นทรานซ์ได้มากขึ้นเพราะนักเรียนได้มีการทบทวนเนื้อหาวิชาต่าง ๆ มากและอาจได้เทคนิคในการทำข้อสอบจากการที่ได้เรียนจากโรงเรียนกวดวิชามากกว่าคนอื่น

7. เปรียบเทียบความแตกต่างเหตุผลในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามตัวแปรต่าง ๆ

7.1 นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีเพศต่างกัน มีเหตุผลในการเรียนกวดวิชาไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนส่วนมากต่างมีจุดประสงค์ในการเรียนกวดวิชาเพื่อที่จะสอบเข้ามหาวิทยาลัย

7.2 นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับคะแนนที่จบการศึกษาต่างกัน พบว่านักเรียนที่มีระดับคะแนนต่ำมีเหตุผลในการเรียนกวดวิชาเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและข้อผิดพลาดที่มีอยู่มากกว่านักเรียนที่มีระดับคะแนนสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีระดับคะแนนต่ำมีความสามารถไม่เพียงพอจึงคิดว่าการเรียนกวดวิชาสามารถแก้ปัญหาทางการเรียนและเรียนทันผู้อื่นได้

7.3 นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีกลุ่มคณะวิชาต่างกัน พบว่านักเรียนที่อยู่ในคณะวิชาด้านสังคมศาสตร์ ด้านมนุษยศาสตร์ มีเหตุผลในการเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่อยู่ในคณะวิชาด้านวิทยาศาสตร์ คือ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่มีอยู่ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่อยู่ทางคณะวิชาด้านสังคมศาสตร์ ด้านมนุษยศาสตร์ ได้รับเนื้อหาวิชาต่าง ๆ จากการเรียนในห้องเรียนไม่เพียงพอจึงต้องแสวงหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อให้ทัดเทียมกับผู้อื่นส่วนทำให้รู้แนวข้อสอบในการเอ็นทรานซ์ เพราะส่วนใหญ่โรงเรียนกวดวิชาจะนำข้อสอบมาเฉลยและแนะแนวเทคนิควิธีการตอบข้อสอบและมีการเก็งข้อสอบโดยดูจากข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยในปีที่ผ่านมาให้กับผู้ที่เรียน

กวดวิชา สำหรับการทบทวนเนื้อหาต่าง ๆ ที่เรียนอยู่เพราะส่วนใหญ่การเรียนกวดวิชาจะเป็นการทบทวนวิชาต่าง ๆ มิได้มีการสอนเนื้อหานอกเหนือจากการเรียนตามหลักสูตร แต่จะเน้นการทำแบบทดสอบมากกว่า

7.4 นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีภูมิลำเนาจากโรงเรียนที่จบต่างกัน พบว่านักเรียนที่จบจากโรงเรียนนอกเขตกรุงเทพมหานครมีเหตุผลในการเรียนกวดวิชา เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและข้อผิดพลาดที่มีอยู่ มากกว่านักเรียนที่จบจากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนที่จบจากโรงเรียนนอกเขตกรุงเทพมหานครเกรงว่าความรู้ของตนเองจะไม่ทัดเทียมกับนักเรียนที่จบจากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครจึงมีความกระตือรือร้นในการเรียนกวดวิชา เพราะคิดว่าสามารถที่จะช่วยเสริมเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่เรียนได้

8. นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีการเรียนกวดวิชามากในวิชาคณิตศาสตร์ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนรู้ว่าเป็นวิชาที่ยากต้องใช้ความเข้าใจสูงใช้เหตุผลบางครั้งจึงต้องมีคนคอยเสนอแนะ ซึ่งผู้สอนส่วนใหญ่มีประสบการณ์มากจึงมีคำแนะนำที่ดีและ เป็นวิชาที่ต้องมีการฝึกฝนและทำแบบฝึกหัดจึงจะเกิดความเข้าใจ และจากการสัมภาษณ์นักเรียนรุ่นก่อน ๆ ตลอดจนอาจารย์แนะแนวและอาจารย์ที่สอนกวดวิชายืนยันว่าคะแนนคณิตศาสตร์มีผลต่อการสอบคัดเลือกได้มาก ส่วนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยากเพราะไม่ได้เป็นภาษาประจำชาติต้องรู้หลักไวยากรณ์และการใช้ภาษา ซึ่งต้องหมั่นฝึกฝนเป็นประจำจึงมีความเข้าใจและเป็นภาษาที่เป็นมาตรฐานสากลทั่วโลก ปัจจุบันในวงการศึกษารัฐกิจจะเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากเพราะเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารและผู้ที่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษดีมักจะมีโอกาสได้งาน ที่มีรายได้สูงสำหรับวิชาฟิสิกส์เป็นวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์ที่ต้องใช้วิชาคณิตศาสตร์ควบคู่กันไป จึงเป็นวิชาที่ยากเหมือนวิชาคณิตศาสตร์ นักเรียนจึงต้องชวนช่วยเพิ่มเติมโดยการเรียนกวดวิชากันมากวิชานึง และจากรายงานการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (อภิชัย พันธเสน, 2530 : 25) พบว่า สาขาที่มีการกวดวิชามากที่สุดในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คือสาขาวิทยาศาสตร์

9. โรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครู-อาจารย์ที่เชี่ยวชาญเฉพาะวิชาที่มีชื่อเสียงส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และเป็นค่านิยมที่นักเรียนต่างจังหวัดหรือแม้แต่เด็กเรียนในกรุงเทพฯ เองอยากได้เรียนกวดวิชากับอาจารย์ที่มีชื่อเสียง

10. เหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในระดับมาก คือ ต้องการทบทวนวิชาต่าง ๆ ด้วยตนเองทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองมาก มีความเข้าใจในบทเรียนและจากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนส่วนหนึ่งในกลุ่มนี้มักจะอยู่ในระดับดี ส่วนการได้รับความรู้จากการเรียนในห้องเรียนเพียงพอแสดงว่านักเรียนมีความตั้งใจเรียนดีสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปประยุกต์ใช้ในการทำข้อสอบได้ สำหรับการได้ศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงและมีมาตรฐานดีเด่นอยู่แล้วทำให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในประสิทธิภาพการสอนของครู-อาจารย์ เพราะโรงเรียนที่มีชื่อเสียงส่วนใหญ่มักจะสนับสนุนด้านวิชาการ และส่งเสริมด้านการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่โดยสม่ำเสมอ

11. เปรียบเทียบความแตกต่างเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามตัวแปรต่าง ๆ

11.1 นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีเพศต่างกัน พบว่านักเรียนเพศชายมีเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชาเพราะคิดว่าการกวดวิชาไม่สำคัญมากกว่านักเรียนหญิง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนชายต้องการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองให้มากที่สุดส่วนนักเรียนหญิงมีเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชาเพราะได้รับความรู้จากการเรียนในห้องเรียนเพียงพอมากกว่าเพศชาย อาจเป็นเพราะนักเรียนหญิงมีความตั้งใจเรียนในห้องเรียนอย่างเต็มที่และให้ความสำคัญต่อการเรียนในช่วงเวลาเรียนตามปกติมาก

11.2 นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับคะแนนที่จบการศึกษาต่างกัน พบว่านักเรียนที่มีระดับคะแนนสูงมีเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชาเพราะผลการเรียนอยู่ในระดับดีแล้ว และได้รับความรู้จากการเรียนในห้องเรียนเพียงพอมากกว่านักเรียนที่มีระดับคะแนนต่ำ ทั้งนี้

อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีระดับคะแนนสูงมีความเข้าใจในบทเรียนในวิชาต่าง ๆ เพียงพอ ส่วนนักเรียนที่มีระดับคะแนนต่ำมีเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชา เพราะคิดว่าไม่เป็นการเพิ่มพูนความรู้จากที่ได้รับจากโรงเรียนเพราะส่วนใหญ่เน้นการเฉลยข้อสอบเก่ามากกว่านักเรียนที่มีระดับคะแนนสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีระดับคะแนนต่ำต้องการทำความเข้าใจในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ มากกว่าการเฉลยข้อสอบอย่างเดียว

11.3 นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีกลุ่มคณะวิชาต่างกัน พบว่า นักเรียนที่อยู่ในคณะวิชาด้านสังคมศาสตร์ ด้านมนุษยศาสตร์ มีเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชา เพราะคิดว่าไม่เป็นการเพิ่มพูนความรู้จากที่ได้รับจากโรงเรียนเพราะส่วนใหญ่จะเป็นการเฉลยข้อสอบเก่ามากกว่านักเรียนที่อยู่ในคณะวิชาด้านวิทยาศาสตร์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่อยู่ในคณะวิชาด้านสังคมศาสตร์ ด้านมนุษยศาสตร์ ได้รับความรู้จากโรงเรียนเพียงพอแล้วและอาจต้องการทบทวนเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ด้วยตนเอง

11.4 นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีภูมิลำเนาที่จบต่างกัน พบว่านักเรียนที่จบการศึกษาจากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชา เพราะคิดว่าการกวดวิชาไม่ใช่สิ่งสำคัญ ได้รับความรู้จากการเรียนในห้องเรียนเพียงพอ และเสียเงินเสียเวลาโดยไม่จำเป็นมากกว่านักเรียนที่จบจากโรงเรียนนอกเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่จบจากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครส่วนหนึ่งไม่เห็นความสำคัญของการเรียนกวดวิชา เพราะอาจมีกลวิธีการเรียนที่ติดอยู่แล้ว

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่านักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีวิธีการเพิ่มพูนความรู้ โดยการซื้อหนังสือคู่มือเฉลยข้อสอบเก่ามาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และทบทวนวิชาที่ใช้สอบเข้ามหาวิทยาลัยจากหนังสือหรือตำราที่เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายด้วยตนเอง ดังนั้น บรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียนควรจัดหาหนังสือ ตำราในวิชาต่าง ๆ ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการสอบเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยให้เพียงพอกับการใช้บริการของนักเรียน รวมทั้งจัดหาหนังสือคู่มือเฉลยข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยในวิชาต่าง ๆ ให้มากเพราะจะเป็นการช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสบการณ์และทักษะในการทำแบบทดสอบเข้ามหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการใช้สารนิเทศเพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สอบเข้าได้ในมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค

2. เปรียบเทียบการใช้สารนิเทศเพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สอบเข้าได้ในมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครกับส่วนภูมิภาค

મરનાવર

บรรณานุกรม

กาญจนา คุณารักษ์. การมัธยมศึกษา. นครปฐม : แผนกบริการกลาง สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์, 2522.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ.2530-2534). กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2529.

_____. ฝ่ายสารสนเทศ 4. "สถิติและดัชนี," วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 21(2) : 74 ; ธันวาคม 2529-มกราคม 2530.

เจลิยา พันธุ์ลีดา. เอกสารคำสอนวิชา บร 633 ห้องสมุดโรงเรียน. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.

เจลิยา เรืองเดช. "จะเลือกให้เข้าเรียนในสถานศึกษาอย่างไร," สารพัฒนาลักสูตร. (26) : 32-24 ; ธันวาคม 2526-มกราคม 2527.

ชุตีมา ลัจจานันท์. สารนิเทศวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2530.

ชูศรี วงศ์รัตน์. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

เทพิน จิรคุณเดชะ. การใช้แหล่งสารนิเทศทางวิทยาศาสตร์ของครูวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.

นงลักษณ์ ไม่น่ายกิจ. "บริการสนเทศ : ความหมายและประเภท," บรรณารักษศาสตร์. 3(1) : 26-33 ; มกราคม 2526.

นายกรัฐมนตรี, สำนัก. "การทวติวิชา : หนทางสู่ความสำเร็จจริงหรือ ?," อะไรใหม่ ๆ

ในห้องสมุด. 11(3) : 136-142 ; พฤษภาคม-มิถุนายน 2533.

ประภาวดี สืบสนธิ์. "การใช้และการหาสารนิเทศของเกษตรกร," บรรณารักษศาสตร์. 8 :

1-18 ; กรกฎาคม 2531.

_____. "ความจำเป็นในการศึกษาผู้ใช้," วารสารห้องสมุด. 28(1) : 92-94 ;

มกราคม-มีนาคม 2527.

ประยูร ศรีประสาธน์. "การทวติวิชากับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ," การศึกษาแห่งชาติ.

17(3) : 59-64 ; กุมภาพันธ์-มีนาคม 2526.

_____. "องค์ประกอบที่ก่อให้เกิดการทวติวิชา," การศึกษาแห่งชาติ. 21(2) : 58-72 ;

ธันวาคม 2529-มกราคม 2530.

ปราณี สารมาศ. การศึกษาการใช้แหล่งสารนิเทศของครูในการสอนวิชาภาษาไทยระดับชั้น

มัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 3. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสารมิตร, 2530. อัดสำเนา.

ปรียาฉัตร อุตตมขยอิน. "ความจำเป็นในการเรียนรู้วิธีการเรียน," ใน เรื่องไม่ยากถ้า

อยากเรียนเก่ง. หน้า 11-26. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.

แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, 2526.

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2525.

พรทิพย์ สุวันทาร์ตน์. การศึกษาการใช้แหล่งสารนิเทศในการศึกษาค้นคว้าของบัณฑิตมหาวิทยาลัย

สุโขทัยธรรมาธิราช. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสาธมิตร, 2530. อัดสำเนา.

พรเทพ เมืองแมน. "การศึกษายุคไอ-เทค," วารสารศึกษาศาสตร์. 6 : 15-16 ;

สิงหาคม 2532-มีนาคม 2533.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2531.

พอดู สุวรรณทัต. "โรงเรียนเอกชนประเภททววิชา," การศึกษาแห่งชาติ. 21(2) :
52-53 ; ธันวาคม 2529-มกราคม 2530.

พิกุล วงศ์ก้อม. กลวิธีการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาใน
กรุงเทพมหานครและเขตการศึกษา 9. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.

แม่นมาล ชวลิต. "นโยบายสารนิเทศระบบสารนิเทศแห่งชาติ," วารสารห้องสมุด. 29 :
5-15 ; มีนาคม 2528.

ราชบัณฑิตยสถาน. ศัพท์บัญญัติอังกฤษ-ไทย ไทย-อังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ :
ราชบัณฑิตยสถาน, 2530.

ละออง แก้วเกาะจาก. แหล่งสารนิเทศเพื่อการศึกษาของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาล
สภากาชาดไทย. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

วิญญา วิชาลาภรณ์. การวิจัยทางการศึกษา : หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

ศักดา บุญโต. "การเตรียมตัวก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัย," คณิตศาสตร์. 27(304-305) :
61 ; มกราคม-กุมภาพันธ์ 2527.

ศักดิ์ชัย สุกาคง. การใช้แหล่งสารนิเทศในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง.
ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.
อัดสำเนา.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ :

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2531.

สุกัญญา ภิญาญตระกูล. ความต้องการและการใช้ข้อสนเทศของครูอาจารย์โรงเรียนสารพัดช่าง

ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

2530. อัดสำเนา.

สุชุม เฉลยทรัพย์. ความรู้เบื้องต้นทางสารนิเทศศาสตร์. ปทุมธานี : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์

คณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์, 2531.

สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. สารนิเทศศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2532.

สุทธิลักษณ์ อำพันวงศ์. บรรณารักษศาสตร์มูลหัง. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2521.

สุพัฒน์ สุกมลลันต์. "เรียนกวดวิชาแล้วได้อะไร," การศึกษาแห่งชาติ. 21(2) : 34-42 ;

ธันวาคม 2529-มกราคม 2530.

สุริพร เมืองอ่ำ. ความต้องการข้อสนเทศของอาจารย์โรงเรียนเตรียมทหาร. วิทยานิพนธ์ อ.ม.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัดสำเนา.

อนันต์ จันทรทวี. "เล็ก ๆ น้อย ๆ เกี่ยวกับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย,"

การวัดผลการศึกษา. 8(22) : 12-18 ; พฤษภาคม-สิงหาคม 2529.

อภิชัย พันธเสน. "กวดวิชาเหตุและผลที่จะเกิดขึ้น," การศึกษาแห่งชาติ. 21(2) : 14-18 ;

ธันวาคม 2529-มกราคม 2530.

อัมพร ทิษะระ. ศัพท์วิชาการบรรณารักษศาสตร์. กรุงเทพฯ : คณะอักษรศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

- Best, John W. Research in Education. 4th ed. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, 1981.
- Blaekie, Edna and John M. Smith. "Student Information Needs and Library User Education," Educational Libraries Bulletin. 24 : 16-23 ; Autumn, 1981.
- Cronin, Blaise. "Assessing User Needs," Aslib Proceedings. 33(2) : 37-47 ; February, 1981.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. New York : McGraw- Hill, 1973.
- Grogan, Denis. Science and Technology : an Introduction to the Literature. London : Clive Bingley, 1973.
- Krejcie, Robert V. and Daryle W. Morgan. "Determining Sample Size for Research Activities," Educational and Psychological Measurement. 3 : 607-610 ; Autumn, 1970.
- Mancall, Jacqueline Cooper. "Resources Used by High School Students in Preparing Independent Study Projects : a Bibliometric Approach," Dissertation Abstracts International. 9 : 5193A ; March, 1979.
- Morris, Jacquelyn M. and Elizabeth A. Elkins. Library Searching Resources and Strategies with Examples from the Environment Science. New York : Jeffrey Norton, 1978.
- Needham, G. "Information Use by Teachers in Junior Schools," Education Libraries Bulletin. 24(1981) : 30-43 ; 1981.
- Osiobe, Stephen Achawuko. "Use of Information Resources by Faculty and Students in Nigerian Medical Schools," Dissertation Abstracts International. 45 : 1532-1563A ; December, 1984.
- Saylor, Galen. "Secondary Education," in Encyclopedia Americana V.9. U.S.A. : Grolier, 1986.
- Sheppard, Margaret O. "Information Seeking by TAFE Trade Student Teacher," Australian Academic and Research Libraries. 14(3) : 149-157 ; September, 1983.
- Taylor, Robert S. "Question-Negotiation and Information Seeking in Libraries," College & Research Libraries. 29(3) : 178-194 ; May, 1968.
- Wilson, T.D. "On User Studies and Information Needs," Journal of Documentation. 37(1) : 3-15 ; March, 1981.

การคำนวณ

ที่ ทม 1007/0782

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

13 พฤษภาคม 2534

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาวอมรรัตน์ ถาวรารักษ์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การใช้สารสนเทศเพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ศ.ดร.ลมูล รัตตากร ประธาน

ผศ.พวา พันธุ์เมฆา กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ขออนุญาตให้นิสิตชั้นปีที่ 1 ทุกคน ๗ ละ 20 คน ตอบแบบสอบถามในระหว่างเดือนมิถุนายน-กรกฎาคม 2534 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ผู้วิจัยจะมาติดต่อประสานงานและขอเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่บัณฑิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมพร บัวทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 258-4119

ที่ ทม 1007/0783

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

13 พฤษภาคม 2534

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน อธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาวอมรรัตน์ กาวรานรักษ์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การใช้สารนิเทศเพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ศ.ดร.ลมูล รัตตากร ประธาน

ผศ.พวา พันธุ์เมฆา กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ขออนุญาตให้นิสิตชั้นปีที่ 1 ทุกคน ๆ ละ 20 คน ตอบแบบสอบถามในระหว่างเดือนมิถุนายน-กรกฎาคม 2534 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ผู้วิจัยจะมาติดต่อประสานงานและขอเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมพร บัวทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119

แบบสอบถาม

เรื่อง

การใช้สารนิเทศเพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย
ของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามรายละเอียดส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามสาเหตุในการเรียนและไม่เรียนกวดวิชา

ตอนที่ 1 แบบสอบถามรายละเอียดส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดเติมคำลงในช่องว่างหรือขีดเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

☐

ชาย

☐

หญิง

2. ปัจจุบันท่านอายุ.....ปี

3. ท่านเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียน.....

จังหวัด.....

4. ท่านเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในแผนการเรียนใด

- ☐ แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์
- ☐ แผนการเรียนอังกฤษ-คณิตศาสตร์
- ☐ แผนการเรียนอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศที่ 2
- ☐ แผนการเรียนวิชาชีพเกษตรกรรม
- ☐ แผนการเรียนวิชาชีพอุตสาหกรรม
- ☐ แผนการเรียนวิชาชีพพาณิชยกรรม
- ☐ แผนการเรียนวิชาชีพคหกรรม

5. ท่านจบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้คะแนนเฉลี่ยเท่าใด.....

6. ปัจจุบันท่านศึกษาอยู่ในคณะ.....มหาวิทยาลัย.....

ตอนที่ 2 การใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน
เพียงช่องเดียวในแต่ละข้อ

1. ท่านคิดว่าการเรียนวิชาต่าง ๆ จากโรงเรียนที่ท่านเรียน ท่านได้รับความรู้ที่จะนำมาใช้

ประโยชน์ต่อการสอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยมากนักน้อยเพียงใด

- ☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

2. ในช่วงที่ท่านเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย นอกจากเรียนในชั้นเรียนที่โรงเรียน

แล้ว ท่านมีวิธีการเพิ่มพูนความรู้เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยด้วยวิธีต่าง ๆ เหล่านี้
มากนักน้อยเพียงใด

วิธีการเพิ่มพูนความรู้เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
2.1 ทบทวนวิชาที่ใช้สอบเข้ามหาวิทยาลัยจากหนังสือหรือตำรา ที่เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายด้วยตนเอง.....	...	...		...	
2.2 ค้นคว้าในห้องสมุดโรงเรียน.....	...	...		...	
2.3 เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่ทางโรงเรียนจัด เช่น กิจกรรมวิทยาศาสตร์ กิจกรรมคณิตศาสตร์ กิจกรรม การใช้ห้องสมุด เป็นต้น.....	...	...		...	
2.4 ปรึกษาเนื้อหาวิชาต่าง ๆ กับอาจารย์ผู้สอนนอกเวลาเรียน	...	...		...	
2.5 สนทนากลุ่มกับบุคคลที่มีความรู้.....	...	...		...	
2.6 ซื้อหนังสือคู่มือเฉลยข้อสอบเก่ามาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	...	...		...	
2.7 ซื้อวารสารที่ให้ความรู้ทางวิชาการในการเตรียมตัว สอบเข้ามหาวิทยาลัยมาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เช่น วารสารแม่ฉัตร เพื่อนเรียน เรียนดี เป็นต้น.....	...	...		...	
2.8 ผู้ปกครองจัดหาหนังสือคู่มือเตรียมการสอบเข้ามหาวิทยาลัย วิชาต่าง ๆ ให้	...	...		...	
2.9 ยืมหนังสือเฉลยข้อสอบจากเพื่อนหรือรุ่นพี่มาศึกษาค้นคว้า ด้วยตนเอง.....	...	...		...	
2.10 ติววิชากับเพื่อนนอกเวลาเรียน.....	...	...		...	
2.11 เรียนพิเศษนอกเวลาเรียนที่ทางโรงเรียนจัดให้.....	...	...		...	

วิธีการเพิ่มพูนความรู้เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2.12 เรียนกวดวิชาโดยจ้างครูสอนตัวต่อตัวหรือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สอนที่บ้านหรือตามบริเวณโรงเรียน.....					
2.13 เรียนพิเศษในสถานศึกษา กวดวิชาที่เปิดสอนตลอดปี.....					
2.14 เรียนพิเศษในสถานศึกษา กวดวิชาที่เปิดสอนในช่วงก่อนสอบ เข้ามหาวิทยาลัย.....					
2.15 สมัครสอบ PRE-ENTRANCE เพื่อเป็นการทดสอบความรู้ ก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัย.....					
2.16 ชมรายการวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ของสถานีโทรทัศน์ กองทัพบกช่อง 5 ออกอากาศวันจันทร์ เวลา 17.30 น.					
2.17 ชมรายการการบินไทยไซจักรวาลของสถานีโทรทัศน์ กองทัพบกช่อง 5 ออกอากาศวันอังคาร เวลา 18.00 น..					
2.18 ชมรายการ 180 ไอคิว ของสถานีโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง 5 ออกอากาศวันอังคาร เวลา 18.30 น.....					
2.19 ชมรายการความรู้คือประทีปของสถานีโทรทัศน์สีกอง 9 ออกอากาศวันพุธ เวลา 19.00 น.....					
2.20 ชมรายการเยาวชนคนเก่งของสถานีโทรทัศน์สีกอง 9 ออกอากาศวันอาทิตย์ เวลา 19.00 น.....					

วิธีการเพิ่มพูนความรู้เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
2.21 ชมรายการสนุกกับคณิตศาสตร์ของสถานีโทรทัศน์สีกอง 11 ออกอากาศวันจันทร์-ศุกร์ เวลา 16.30 น.....					
2.22 ฟังรายการวิทยุโรงเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ.....					
2.23 ศึกษาจากวิดีโอประกอบการเรียนวิชาต่าง ๆ					
2.24 ชมนิทรรศการทางวิชาการตามสถาบันต่าง ๆ ทั้งของรัฐ และของเอกชน.....					
2.25 เข้าร่วมตอบปัญหาแข่งขันทางวิชาการที่จัดขึ้นตามสถาบัน ต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน.....					
2.26 ค้นคว้าในห้องสมุดประชาชน.....					
2.27 ค้นคว้าในหอสมุดแห่งชาติ.....					
2.28 อื่น ๆ โปรดระบุ..... 					

ตอนที่ 3 สาเหตุในการเรียนและไม่เรียนกวดวิชา

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด
(ถ้าท่านเรียนกวดวิชา ให้ตอบข้อ 1, 2 และ 3 ถ้าท่านไม่ได้เรียนกวดวิชา ให้ตอบข้อ 4)

1. ท่านมีเหตุผลใน การเรียนกวดวิชา ดังต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

สาเหตุที่เรียนกวดวิชา	ระดับเหตุผล				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.1 คิดว่าโรงเรียนที่เรียนอยู่ยังไม่ได้มาตรฐานจึงเกรงว่าจะสอบแข่งขันเพื่อเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยไม่ได้.....	...	...	...	...	...
1.2 ความรู้ที่อาจารย์สอนในโรงเรียนยังไม่เพียงพอ.....	...	...	...	...	...
1.3 เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่มีอยู่ เช่น ผลการเรียนต่ำ หรือขาดเรียน.....	...	...	...	...	...
1.4 เพื่อให้เรียนทันเพื่อนร่วมชั้น.....	...	...	...	...	...
1.5 ต้องการเรียนเนื้อหาเพิ่มเติมจากที่เรียนมาแล้ว.....	...	...	...	...	...
1.6 เพื่อทบทวนเนื้อหาต่าง ๆ ที่เรียนอยู่.....	...	...	...	...	...
1.7 เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์.....	...	...	...	...	...
1.8 เพื่อไม่ให้เหนื่อยหน้าผู้อื่น.....	...	...	...	...	...

สาเหตุที่เรียนกวดวิชา	ระดับเหตุผล				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.9 เพื่อสร้างความมั่นใจในตนเองเมื่อถึงเวลาสอบเอนทรานซ์	...	...	...	...	...
1.10 ทางโรงเรียนจัดโปรแกรมให้มีการเรียนกวดวิชา.....	...	...	...	...	...
1.11 ได้รับการโฆษณาเชิญชวนจากโรงเรียนกวดวิชาต่าง ๆ ..	...	...	...	...	...
1.12 ผู้ปกครองชักจูงหรือบีบบังคับให้เรียน.....	...	...	...	...	...
1.13 อาจารย์ในโรงเรียนแนะนำให้เรียน.....	...	...	...	...	...
1.14 เพื่อนชักชวนให้เรียน.....	...	...	...	...	...
1.15 ทำให้รู้แนวข้อสอบในการสอบเอนทรานซ์.....	...	...	...	...	...
1.16 ครูอาจารย์ที่สอนในโรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่เป็นผู้ชำนาญ ในแต่ละวิชาที่สอน.....	...	...	...	...	...
1.17 คิดว่าการกวดวิชาจะทำให้มีโอกาสสอบเอนทรานซ์ ได้มากขึ้น.....	...	...	...	...	...
1.18 อื่น ๆ โปรดระบุ.....	...	...	...	...	...
.....	...	...	...	...	...
.....	...	...	...	...	...

2. ถ้าท่านเรียนกวตวิชา ท่านเรียนกวตวิชาในวิชาใดบ้าง และท่านคิดว่าการกวตวิชาต่าง ๆ นั้น

มีผลต่อการสอบเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยของท่านมากน้อยเพียงใด

(ถ้าท่าน ไม่เรียนกวตวิชา ในรายวิชาใด ให้ขีดเครื่องหมาย ✓ ในช่อง น้อยที่สุด)

วิชาที่เรียน	มีผลต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัยในระดับ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2.1 คณิตศาสตร์.....					
2.2 ฟิสิกส์					
2.3 เคมี					
2.4 ชีววิทยา.....					
2.5 ภาษาอังกฤษ.....					
2.6 ภาษาไทย.....					
2.7 ภาษาฝรั่งเศส.....					
2.8 ภาษาเยอรมัน.....					
2.9 สังคมศึกษา.....					
2.10 อื่น ๆ โปรดระบุ.....					
.....					

3. จากข้อ 2. ถ้าท่านเรียนกวดวิชาโดยเรียนในโรงเรียนกวดวิชาโปรดระบุว่าท่านเรียนที่
โรงเรียนใดบ้าง

3.1 โรงเรียน.....จังหวัด.....

3.2 โรงเรียน.....จังหวัด.....

3.3 โรงเรียน.....จังหวัด.....

3.4 โรงเรียน.....จังหวัด.....

3.5 โรงเรียน.....จังหวัด.....

4. ท่านมีเหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชา ดังต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

สาเหตุที่ไม่เรียนกวดวิชา	ระดับเหตุผล				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4.1 ได้ศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงและมีมาตรฐานดีเด่นอยู่แล้ว.....					
4.2 ได้รับความรู้จากการเรียนในห้องเรียนเพียงพอ.....					
4.3 ผลการเรียนอยู่ในระดับดีแล้ว.....					
4.4 ไม่เป็นการเพิ่มพูนความรู้จากที่ได้รับจากโรงเรียน เพราะส่วนใหญ่จะเน้นการเฉลยข้อสอบเก่า.....					
4.5 ต้องการทบทวนวิชาต่าง ๆ ด้วยตนเอง.....					

สาเหตุที่ไม่เรียนกวดวิชา	ระดับเหตุผล				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4.6 ไม่มีเวลาในการเรียนกวดวิชา (ไม่ว่าง).....					
4.7 คิดว่าการกวดวิชาไม่ใช่สิ่งสำคัญ.....					
4.8 ผู้ปกครองไม่สนับสนุน.....					
4.9 เสียเงิน เสียเวลาโดยไม่จำเป็น.....					
4.10 ขาดแคลนด้านการเงิน.....					
4.11 ไม่คาดหวังจะสอบเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย.....					
4.12 อยู่ห่างไกลจากที่พักเสียเวลาในการเดินทางมาก.....					
4.13 ไม่ทราบว่าสถาบันกวดวิชาอยู่ที่ใดบ้าง.....					
4.14 จะทำให้ต้องเรียนมากเกินไปความสามารถของร่างกายและจิตใจ อาจทำให้เกิดความเครียด.....					
4.15 อื่น ๆ โปรดระบุ.....					
.....					
.....					
.....					

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวอมรรัตน์

ชื่อสกุล ถาวรานุรักษ์

เกิดวันที่ 3 พฤศจิกายน

พุทธศักราช 2505

สถานที่เกิด

เขตพญาไท จังหวัดกรุงเทพมหานคร

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

บ้านเลขที่ 30 หมู่ 13 ถนนลัดตะนง ตำบลทรงคนอง

อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ 10130

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน

อาจารย์ 1 ระดับ 4

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

โรงเรียนวัดราชาธิวาส ถนนสามเสน เขตดุสิต กรุงเทพฯ

10300

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2522

เตรียมอุดมศึกษา (แผนกศิลป์-ภาษา) จาก

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

พ.ศ. 2527

ค.บ. (บรรณารักษศาสตร์) จาก

วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

พ.ศ. 2534

กศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์) จาก

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การใช้สารนิเทศเพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

บทคัดย่อ

ของ

อมรรัตน์ ถาวรานุรักษ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์

ตุลาคม 2534

A

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการใช้สารนิเทศเพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย
ของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และเปรียบเทียบการใช้สารนิเทศของนักเรียนที่จบชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำแนกตามเพศ ระดับคะแนนที่จบ
การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มคณะวิชา และภูมิสำเนา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งปัจจุบันเป็น
นิสิตชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2534 ในมหาวิทยาลัยปิตุโบลของรัฐในกรุงเทพมหานคร
จำนวน 3 สถาบัน ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
และมหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นนิสิตทั้งหมด 359 คน เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม
เรื่องการใช้สารนิเทศเพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่
ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนมีความเห็นว่า การเรียนรายวิชาต่าง ๆ จากโรงเรียนเป็นประโยชน์
ต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัยในระดับมาก
2. นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัว
สอบเข้ามหาวิทยาลัยในระดับมาก ได้แก่ ใช้นั่งมือเฉลยข้อสอบเก่ามาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
ทบทวนวิชาที่ใช้สอบเข้ามหาวิทยาลัยจากหนังสือหรือตำราที่เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ด้วยตนเอง
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับประโยชน์
ของการเรียนรายวิชาต่าง ๆ จากโรงเรียนที่มีต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัย จำแนกตามตัวแปร
พบว่า นักเรียนหญิงและนักเรียนที่มีระดับคะแนนสูงเห็นว่ามีประโยชน์มากกว่านักเรียนชายและ

B

นักเรียนที่มีระดับคะแนนต่ำ ส่วนนักเรียนที่มีกลุ่มคณะวิชาด้านสังคมศาสตร์ และด้านมนุษยศาสตร์ กับด้านวิทยาศาสตร์ และนักเรียนที่เรียนจบจากในเขตกรุงเทพมหานครกับนอกเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

4. การเปรียบเทียบการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่มีเพศต่างกัน พบว่านักเรียนหญิงผู้ปกครองจัดหาหนังสือคู่มือเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาต่าง ๆ ให้และเรียนพิเศษในสถานศึกษากวดวิชาที่เปิดสอนในช่วงก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่านักเรียนชาย

5. การเปรียบเทียบการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่มีระดับคะแนนที่จบการศึกษาต่างกัน พบว่านักเรียนที่มีระดับคะแนนสูงเรียนพิเศษในสถานศึกษากวดวิชาที่เปิดสอนตลอดปีมากกว่านักเรียนที่มีระดับคะแนนต่ำ

6. การเปรียบเทียบการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่กลุ่มคณะวิชาต่างกัน พบว่านักเรียนที่อยู่คณะวิชาด้านวิทยาศาสตร์คิดว่าในห้องสมุดโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่อยู่ในคณะวิชาด้านสังคมศาสตร์และด้านมนุษยศาสตร์

7. การเปรียบเทียบการใช้แหล่งความรู้ (สารนิเทศ) เพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่มีภูมิลำเนาจากโรงเรียนที่จบการศึกษาต่างกัน พบว่า นักเรียนที่จบจากโรงเรียนในกรุงเทพมหานครเรียนพิเศษในสถานศึกษากวดวิชาที่เปิดสอนตลอดปี เรียนพิเศษในสถานศึกษากวดวิชาที่เปิดสอนในช่วงก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่านักเรียนที่จบจากโรงเรียนนอกเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนนักเรียนที่จบจากโรงเรียนนอกเขตกรุงเทพมหานครคิดว่าในห้องสมุดโรงเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่ทางโรงเรียนจัดมากกว่านักเรียนที่จบจากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

8. นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีผู้ที่เรียนกวดวิชามากถึงร้อยละ 65.20 ผู้ที่ไม่เรียนกวดวิชาเพียงร้อยละ 34.80

9. เหตุผลในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีค่าในระดับมาก คือ เพราะต้องการเรียนเนื้อหาเพิ่มเติมจากที่เรียนมาแล้ว เพื่อทบทวนเนื้อหาต่าง ๆ ที่เรียนอยู่ ทำให้รู้แนวข้อสอบในการเอ็นทรานซ์ ครูอาจารย์ที่สอนในโรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่เป็นผู้ชำนาญในแต่ละวิชาที่สอน และคิดว่าการกวดวิชาจะทำให้มีโอกาสสอบเอ็นทรานซ์ได้มากขึ้น

10. นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีการเรียนกวดวิชาในวิชาคณิตศาสตร์มากที่สุด รองลงไปคือ ภาษาอังกฤษ และฟิสิกส์ และคิดว่าการเรียนกวดวิชาทั้ง 3 วิชาส่งผลต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ในระดับปานกลาง

11. เหตุผลในการไม่เรียนกวดวิชาของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีค่าในระดับมาก คือ เพราะต้องการทบทวนวิชาต่าง ๆ ด้วยตนเอง ได้รับความรู้จากการเรียนเพียงพอ ได้ศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงและมาตรฐานดีเด่นอยู่แล้ว

INFORMATION SOURCES USING FOR UNIVERSITY ENTRANCE EXAMINATION PREPARATION

BY MATHAYOM SUKSA VI STUDENTS

AN ABSTRACT

BY

AMORNRAT THAWARANURUK

Presented in partial fulfillment of the requirement for the
Master of Education degree in Library Science
at Srinakharinwirot University

October 1991

This research aims to study and to compare the uses of information sources for university entrance examination preparation among Mathayom Suksa VI students under the jurisdiction of General Education Department, Ministry of Education who were categorized according to sex, levels of high school graduation scores, university major fields, and locations of their high schools.

The sample consisted of 359 previous-Mathayom Suksa VI and now freshmen who were studying in the first semester, academic year 1991 at Chulalongkorn University, Srinakharinwirot University, Prasanmitr and Silapakorn University. The five-scaled questionnaire on information sources using for university entrance examination preparation by Mathayom Suksa VI students was used as the research instrument to collect data which were then statistically analyzed by means of percentages, arithmetic means, standard deviations and t-test.

The results of this study revealed that :

1. The students agreed that studying various subjects in school was useful at the high level for taking the university entrance examination.

2. The information sources that were highly used by the students for university entrance examination preparation included books on previous year university entrance examinations with key answers bought by the

students for self-study, and books or textbooks in the upper secondary school level used by the students for self-revision.

3. Concerning the students' opinions on the usefulness of studying various subjects at school on taking the entrance examination, more female students and the students with high level of high school graduation scores agreed about the usefulness than male students and the students with low level of high school graduation scores. No differences in opinions were found when comparing those of the students in the fields of social sciences-humanities and those in the fields of sciences as well as those of the students who graduated from high schools in Bangkok and those outside Bangkok.

4. Concerning the students' uses of information sources for university entrance examination preparation, more female than male students were found to have parents provide manuals for the preparation and to attend special courses offered by various tutorial centers before the entrance examination.

5. When comparing the uses of information sources for university entrance examination preparation used by the student with different high school graduation scores, more students with high level of scores were found to attend special courses offered by various tutorial centers throughout the year than those with low level of scores.

6. When comparing the uses of information sources for university entrance examination preparation used by the students in different university major fields, more students in the fields of sciences were found to study from books in their school libraries than those in the fields of social sciences and humanities.

7. When comparing the uses of information sources for university entrance examination preparation used by the students who graduated from high schools in different locations, more students who graduated from high schools in Bangkok were found to attend special courses offered by tutorial centers throughout the year and before the entrance examination than those from high school outside Bangkok; and more students who graduated from high schools outside Bangkok were found to study in their school libraries and participate in supplementary learning activities provided by their schools than those who graduated from high school inside Bangkok.

8. Sixty-five percent of the student samples attended special courses offered by tutorial centers whereas only 34.80 percent did not.

9. The reasons for the students' attending special courses offered by tutorial centers included their desires to: study more content matters than those already studied; review the content matters being studied; be aware of the scopes and characteristics of the entrance examination.

They thought that most teachers in tutorial centers were experienced in the subject matters taught. They also thought that attending special courses offered by tutorial centers would help increase their chances in the entrance examination.

10. Among various subject matters offered in special courses by tutorial centers, mathematics was most highly chosen by the Mathayom Suksa VI students whereas English and Physics were chosen secondly and thirdly respectively. The students thought that those three subjects contributed to their taking the entrance examination at the moderate level.

11. The reasons for the students' unattending special courses offered by tutorial centers included their desires to review various subject matters by themselves; thinking that they had learned enough from schools; and thinking that they were satisfied with their schools which were already famous and of good standards.